

பொருளியல் நோக்கு

டிசம்பர்
1979

பொருளியல் நோக்கு

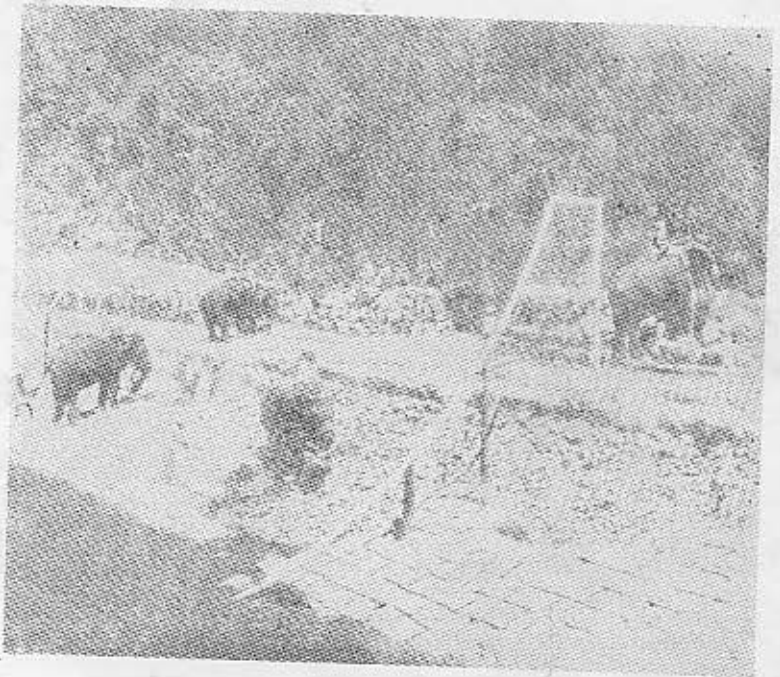
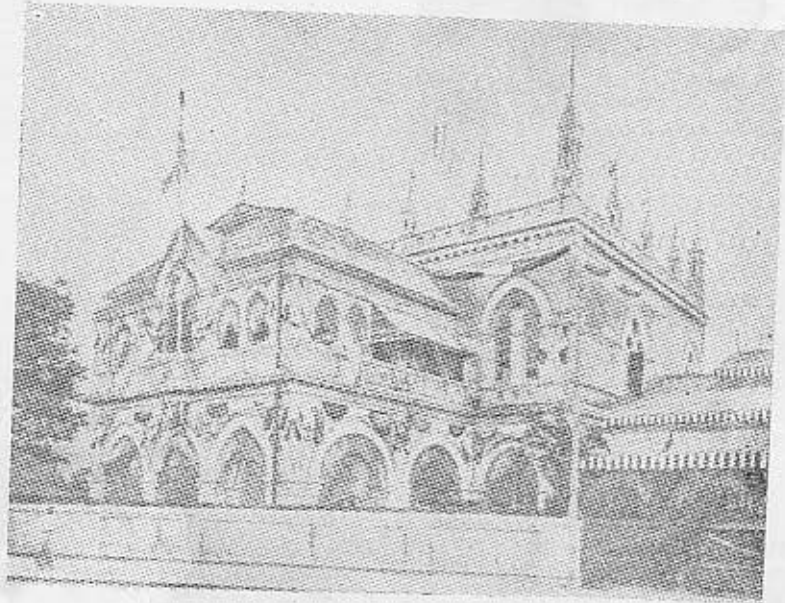
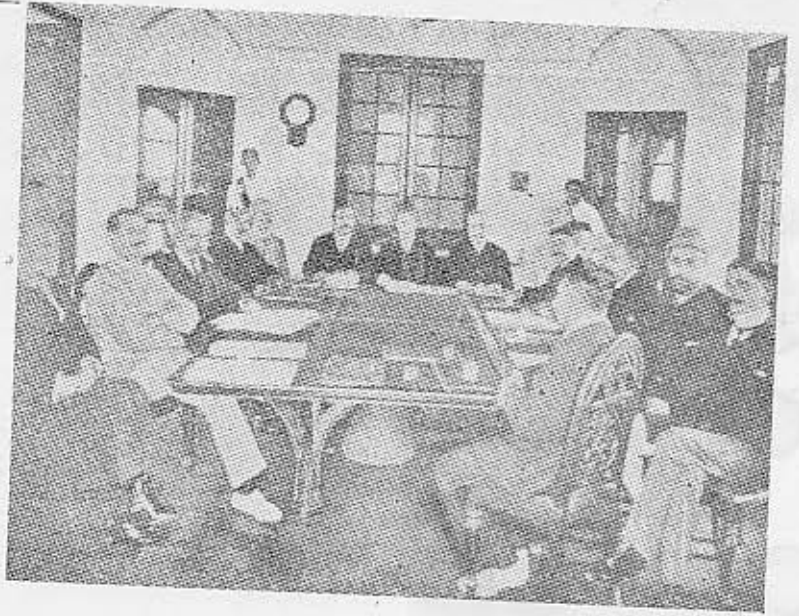
நவீன உள்ளூராட்சி

இன்று இலங்கையில் நிரேஷ்ட ஸ்தலஸ் தர்பணமாக விளங்கும் கொழும்பு மாநகர சபையே முதலாவதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட "நவீன" உள்ளூராட்சிமன்றமாகும். மிகத் தொன்மையான காலத்திலிருந்தே சிங்கள மன்னர்களின் நிர்வாக அமைப்பிலே சும் சடாக்கள், ரட்ட சபாக்களின் உருவில் ஓர் உள்ளூராட்சி முறை இருந்து வந்துள்ள போதிலும், பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சியின் ஆரம்ப ஆண்டுகளிலேயே — அதாவது, 19 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே—நவீன உள்ளூராட்சி முறைகள் உதயமானவென்று கூறப்படுகிறது. "கிழக்கில் எங்களுடைய ஆதிக்கத்திலுள்ள பிரதேசங்களிலே ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் விதையை நடுவதற்கு மிகப் பொருத்தமான இடம் இலங்கைதான் என்பதை இலங்கையின் விசேஷ சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள்—தூவ நிலைமைகள், தார்பிக நிலைமைகள் ஆகிய இரண்டும்—பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்குச் சுட்டிக் காட்டுவதாகத் தொன்றுறறுது. அங்கிருந்து ஐரோப்பிய நாகரிகம் அந்தப் பரந்து விரிந்த பிரதேசங்களெங்கும் இதன்பின் பரவுமென நாம் நம்புவது சரியாக இருக்கும்" எனக் தெரிவித்த கோல்புறாக் கமிஷன், 1833 ஆம் ஆண்டில், "சயாட்சி" முறையை இலங்கைக்கு அளித்து அதன் விளைவாக, பிரிட்டிஷ் கவர்னரால் நியமிக்கப்பட்ட 9 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட சட்ட சபையொன்று 1833 ஆம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அச்சட்டசபை 1865 ஆம் ஆண்டு கூடிய போது கொழும்பு மாநகரசபையை அமைக்கும் மசோதாவொன்றை நிறைவேற்றியது. கொழும்பு மாநகரசபை 1866 ஜனவரி 16 திகதியன்று முதல் முறையாகக் கூடியது. சபையில் "பிரபலமான பிரஜைகள்" இடையேயிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட 9 அங்கத்தவர்களும், 5 நியமன அங்கத்தவர்களும் அடங்கியிருந்தனர். இந்தியமன அங்கத்தவர்கள் யாவரும் "உயர் அதிகாரிகளாக" இருந்தனர்.

19 ம் நூற்றாண்டில் இறுதி நாட்களில் பழைய நகர மண்டபத்தில் கொழும்பு மாநகர சபையின் கூட்டமொன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதை மேலேயுள்ள படத்தில் காணலாம். சபையிலிருந்த நியமன அங்கத்தவர்கள் பொதுவாக பிரிட்டிஷாராகவே இருந்தனர்.

அந்தக் காலத்திலே ஓர் அவல்காரக் கூட்டமாகத் திகழ்ந்த பழைய நகர மண்டபம் புறக்கோட்டையிலுள்ள பிரதான வீதியில் கட்டப்பட்டு, 1873 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் கவர்னரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. கொழும்பு மாநகரசபை தற்போதுள்ள நகரமண்டபத்துக்கு மாறியதும், இக் கட்டடம் ஒரு முனிசிப்பல் சந்தையாக உபயோகிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அது மீட்கப்பட்டு, அதன் தூவ நிலைக்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகிறது.

அப்போது முனிசிப்பல் சபைக்கு விரிவான பல பொறுப்புக்களிருந்தன. நகரில் கிடுக்கும் மக்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்குவது போன்ற அத்தியாவசிய சேவைகளைச் சபை செய்து வந்தது, நகருக்குக் குழாய் மூலம் நீர் வழங்குவதென 1870 ஆம் ஆண்டில் சபை முடிவு செய்தது. 1882 ஆம் ஆண்டில் நீர்த்தேக்கமொன்றை அமைப்பதற்கான லபுகையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1882 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு நீர் விதியோகத் திட்டத்துக்காக வக் ஓயாவில் குறுக்கே அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு யானைகள் பெரும் பாதைகளைக் கொண்டு செல்வதைக் கீழேயுள்ள படத்தில் காணலாம். 1886 நவம்பர் மாத ஆரம்பத்தில் அந் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து தேவையான நீர் முழுவதும் இறுதியாகக் கொண்டுபோகக் கொண்டுவரப்பட்டது.

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளியீடு:
நல்லமக்களியாலயம்,
11-வது மாடம்,
கொழும்பு 2,
ஸ்ரீலங்கா.

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

- ஆர். இராமநாதர் 24 இராம மின்மயமாக்கல் திட்டம்
- றெயின்ஹில் லூண்ட் 28 மகாவலி அபிவிருத்திப் பிராந்தியமொன்
றில் பெண்களின் வேலை, வாழ்க்கை
நிலைமைகள்
- ம. பி. கருணரத்ன 31 இலங்கையின் தயார் செய்யப்பட்ட
ஆடைக்கைதொழில்

விசேஷ அறிக்கை

- 3 உள்ளூராட்சி— அன்றும் இன்றும்

நிரல்கள்

- 2 சம்பவங்களின் தினக் குறிப்பேடு
செப்டெம்பர்/அக்டோபர் 1979
- 16 வியாபாரப் பொருட்கள்: தேங்காய்
விலை அதிகரிப்பு
- 18 வர்த்தகம்: முன்னணியில் நிற்கும்
ஐப்பான்
- 20 பொருளாதாரம்: வரவு செலவுத்
திட்டம்— 1980
- 21 சுற்றுலாத்துறை: சுற்றுலா ஊக்குவிப்பு
— ஒரு வித்தியாசமான பரிசோதனை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
ஆம். 7-87 ஆம் தொகுதி
கொழும்பு 9

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரைமாதிரிகளையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும், பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்கூறிக் கோளாகக் கொண்டது.

பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு அளவடி பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளியல் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் ஊழலப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அவை வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பதில்லை. எழுத்தாளரின் பெயருடன் மிகரிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாறியர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்புள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்பதுமாகா இத்தகைய கட்டுரைகளும், குறிப்புகளும் வரவேற்பப்படுகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு மாதத் தொழில் வெளியீட்டின்மீது, அதன் சந்தர சேஷத்துவதன் மூலமாக, வித்யா ஆர்வங்களிலிருந்து

அடுத்த இதழில்

- இலங்கையில் சுகாதார சேவைகள்
- தங்கச் சந்தைச் செழிப்பு
- பங்களா தேஷின் பட்டினி— அதன் வேர்களைத் தேடி ஒரு பயணம்
- உலக பொருளாதாரத்தின் எதிர்காலம்

அட்டைப்படம்

ஒரு கலைஞரின் பார்வையில் உள்ளூராட்சியின் பரிமாணங்கள்
ஓவியர்: நயனுனந்த விஜயகுலதிலகா

சம்பவங்களின் தினக் குறிப்பேடு

செப்டெம்பர்:

- 1 புதிய உணவு — மண்ணெண்ணெய் முத்திரைகள் திட்டம் அமுலுக்கு வந்ததும், மண்ணெண்ணெயின் விலைகள் ஒன்று ரூபா 3/48 விருந்து ரூபா 10/68 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
- பிரதமர் ஒரு நாடாலை வெட்டி முதலாவது விமானப் பயணத்தை ஆரம்பித்து வைத்தபோது, 'எயர் லங்கா' வின் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் முதலாவது விமானம் பாங்காக்கும், பின்னர் ஐரோப்பாவுக்கும் புறப்பட்டது.
- 3 அணிசேரா நாடுகளின் ஆளுவது உச்சி மகாநாடு ஹவாலு வில் ஆரம்பமாயிற்று.
- 7 "குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் அமைதியும் பாதுகாப்பும் பொருந்திய எதிர் காலத்துக்கான" உலக மகாநாடு என்று — குழந்தையின் இந்தச் சர்வதேச ஆண்டால் — மாஸ்கோவில் நடைபெற்றது.
- 19 விவசாயக் கடன் திருவைகளைச் செலுத்தும்படி விவசாயிகளைத் தூண்டுவதற்காக, ஒவ்வொரு தேர்நல் தொகுதியிலும் "விவசாயிகள் தினம்" கொண்டாடப்பட்டுக் கிறது. வர்த்தக வங்கிகளின் ஒத்துழைப்புடன் விவசாய அபிவிருத்தி — ஆராய்ச்சி அமைச்சு அதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்.
- 21 உள்ளூர் நாணய மாற்றுச் சந்தையில் தங்கப் பானக் கட்டிகள், நகைகளுடன் தங்க ஒப்பந்தங்களையும் கொள்வனவு செய்ய முதலீட்டாளர்கள் விரைந்து கொண்டிருப்பதால், ஹோங்கொங்கின் தங்க விலைகள் முன்னெப்போதும் காணாத மட்டங்களை எட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. தங்கக் கொள்வனவு, வங்கிச் சேமிப்புக் கணக்குகளிலிருந்தும் பங்குமுதல் சந்தையிலிருந்தும் பெருந்தொகையான நிதிகளைக் கவர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த விலையேற்ற நிலைக்கு ஆதரவாக, 1980 க்குரிய உலகப்பொருளாதார வாய்ப்புகளில் நம்பிக்கை தளர்ந்து வருவதும், அமெரிக்க டொலரின் பெறுமதி சம்பந்தமாக நிலவிலும் நிச்சயமற்ற நிலைமையும் காரணிகளாக முன்வைக்கப்படுகின்றனவென்று 'ஏசியன் வோல் ஸ்டிரீட் ஜர்னல்' அறிவிக்கிறது.
- 29 வளர்முக நாடுகளிலிருந்து வரும் உற்பத்திப் பொருள் களுக்கு காப்புவரிச் சலுகை முன்னுரிமைகள் வழங்குவதன் மூலம் அவற்றில் 65 பொருள்கள் வரை தனது சந்தைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கான வசதியை ஆஸ்திரேலியா விருத்தி செய்து வருகிறது. வளர்முக நாடுகளுடன் தொடர்பான உற்பத்திப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக பிரிட்டனுக்கும் அயர்லாந்துக்கும் அளிக்கப்பட்ட சில எஞ்சியுள்ள சலுகைகளையும் ஆஸ்திரேலியா நீக்கவிருக்கிறதென்று 'ஏசியன் வோல் ஸ்டிரீட் ஜர்னல்' அறிவிக்கிறது.

அக்டோபர்:

- 5 அரசாங்க கானிகள் எந்த அளவுகோலைக் கொண்டு பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை ஆராய்வதற்காக ஏழு அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட கமிட்டியொன்று நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கக் கானிகளைப் பகிர்ந்தளிக்கும் நடைமுறை சம்பந்தமாக, அது ஒன்றில் தற்போதுள்ள சட்டங்களில் செய்ய வேண்டிய திருத்தங்களைச் சிபார்சு செய்யவும்; அல்லது புதிய சட்டமொன்று இயற்றப்பட வேண்டுமென்று யோசனை கூறும்.
- 6 ஓர் உத்தியோகபூர்வமான அறிவிப்பின்படி, அரசாங்கம், சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் உதவியுடன் உடை உற்பத்தி — பயிற்சி நிலைய மொன்றை அமைக்கவிருக்கிறது. இந்நிலையம் ஆடை உற்பத்தியின் சகல அம்சங்களிலும் சுமார் 760 பேருக்குப் பயிற்சியளிக்கும்.
- 9 வழமையாக மிதமான அளவில் உற்பத்தி செய்யும் நாடான குவைத் கத்திசெய்யாத மண்டி எண்ணெயின் விலையை 10 சதவீதம் உயர்த்த முடிவு செய்ததனால், பெரும் எண்ணெய் விலை உயர்வுகளின் இன்னொரு சுற்று ஆரம்பமாயிற்று. 'ஓபெக்' (பெற்றேல் ஏற்றுமதி நாடுகள் ஸ்தாபனம்) ஸ்தாபனத்துக்கு வெளியேயுள்ள மிகப் பெரிய உற்பத்தி நாடுகளில் ஒன்றான மெக்ஸிகோ, மண்டி எண்ணெயின் விலையை 17 சதவீதம் உயர்த்தத் தான் திட்டமிடுவதாக அமெரிக்க எண்ணெய்க் கம்பெனி வாடிக்கையாளர்களை எச்சரித்ததனால் நிலைமை மேலும்

- குழப்பமடைந்தது. குவைத்தின் விலை அதிகரிப்பு ஜூன் மாத முடிவில் விதிக்கப்பட்ட பீப்பாய் ஒன்று 23.50 டொலர் என்றும் 'ஓபெக்' விலையின் உச்ச வரம்பை மீறவில்லை. ஆனால், அது பல்வேறு 'ஓபெக்' உற்பத்தியாளர்களிடையேயுள்ள விலை வித்தியாசங்களை ஒரு கலக்குக் கலக்கி விடுகின்றது.
- இதுவரை ஆபிரிக்காவில் மட்டும் கறுகறுப்பாய் 80 பட்டுவந்த (பாரிஸில் தலைமைக் காரியாலயத்தைக் கொண்ட) சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்கான ஐரோப்பிய நிலையம் (ஈ. சி. ஐ. சி.), டிசம்பர் மாத ஆரம்பத்தில் மேற்கு ஐரோப்பிய வர்த்தகப் பிரிதிநிதிகளைக் கொண்ட தூதுக் குழுவொன்றை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்யும் போது, ஆசியாவில் அது முதலீடுகளை மேற்கொள்ளும் முதல் நாடாக இலங்கை இருக்கும். மக்கள் வங்கியும் இலங்கை வங்கியும் இந்தக் கூட்டு முயற்சிகள் யாவற்றையும் இலகுவாக்குவதற்குரிய நிதியளிப்புத் திட்டங்கள் உட்படப் பூரண சேவைகளை வழங்கும்.
- 11 வெட்டுமரங்களை உற்பத்தி செய்யும் தென் கிழக்காசிய நாடுகள், தென் கொரியாவும் தைவானும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வரும் ஒரு துறையான ஒட்டுப்பலகை உற்பத்தியைக் கைக்கொள்ளின்றன. உற்பத்தி நிலையங்களில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றம் ஏற்றுமதிச் சந்தைகளை நிலைகுலைத்து விடுமென்று சில வெட்டுமரக் கைத்தொழில் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். நிச்சயமற்ற உலகக் கேள்வியும், மரக்கட்டைகளின் உயர்விலைகளும், தென் கொரிய, தைவான் உற்பத்தியாளர்களின் பலவீனமடைந்துவரும் நிலைமையும் 1980 களின் ஆரம்பத்தில் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்குமென அவர்கள் எச்சரிப்பதாக 'ஏசியன் வோல் ஸ்டிரீட் ஜர்னல்' கூறுகிறது.
 - 12 தங்க விலைகள் வானவால உயர்ந்தன; ஆனால், பங்குமுதல் சந்தையும் பீண்ப்பத்திர சந்தையும் ஒடுங்கி விட்டதுடன், எதிர்கால சரக்குகளின் விலைகளை ஏதாவதொரு வழியில் தள்ள வர்த்தகன் விரும்பவில்லை. இதனால் நியூயார்க்கில் தங்கத்தின் விலை அவுன்ஸ் ஒன்று மேலும் 22 டொலர் அதிகரித்து, அவுன்ஸ் ஒன்று 115.70 டொலருக்கு உயர்ந்தது. பொருளாதார, அரசியல் சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள சீர்குலைவே தங்கத்தின் விலை பாதிக்கப்படுவதற்குக் காரணமென ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். விலை வாசிகளை மேலே தள்ளும் காரணிகளிடையே மேலும் எண்ணெய் விலை உயர்வுகள், அதன் வீணாக ஏற்படும் பணவீக்கம், அத்துடன் மத்திய வங்கிகள் நாங்கள் விற்கும் தங்கத்தின் அளவை அதிகரிக்கத் தறியமை ஆகியனவும் உள்ளனவென்று 'ஏசியன் வோல் ஸ்டிரீட் ஜர்னல்' அறிவிக்கிறது.
 - 16 பீப்பாய் ஒன்று ஏறக்குறைய 325 ரூபா வீதம் 360,000 தொன் இத்தோனீஷிய மண்டி எண்ணெய்யை வாங்குவதற்காக இலங்கை பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி முடித்துள்ளது. இத்தோனீஷியாவிலிருந்து எண்ணெய் வழங்கல் ஒரு கிரமமான விடிப்படையில் நடைபெறும், அது இலங்கையின் மொத்த வருடாந்த தேவையான 22 லட்சம் தொன்களில் ஆறில் ஒரு பங்காகும்.
 - 20 உடு துணி உற்பத்தியை ஆண்டொன்றுக்கு 3:1 கோடி மீட்டரிலிருந்து 7 கோடி மீட்டருக்கு அதிகரிப்பதற்காகத் தனியார் துறை 20 சிந்தெடிக் ஆலைகளை அமைப்பதற்கு ஜூனிக் கைத்தொழில் அமைச்சு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது. தற்போதுள்ள 20 சிந்தெடிக் ஆலைகளை விஸ்தரிப்பதற்கும் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.
 - 24 உள்நாட்டுத் தேவையைச் சமாளிப்பதற்காக அங்கீகரிக்கப்பட்ட இடங்களில் சிமெந்துத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க, தனியார் துறையை அனுமதிப்பதென அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. சிமெந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதாயிருந்தால், மூலப் பொருள்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து பெறப்படல் வேண்டும்.
 - 29 "மக்களுக்கு வீடுகள்" திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தில், இலங்கை வர்த்தக, கைத்தொழில் சபைகள் சம்மேளனத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள தனியாப்பு துறை கொந்தராத்துக்காரர் குழு, 85 தேர்நல் தொகுதிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் 20 வீடுகளைக் கட்டவிருக்கிறது.

கட்டுப்பாட்டு அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மத்தியில் குவிக்கப் பட்டிருக்கும் முறையானும், அல்லது கட்டுப்பாட்டு அதிகாரங்கள் அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட முற்றாகப் பரவலாக்கப்படும் முறையானும் அல்லது இரண்டு முறைகளும் பயன் தரத்தக்க வகையில் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட ஒரு முறையானும், எந்த முறையை மேற்கொண்டபோதிலும், சகல ஆட்சி முறைகளும் ஒரு திட்டமான அபிவிருத்தித் தத்துவ ஞானத்தைத் தங்களுடைய குறிக்கோளாகக் கொண்டு வருபது அவசியமாகும். இத்தத்துவஞானம் மூலமாகவே தனி நபர்கள், அவர்கள் இருந்துவரும் சமுதாயம் ஆகிய இரண்டினதும் முழு ஆளுமையும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். இத்தகைய அபிவிருத்திக் குறிக்கோள்களும், தத்துவஞானமும் அச்சுமுதாயம் அடைந்துள்ள அபிவிருத்திக் கட்டத்தைப் பொறுத்துப் பல்வேறு உருவங்களை எடுத்துள்ளன. இன்று வளர்முக உலகிலே இத்தகைய அபிவிருத்தித் தேவைகள் சில மிக முக்கியமான கருத்துக்களைச் சுற்றி நடு மத்தியீர் சேர வேண்டுமென்பது மேன்மேலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. "அபிவிருத்தியின் நோக்கம் மனிதனே", "அவனே காரியமாகவும் இலக்காகவும் இருக்கும் இந்த நிகழ்வுப் போக்கில் அவன் எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றிச் சுதந்திரமாகச் செயலாற்றுகிறான்" போன்ற இக்கருத்துக்கள் பிரிக்க முடியாதவாறு ஒன்றாக நிற்கின்றன. மேலும், ஒரு "கட்டு ஆளுமை" யை அபிவிருத்தி செய்தல், "ஜனநாயகத்தின் உண்மையான வடிவமாகப் பங்கு பற்றுதல்", "தனது சொந்த ஆற்றல்களில் மனிதனுக்குள்ள நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகத் தன்னையே சார்ந்திருத்தல்" ஆகிய கருத்துக்களும் உள. சமூகங்கள் பெரும்பாலும் கிராமஞ் சார்ந்தவையாக உள்ள ஆசியாவில் இன்று "கிராம" அல்லது "மாகாண" அல்லது "உள்ளூர்" முறைகளுடன் நெருக்கமாக இணையாத ஒர் அபிவிருத்திச் செயல் முறை இத்தகைய சமூகங்களின் நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் விதத்தில் தொழிற்படலாம். மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் வாயிலாகவும், மாவட்ட அமச்சர் முறை வாயிலாகவும் அபிவிருத்திப் பணிகளில் பொது மக்கள் பங்கு பற்றுவதற்கு ஊக்கமளிப்ப

உள்ளூராட்சி

தன் வாயிலாகவும் இத்தகைய தற்கால உள்ளூராட்சியின் ஆரம்பம் தேர்வு ஒன்றிணைப்பை உண்டாக்கியே அபிவிருத்திக் குறிக்கோள்களைச் சாதிக்க இலக்காகவும் முயன்று வருகிறது என்பதனை 'தேசக்கிள்' இந்த இதழுக்கான விசேஷ அறிக்கை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

முற்காலத்தில் உள்ளூராட்சி முறை மென்மையான சரணின் நிர்ணய அமைப்புகளுள், அமைப்புகளுள், திட்டமிடல்களில் கம்சபாசின் உருவிலும், சில இடங்களில் ரட்ட சபா அல்லது மாவட்ட சபைகளின் உருவிலும் உள்ளூராட்சி முறையொன்று இருந்ததாகக் காணப்படுகிறது. 1955 ஆம் ஆண்டில் உள்ளூராட்சிப் பற்றி உலகளாவிய நாடகத்தியாளர்களின் கூட்டிணை யொட்டி, பல்வேறு பகுதிகளில் கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி. மு. முதலாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலங்களில் களிலிருந்து காண்பதற்கான மேற்கோள் கூட்டி, நாடெங்கும் கம்சபாக்கள் நிலவி வந்துள்ளதாகத் தோன்றுகின்றதென்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளது.

பிரிட்டிஷ் காலனி (குடியேற்ற நாட்டு) ஆட்சிக் காலத்தின் முற்பகுதியில் தீர்மானிக்கப்பட்ட போதிலும், கிட்டத்தட்ட வாழக் கொழிந்து விட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இன்னும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில், கிராமப் பகுதிகளில் நகரப் பகுதிகள் ஆகிய இரு பகுதிகளிலும் உள்ளூராட்சி ஸ்தாபனங்களை அமைப்பதற்குப் பிரிட்டிசார் முயன்றனர்.

என்றாலும், இதிலிலுள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில், இக்காலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் பெரும்பாலும் துரைத்தனத் தன்மையைக் கொண்டனவாயிருந்ததுடன், அவற்றில் அநேக நியமன அங்கத்தவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டதுமாகும். அம் மன்றங்கள் அரசாங்க அதிபதியின் தலைமையில் அல்லது பிரதானி அல்லது கிராமத் தலைமைக்காரர் போன்ற மாவட்ட நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த மற்றும் அங்கத்தவர்களின் தலைமையில் தொழிற்பட்டன.

தற்கால உள்ளூராட்சியின் ஆரம்பம் நாடெங்கும் புரளமைக்கப்பட்ட முறையொன்றை அறி செய்வதற்கு 1920 களில் ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டதெனினும், டொனமார் அரசியலமைப்பின் (1931 - 1946) கீழேயே அதிகமான மாற்றங்களை ஏற்பட்டன. டொனமார் காலத்தின் முடிவுக்குள் இது இடம் இடமும் உள்நாட்டு முறை அமைப்பின் அத்தியாவசியமான விழிப்புடன் அடங்கி அடங்கி வந்தது. அதில் நான்கு சபைகளை அதி கார சபைகள் அடங்கியிருந்தன: கிராம சபைகள் (இவை கம்சபாசின் கிராம சபைகள் என்று பெயரிடப்பட்டன), பட்டின சபைகள் (நகர சபைகள், மாநகர (முனிசிபல்), ஊராட்சி சபைகள், ஒவ்வொரு சபையும் உள்ளூராட்சித் திணைக்களத்தின் பணிப்பிலும், கட்டுப்பாட்டிலும் இயங்கி வந்தன.

இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், இந்தச் சீர்திருத்தங்களின் உள்ளூராட்சிச் சபைகள் அரசாங்க அதிபரின் ஒருமுகப்படுத்தும் செல்வாக்கிலிருந்து முற்றாக விடுபட்டுவிட்டன. ஏனென்றால், உள்ளூராட்சிச் சபைகளிலிருந்து அரசாங்க அதிபரினதும், மாவட்ட நிர்வாக அதிகாரிகளினதும் அங்கத்துவம் அகற்றப்பட்டது.

உள்ளூராட்சியின் கட்டுக்கோப்பு

கட்டுக்கோப்பின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து, தற்போது நான்கு வகையான உள்ளூர் அதிகார சபைகளிலிருக்கின்றன:

- மாநகரசபைகள் (12)
- நகரசபைகள் (38)
- பட்டினசபைகள் (86)
- கிராம சபைகள் (549)

இவை தத்தமக்குரிய கட்டளைச் சட்டங்களில் கண்டுள்ள நிபந்தனைகளின்படி இயங்குகின்றன:

அவையாவன — மாநகர சபைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 252), நகர சபைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 255), பட்டின சபைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 256), கிராம சபைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அத்தியாயம் 257).

நான்கு வகையான அதிகார சபைகளிருந்த போதிலும், அடுக்கு முறையான கட்டுக்கோப்புகளில்லையென்பது கவனிக்கத்தக்கது. இதனால் ஒருவகையான அதிகாரசபை மற்றொரு வகையான அதிகார சபையினதும் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை.

ஒரு முகமான தொழிற்பாட்டை உறுதிப்படுத்த வல்ல மாகாண மட்டத்திலான ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை அறிமுகஞ் செய்வதற்காகக் கட்டுக்கோப்பு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று காலத்துக்குக் காலம் சிபார்சுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, டொனமூர் கமிஷன் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் அபிவிருத்தியை உள்ளூராட்சி மன்றத்திணைக்களத்தை அமைத்து அதன்கையில் விட்டு விட வேண்டுமென்று கூறிய அதே சமயத்தில், முன்பு அரசாங்க அதிபரால் வழங்கப்பட்ட நிர்வாக ஒருங்கிணைப்புக்குப் பதிலாகக் கிடையான ஒருங்கிணைப்பை அமைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று யோசனை கூறியது. மாகாண ஆட்சி மன்றங்களின் முறையொன்று மத்திய அரசாங்கத் திணைக்களங்களிலிருந்து பெருவாரியான நுணுக்க வேலைகளைக் குறைத்து விடுவது மாத்திரமன்றி, பல்வேறு பகுதிகளின் தேவைகளை நன்கறிந்த அவ்வப்பகுதிகள் உள்ள மக்கள் அரசாங்கத் திணைக்களங்கள் கையாண்டு வந்த வேலைகளில் பெரும்பகுதியை மேற்கொள்வதையும் உறுதிப்படுத்தும் என அவர்கள் கட்டிக் காட்டினர். 1955 ஆம் வருடத்தில் சோக்ஸி கமிஷன் பிரதேச கமிட்டிகள் முறையொன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று யோசனை கூறியது. இம் முறையில் பிரதானமாக உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கியிருப்பர். இவர்கள் (பிரதான நிறைவேற்று அதிகாரியாகவும் இருக்க வேண்டிய) அரசாங்க அதிபரின் தலைமையில் இருப்பார்கள். பிரதேச கமிட்டிகள் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் கலந்தாலோசிக்கும் ஸ்தா

பனங்களாக மட்டுமன்றி, நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஒருமுகப்படுத்தும் ஸ்தாபனங்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

1957 ஆம் வருட நகல் பிரதேச சபைகள் மசோதா சோக்ஸி கமிஷன் சிபார்சுகளிலிருந்து ஒரு படி மேலே சென்று பிரதேச சபைகள் பிரதானமாக உள்ளூர் அதிகார சபைகளால் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், பொதுஜனப் பயன்பாட்டுச் சேவைகளை ஸ்தாபிக்கும் அதிகாரம் அவற்றிற்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், உணவு உற்பத்தி போன்ற பணிகளில் அவை ஈடுபட வேண்டும் என்றும், தங்கள் சொந்த அலுவலர்களை நியமிக்கவும் வரிகளை விதிக்கவும் அவற்றிற்குத் திறமை இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறியது.

1968 ஆம் வருட வெள்ளையறிக்கை மாவட்ட சபைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டது. இச்சபைகள் தங்கள் பகுதிகளுக்கான அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிக்குச் சிபார்சு செய்வதுடன், விவசாயமும், உணவும், கைத்தொழில்களும், கடற்றொழில்களும் சுகாதாரமும் கிராமாபிவிருத்தியும் முதலானவை தொடர்பான சில குறிப்பான பணிகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

எனினும், இந்த யோசனைகள் சித்தி பெறவில்லை. எனவே இன்று டொனமூர் சகாப்தத்திலிருந்து உள்ளூராட்சிச் சட்டங்கோப்பே தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அஃதாவது, நான்கு வகையான அதிகார சபைகள் தத்தமக்குரிய கட்டளைச் சட்டங்களன்படி இயங்கிக் கொண்டு, வேலைகளை ஒருமுகப்படுத்த மாவட்ட மட்டத்தில் எந்த மேலதிகாரமுள்ள அமைப்பில்லாமல் இருந்து வருகின்றன. உள்ளூராட்சி இன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்குள்ளேயும், ஒன்றுக் கொன்று சமதையாகச் செயலாற்றி வரும் அரசாங்கத் திணைக்களங்களின் நிர்வாக முறையுடன் சிக்கலான முறையில் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

உள்ளூராட்சி சேவை

1945 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர், ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சிச் சபையும் தனக்குத் தேவையான ஊழியரைத் தானே நியமிப்பதற்கும்,

அவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கும் பொறுப்புள்ளதாக இருக்கும் வகையில் தனியான ஆளணி முறை ஒன்று நிலவி வந்தது.

எனினும், ஊழியரைத் தெரிவு செய்தல், பதவி உயர்வு வழங்குதல், வேலை நீக்கம் செய்தல் ஆகியவற்றுக்கான வழிமுறைகள் குறித்துப் பெரும் அதிருப்தி நிலவியது. ஊழியர் நியமனங்களில் குடும்ப ஆதிக்கம், அரசியல் சார்புடைமை, வேண்டாத செல்வாக்கு என்பன இருந்ததாகவும் அடிக்கடி குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு வந்தது. இவற்றின் விளைவாக 1945 ஆம் ஆண்டின் 43 ம் இலக்க உள்ளூராட்சிச் சேவை சட்டத்தின் கீழ் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட உள்ளூராட்சிச் சேவையும், மத்திய கண்காணிப்பு ஸ்தாபனமான உள்ளூராட்சிச் சேவை ஆணைக்குழுவும் நிறுவப்பட்டன.

உள்ளூராட்சிச் சபைகளில் உள்ள ஒரு சில வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த பதவிகளே, ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டதும், இடமாற்றத்துக்கு உரியதுமான உள்ளூராட்சிச் சேவையின் கீழ் உட்படுத்தப்பட்டன. அதாவது மாநகர சபைகள், நகர சபைகள் என்பவற்றில் வருடாந்தம் 1,200 ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட சம்பளத்துக்குரிய பதவிகளும், பட்டின சபைகள், கிராம சபைகள் என்பவற்றில் வருடாந்தம் 480 ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட சம்பளத்துக்குரிய பதவிகளும் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட உள்ளூராட்சிச் சேவையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. ஏனைய பதவிகளை (அனேகமாகச் சிறு தரப் பதவிகளையும், சமயா சமயப் பதவிகளையும்) அந்தந்த உள்ளூராட்சிச் சபைகளே நிரப்புவதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருந்தது.

ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட சேவையின் கீழ் வரும் உத்தியோகத்தரின் விவகாரங்களைக் கண்காணிக்கும் ஒரு மத்திய நிலையமாகவே உள்ளூராட்சிச் சேவை ஆணைக்குழு நிறுவப்பட்டது. இந்த ஆணைக்குழுவின் பதவிசால் தலைவராக உள்ளூராட்சிச் சேவை ஆணையாளர் கடமைபுரிவார். அவருடன் அமைச்சர் தனது விருப்பத்தின் பேரில் நியமிக்கும் நான்கு உறுப்பினர்களும், உள்ளூராட்சிச் சபைகள் சமர்ப்பிக்கும் பட்டியல் ஒன்றிலிருந்து அமைச்சர் தெரிவு செய்து நியமிக்கும் 4 உறுப்பினர்களும் அங்கம் வகிப்பர். உள்ளூராட்சிச் சேவையின் கீழ்

வரும் உத்தியோகத்தர்களின் நியமனம், இடமாற்றம், பதவி உயர்வு, வேலைநீக்கம், ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு என்பன சம்பந்தமான அதிகாரங்கள் உள்ளூராட்சித் சேவை ஆணைக்குழுவின்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன.

அதன் விளைவாக, ஒருமுகப் படுத்தப்பட்ட சேவைக்குள் அடங்கும் உள்ளூராட்சி ஊழியர்கள், உள்ளூராட்சி சபைகளின் பொறுப்பின் கீழ் அல்லாது ஒரு வெளி ஏஜன்சியான உள்ளூராட்சிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் பொறுப்பின் கீழ் வரும் நிலைமை இருந்தது. அதன் மூலம் தங்கள் சபையில், வேலை செய்யும் ஊழியர் மீது தமக்கு இருக்கவேண்டிய அதிகாரத்துக்கு ஊறு விளைந்ததாக, உள்ளூராட்சிச் சபை உறுப்பினர்கள் கருதினார்கள். அது மட்டுமன்றி உள்ளூராட்சிச் சேவை ஆணைக்குழுவானது, அமைச்சரின் கையில் உள்ள கட்டுப்பாட்டு ஆயுதம் எனவும் கருதப்பட்டது.

1969ஆம் ஆண்டின் உள்ளூராட்சி சேவைச் சட்டம்

1969 ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்ட 18 ஆம் இலக்க உள்ளூராட்சிச் சேவைச் சட்டத்தின் பிரகாசன அம்சம் என்னவெனில், உள்ளூராட்சிச் சேவை ஆணைக்குழு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் உள்ளூராட்சி அமைச்சருக்கு இருந்த அதிகாரங்களை அதிகரித்ததேயாகும். பிரஸ்தாப சட்டத்தின் சரத்துகளின் பிரகாரம், உள்ளூராட்சி சேவை ஆணைக்குழுவின் அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை ஐந்தாகக் குறைக்கப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட ஐவரையும், அதாவது முழுநேரத் தலைவர் ஒருவரையும் நான்கு உறுப்பினரையும் அமைச்சரே நேரடியாக நியமிக்க வகை செய்யப்பட்டது.*

மாநகர சபைகளில் வருடாந்தம் 1,500 ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட சம்பளத்துக்குரிய பதவிகளும், பட்டின சபைகள், கிராம சபைகளில் வருடாந்தம் 900 ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட சம்பளத்துக்குரிய பதவிகளும் இப்போது ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட சேவையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. நகர சபைகளைப் பொறுத்தமட்டில் மாற்றம் எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

1974ஆம் ஆண்டின் 16ஆம் இலக்க உள்ளூராட்சி சேவைச் சட்டம்

1974 ஆம் ஆண்டின் 16 ஆம் இலக்க உள்ளூராட்சிச் சேவைச் சட்டத்தின் சரத்துகளின்படி, மாநகர சபைகளில் வருடாந்தம் 4,000 ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட கூட்டு மொத்தச் சம்பளத்துக்குரிய பதவிகளும், பட்டினசபைகள், கிராம சபைகளில் வருடாந்தம் 3,500 ரூபாவுக்கு மேற்பட்ட கூட்டு மொத்தச் சம்பளத்துக்குரிய பதவிகளும் உள்ளூராட்சிச் சேவைக்கு உட்பட்டவை எனக் கருதப்படுகின்றன.

1974 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், உள்ளூராட்சிச் சேவை ஆணைக்குழு ஒழிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக உள்ளூராட்சிச் சேவைகள் ஆலோசனைச் சபையும், உள்ளூராட்சிச் சேவைகள் ஒழுங்குச் சபையும் உருவாக்கப்பட்டதாகும். பிரஸ்தாப சபைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் மூன்று உறுப்பினர்களை நான்கு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை அமைச்சரே நியமிக்கவும் வகை செய்யப்பட்டது. உள்ளூராட்சிச் சேவையின் நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்ட ஆணையினரின் நியமனம், இடமாற்றம், பதவி உயர்வு, ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு என்பன சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில், மேற் சொன்ன இரு சபைகளும் அமைச்சருக்கு (அல்லது அவரால் அதிகாரம் வழங்கப்பட்ட அரசாங்க அதிகாரி ஒருவருக்கு) சிபார்சுகளை வழங்க வேண்டும். எனினும் சபைகள் தெரிவிக்கும் சிபார்சுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரம், சட்டப்படி அமைச்சருக்கே உண்டு.

பிரஸ்தாப சட்டத்தின் கீழ், உள்ளூராட்சிச் சேவை சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கென, இயக்குநர் ஒருவரைத் தலைமை அதிகாரியாகக் கொண்ட உள்ளூராட்சிச் சேவைத் திணைக்களமும் நிறுவப்பட்டது.

உள்ளூராட்சி தேர்தல்கள்

உள்ளூராட்சித் தேர்தல் சட்டத்துக்கு (262 ஆவது அத்தியாயம்) கொண்டுவரப்பட்ட 1977 ஆம் ஆண்டின் 24 ஆம் இலக்க உள்ளூராட்சித் தேர்தல் (விசேஷ சரத்துகள்) திருத்தச் சட்டம், உள்ளூராட்சிச் சபைகளுக்கான தேர்தல் கட்சிப் பட்டியல் ரீதியி

லான விதிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் நடக்க வேண்டும் என விதித்துள்ளது. அதற்கிணங்க, 1979 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் மாநகர சபைகள், நகர சபைகளுக்கான தேர்தல்கள் விதிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையிலேயே நடத்தப்பட்டன.

இந்தத் தேர்தல் முறையின்படி, ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சிச் சபையும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை ஆசனங்களுடன் கூடிய தனித்தனித் தொகுதியாகக் கருதப்பட வேண்டும். முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த தேர்தல் முறையின் கீழ் உள்ளூராட்சிச் சபையின் ஒவ்வொரு வட்டாரத்துக்கும் தனித்தனியாக வாக்களிப்பு நடைபெறுவதற்கு மாறாக, புதிய முறைத் தேர்தலைப் பொறுத்தளவில், சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூராட்சிச் சபைப் பகுதி முழுவதுமே பல அங்கத்தவர் தொகுதியாகக் கருதப்படுகிறது.

நியமனப் பத்திரங்கள்

* புதிய சட்டத்தின் 28 (2) ஆம் பிரிவின்படி, உள்ளூராட்சிச் சபை ஒன்றின் அங்கத்தவர்களைத் தேர்தல் மூலம் தெர்வு செய்வதற்காக, அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சி எதுவும் அல்லது சுயேச்சைக்குழு எதுவும் ஒரேயொரு நியமனப் பத்திரத்தையே தாக்கல் செய்ய முடியும். அவ்வாறு சமர்ப்பிக்கப்படும் நியமனப் பத்திரத்தில், தேர்தல் நடைபெறவிருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூராட்சிச் சபைக்குரிய அங்கத்தவர் எண்ணிக்கையும் (மேயர், பிரதிமேயர் உட்பட) அதன் மூன்றில் ஒரு பகுதி எண்ணிக்கையும் கொண்ட பெயர்ப் பட்டியல் ஒன்று எழுதப்பட வேண்டும். இவ்வாறு கட்சிகள் அல்லது சுயேச்சைக் குழுக்கள் சமர்ப்பிக்கும் வேட்பாளர் பட்டியலில் முதலாவதாகவும் இரண்டாவதாகவும் இருக்கும் பெயர்களுக்குரியவர்களே முறையே மேயருக்கும், பிரதிமேயருக்கும் உரிய வேட்பாளராகக் கருதப்படுவார்கள். வேட்பாளர் பட்டியலில் பெயர்கள், எந்த வரிசைக் கிரமத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் அந்தந்தக் கட்சிகளே தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சுயேச்சை வேட்பாளர்கள் தனித்தனியே போட்டியிட முடியாது. எனினும், சுயேச்சை வேட்பு

(7ம் பக்கம் பார்க்க)

சுவிடன்

சுவிடனில் உள்ளூராட்சிக்கு நீண்ட பாரம்பரியமுண்டு. ஆனால், இக்காலத்துள்ள உள்ளூராட்சி 1862 ஆம் ஆண்டில் தோன்றியதாகும்.

1977 ஆம் வருட உள்ளூராட்சிச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தற்போதைய முறையின்படி, உள்ளூராட்சி, உள்ளூர் மட்டத்திலும், பிரதேச மட்டத்திலும் முறையே முனிசிப்பாலிட்டிகள் (கொம்யூன்) மூலமும், கௌண்டி சபைகள் (வண்ட்ஸ்டிங்) மூலம் செயற்படுகிறது. இச்சபைகள் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கௌண்டி பகுதியிலும் அதே முனிசிப்பாலிட்டிகள் காணப்பட்டபோதிலும், கௌண்டி சபை முனிசிப்பாலிட்டியைவிட உயர்ந்ததோர் அதிகார சபையல்ல. உள்ளூராட்சியில் இரு மட்டங்களும் ஓர் இணையான அடிப்படையில் இருந்துவருகின்றன.

கௌண்டி சபை ஒரு பிரதேச உள்ளூராட்சி அலகாக இருப்பதற்குப் புறம்பாக, தேசிய நிர்வாகத்தின் முதுகெலும்பாகவும் விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு கௌண்டியிலும் ஒரு கவர்னரின் (ஆளுநர்) தலைமையில் நிர்வாக சபை இயங்குகின்றது. கவர்னரைத் தேசிய அரசாங்கம் நியமிக்கின்றது. நிர்வாக சபையின் மூற்றும் அங்கத்தவர்களைக் கௌண்டி சபை நியமிக்கின்றது. நிர்வாக சபையின் பிரதான வேலைக் கடமை கௌண்டிக்குள்ளே தேசிய, முனிசிப்பல், கௌண்டி சபை நிர்வாகத்தில் ஒருங்கிணைப்பை வளர்ப்பதாகும்.

ஒரு கருத்தைத் தொடங்கவும், அது தொடர்பான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் விஸ்தாரமான அதிகாரங்கள் உள்எமை சுவிடனிலுள்ள உள்ளூராட்சியின் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இந்த அதிகாரங்கள், ஓரளவுக்கு உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் அதிகாரங்களை விளக்கும் பொது விதிகளையும் ஓரளவுக்கு வரிகளை விதிப்பதற்கு உள்ளூர் அதிகார சபைகளுக்குள்ள உரிமையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். இவ் வரிகளில் மிக முக்கியமானது உள்ளூர் வருமான வரியாகும்.

உள்ளூராட்சித் துறையின் முக்கியத்துவம் படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. இன்று முனிசிப்பாலிட்டிகளும், கௌண்டி சபைகளும் சேர்ந்து சுவிடனு அரசாங்கத்துறையில் நடைபெறும் முழுப் பொருள் துகர்வீதும் முதலீடுகளிலும் சுமார் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்குப் பொறுப்பாயுள்ளன. 1975 ஆம் ஆண்டில் தேசிய அரசாங்கம் (இராஜ்ய பரிபாலன அமைப்பு) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் 12 சதவீதத்தை துக்ரந்த அதே வேளையில், மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் உள்ளூர் ஆட்சியின் பங்கு ஏறக்குறைய 20 சதவீதமாயிருந்தது. மற்றும் அநேக நாடுகளில் தனியார் துறையினரால் அல்லது தேசிய அதிகாரசபைகளால் நிறைவேற்றப்படும் முக்கியமான பல பணிகள் சுவிடனில் உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் பொறுப்பாயிருக்கின்றன. இவ் விதமாகக் கிரியாம்சையில் சர்வகலாசாலைக் கல்விக்குக் கீழுள்ள முழுக் கல்வியும், பொது ஊன உதவியும், பொதுச் சுகாதாரமும் சுற்றுடல் சுகாதாரமும், தண்ணீர், மிச்சாரம், எரிவாயு உட்படத் தொழில்

துட்பச் சேவைகளும், உள்ளூர் - பிரதேச பொது வாகனப் போக்குவரத்தும், வீடமைப்பும், கிட்டத்தட்ட எல்லா ஆல்பத்திரிச் சேவைகளும், முழுத் தூலரிதியான திட்டமிடலும், காணிகளைப் பயன்படுத்தும் உள்ளூராட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள வேலைக்கடமைகளில் சிலவாகும். சுவிடனிலுள்ள உள்ளூராட்சியின் இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் யாதெனில், உள்ளூர் ஊனாய்க்கும், முடிவு செய்வதை தொடர்ந்து பின்பற்றிச் செல்வதற்கும், முடிவு செய்வதன் மீது செல்வாக்குப் பிரயோகிப்பதற்கும் உள்ளூர் வாசிகளுக்கு வசதிகள் அளிக்கவேண்டிய தன் அவசியமும் வற்புறுத்தப்படுவதாகும். முனிசிப்பல் சபைகளின் எல்லைகளுக்குள்ளே குடிமக்களுக்கும் முனிசிப்பல் அதிகார சபைக்கு மிடையே தொடர்புகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக உப முனிசிப்பல் சபைகளை (இவை ஆலோசனை கூறும், அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கும் ஸ்தாபனங்கள்) ஸ்தாபிக்கவும் 1977 ஆம் வருட சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பிரான்ஸ்

பிரான்ஸில் செயற்படும் உள்ளூராட்சி முறை ஒன்றிணைக்கப்பட்ட 'பிரிபெக்ட்' நிர்வாக மாநிலியமைப்பாகும். பிரெஞ்சு முறையிலுள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தன்மையாதெனில், மத்திய அரசாங்க அங்கங்களுக்கும் உள்ளூராட்சி அங்கங்களுக்கும் இடையேயுள்ள நெருங்கிய இணைப்பும், உள்ளூராட்சி அங்கங்கள் மத்திய அரசாங்க அங்கங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடப்பதுமாகும். இவ்வுறவு பிரதானமாக நெப்போலியன் செய்த வேலையாகும். நிர்வாக அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மத்தியில் இருக்கும்படியான ஓர் இராஜ்ய பரிபாலன முறையை நாட்டில் ஸ்தாபிப்பதே இதன் நோக்கம்.

உள்ளூராட்சி 95 திணைக்களங்களையும், சுமார் 38,000 கொம்யூன்களையும் கொண்டதாக ஈடுக்கு அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திணைக்களம் என்பது, நேரடியாகத் தெரிவுசெய்யப்படும் ஒரு ஸ்தாபனமான பொதுச் சபையுடன் அரசாங்கத்தின் ஒரு செயற்படு அலகாகவும் ஓர் உள்ளூர் அதிகார சபையாகவும் விளங்குகிறது. இவ்விரு வேலைக் கடமைகளையும் ஒன்று சேர்க்கும் பிரிபெக்ட் எனப்படும் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி மத்திய அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்படுகிறார். இவர் பிரெஞ்சு நிர்வாகத்தில் ஒரு பிரதான சக்தியாக விளங்குகிறார். ஏறக்குறைய 5,000 அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ள இவர் திணைக்களத்தில் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாகவும், பேராளராகவும் செயலாற்றுகிறார். தேசிய நவீனகளுக்கும் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதற்கும் (நாளுக்கு நகரங்களில் தவிர — அந் நகரங்களில் ஒரு பொலீஸ் பிரிபெக்ட் இக்கடமைமைய நிறைவேற்றுகிறார்) இவர் பொறுப்பாயுள்ளார்; திணைக்களத்தில் இயங்கும் சகல அரசாங்க சேவைகளுக்கும் தலைவராயிருக்கிறார். அதே சமயத்தில், அவர் கயாட்சியின் 'காப்பாளராக' இருப்பதுடன், திணைக்களங்கள் மீதும் முனிசிப்பாலிட்டிகள் மீதும் கட்டுப்பாட்டிதாளும் செயலாற்றுகிறார்; பொதுச் சபையின் முடிவுகளில் பங்குபற்றுகிறார்; திணை

க்கள மட்டத்தில் உள்ளூர் அதிகார சபையின் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள தலைவரென்ற முறையில் அம் முடிவுகளை அமுல் செய்வதற்குப் பொறுப்பாயிருக்கிறார்.

பிரிபெக்டான அவர் இவ்விதமாகத் திணைக்களத்துக்குள்ளே இயங்கும் தேசிய - உள்ளூராட்சியை ஒன்றுசேர்த்து இணைக்கின்றார்.

நாட்டின் 'உயிரிக்கலமாக' விளங்கும் கொம்யூன் பிரெஞ்சு உள்ளூராட்சியின் அடிப்படைப் பூகோள அலகாகும். அது தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு முனிசிப்பல் சபை வாயிலாகத் தொழிற்படுகிறது. அதன் பிரதான நிறைவேற்று அதிகாரி மேயராவார். இவர் சபை அங்கத்தவர்களால் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்.

பிரிபெக்டைப் போலவே, மேயரும் தமது பகுதியில் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாகவும் உள்ளூர் அதிகார சபையின் தலைவராகவும் விளங்குகிறார். அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியென்ற முறையில், சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் அமுலாக்குவது போன்ற கடமைகள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூராட்சியின் கரப்பாளர் என்ற முறையில், பிரிபெக்டும் முனிசிப்பல் சபையின் வேலைக் கடமைகளில் சபையை மேற்பார்வை செய்கிறார்.

இவ்விதமாக இருவகையான நிறைவேற்று அதிகாரிகள் பிரெஞ்சு உள்ளூராட்சியில் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறார்கள். ஒருவர் உள்ளூரில் தெரிவு செய்யப்படும் மேயர்; மற்றவர் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்படும் பிரிபெக்ட்; இருவரும் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் தங்களுடைய அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார்கள்.

பிரதேசம்

நாட்டைப் பிரதேசவாரியாகப் பிரித்த தமைக்க வேண்டியிருந்த அவசியத்தின் விளைவாக பிரதேசம் என்ற ஒரு புதிய அலகு 1972 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் பிரான்ஸில் உதயமாயிற்று. பிரதேசங்கள் (இவற்றுள் 22 பிரான்ஸில் தலைநகரில் உள்ளன) உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களல்ல. அவை பொது முதலீட்டுப் பிரச்சினைகள் ஆராய்ந்து முடிவு செய்யப்படும் கட்டுக்கோப்பை அமைக்கும் 'பொது ஸ்தாபனங்கள்' எனக் கருதப்படுகின்றன.

2 முதல் 7 வரையான திணைக்களங்களைக் கொண்ட ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் ஒரு பிரதேச சபை உள்ளது. இச்சபையில் அப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த எம். பி. க்களும், பொதுச் சபையினரும், முனிசிப்பல் சபையினரும் பிரதிநிதிகளும் அடங்கியிருப்பர். ஒவ்வொரு பிரதேசமும், ஆலோசனை கூறும் பொதுப்பு வழங்கப்பட்டுள்ள ஒரு பொருளாதார, சமூகக் கமிட்டியையும் கொண்டுள்ளது. இக்கமிட்டியில் சமூக, பொருளாதாரக் குழுக்களின் பிரதிநிதிகள் உள்ளனர்.

(பாரிஸ் பிரதேசத்தில் தவிர) பிரதான திணைக்களத்தின் பிரிபெக்டாகவும் இருக்கும் பிரதேசத்தின் பிரிபெக்ட் பிரதேச சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் அலுவல்களைப் பரிசீலனை செய்கிறார்; வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கும் நிறைவேற்றுவதற்கும் பொறுப்பாயிருக்கிறார்; சபையின் முடிவுகளை அமுல் செய்கிறார்.

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பாளர் குழுக்கள் வேட்பாளர் பட்டியல்களைச் சமர்ப்பித்து குறிப்பிட்ட உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தலில் போட்டியிடலாம். அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் தேர்தலில் போட்டியிடக் கூடுப்பணம் செலுத்த வேண்டும். சுயேச்சை வேட்பாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மாநகரசபை, நகரசபை என்பனவற்றில் போட்டியிட 250 ரூபா வீதமும், பட்டினசபை கிராமசபை என்பவற்றில் போட்டியிட 100 ரூபா வீதமும் செலுத்த வேண்டும்.

வாக்குப் பத்திரம்

உள்ளூராட்சிச் சபை ஒன்றில் போட்டியிடும் அரசியல் கட்சிகள், சுயேச்சைக் குழுக்கள் என்பவற்றில் ஏதாவது ஒன்றுக்கு மட்டுமே வாக்காளர் ஒருவர் வாக்களிக்கலாம். அதாவது ஒரு வாக்காளர் ஒரு வாக்குக்கு மட்டுமே உரித்துடையவராவார். வாக்குப் பத்திரத்தில் தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர் எவரது பெயரும் இருக்கமாட்டாது. போட்டியிடும் கட்சிகளின் பெயரும் சுயேச்சைக் குழுக்களின் பெயரும் (சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூராட்சிச் சபையில் போட்டியிடுவதற்கென நியமனப் பத்திரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பட்சத்தில்) அவற்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சின்னங்களுமே இருக்கும். தேர்தல் சட்டத்தின் மூன்றாவது அட்டவணையில் கூறப்பட்டது போன்ற மாதிரி வாக்காளர் பத்திரம் பின்வருமாறு—

“அ” கட்சி
“ஆ” கட்சி
“இ” கட்சி

1 ஆவது சுயேச்சைக்குழு
2 ஆவது சுயேச்சைக்குழு
3 ஆவது சுயேச்சைக்குழு

குறிப்பிட்ட கட்சி ஒவ்வொன்றுக்கும் அல்லது சுயேச்சைக் குழு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட சின்னங்கள் அவற்றுக்கு நேரே அச்சிடப்பட வேண்டும்.

மேற்கண்டதுபோன்ற வாக்காளர் பத்திரத்தில், வாக்காளர் ஒருவர் தான் விரும்பும் கட்சி ஒன்றின் பெயருக்கு நேரே அல்லது சுயேச்சைக் குழு ஒன்றின் பெயருக்கு நேரே (“எக்ஸ்”) புள்ளடி இடமாறு கேட்கப்படுவார். அவ்வாறு வாக்கிடுவதன் மூலம், அவர், குறிப்பிட்ட உள்ளூராட்சிச் சபையின் ஆசனங்கள் யாவற்றுக்கும் போட்டியிடும் கட்சி

வேட்பாளர்கள் அனைவருக்கும் அல்லது சுயேச்சைக்குழு உறுப்பினர் அனைவருக்கும் வாக்களிப்பதாகக் கருதப்படும்.

மேயர், உதவி மேயர்களைத் தெரிவு செய்தல்

அதிக வாக்குகளைப் பெற்ற கட்சியின் அல்லது சுயேச்சைக் குழுவின் வேட்பாளர் பட்டியலில் முதலாவதாகவும் இரண்டாவதாகவும் இருக்கும் பெயர்களுக்குரிய வேட்பாளர்கள் முறையே மேயராகவும், பிரதி மேயராகவும் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கட்சிக்கு (அல்லது சுயேச்சைக் குழுவுக்கு) சம எண்ணிக்கையுள்ள வாக்குகள் கிடைத்தால், அதிர்ஷ்டச் சீட்டு இழுக்கப்பட்டு ஒரு கட்சிக்கு மேலதிக வாக்கு ஒன்று சேர்க்கப்படும்.

கட்சிகள், அல்லது குழுக்களின் தகுதியின்மை

குறிப்பிட்ட உள்ளூராட்சிச் சபைப் பகுதியில் உள்ள மொத்த வாக்குகளில் 1-8 பங்கு வாக்குகளைப் பெறாதவரும் கட்சி அல்லது சுயேச்சைக்குழு சார்பில் வேட்பாளர் எவரும் உள்ளூராட்சிச் சபையின் அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்படுவதற்குத் தகுதியற்றவராவார்.

தேவையான கோட்டாவை நிர்ணயித்தலும், கட்சிகள் குழுக்களுக்கு ஆசனங்களை ஒதுக்குதலும்

அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதற்குத் தகுதி பெறாத கட்சிகள் அல்லது குழுக்கள் பெற்ற வாக்குகளைக் கழித்து, மற்றக் கட்சிகள், குழுக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் கிடைத்த மொத்த வாக்குகளை, (மேயர், உதவி மேயர் பதவிகளைத் தவிர்த்து) சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூராட்சிச் சபையின் மொத்த ஆசனங்களின் எண்ணிக்கையால் பிரிக்க வேண்டும். அப்படிப் பிரிப்பதன் மூலம் கிடைக்கும் எண்ணிக்கையே கட்சி அல்லது குழு ஒன்றிலிருந்து ஓர் அங்கத்தவர் தெரிவாவதற்கு வேண்டிய கோட்டாவாகும். உதாரணமாக (மேயர் உதவி மேயர் பதவிகளைத் தவிர்த்து) 12 ஆசனங்கள் உள்ள உள்ளூராட்சிச் சபை ஒன்றுக்குக் கிடைத்த தகுதியான வாக்குகளின் எண்ணிக்கை 2,400 ஆக இருந்தால், கட்சி அல்லது சுயேச்சைக் குழு ஒவ்வொன்றுக்கும் கிடைத்த ஒவ்வொரு 200 வாக்குகளுக்கும்

ஓர் அங்கத்தவர் என்ற விசித்தத்தில், அவற்றின் பட்டியல்களிலிருந்து அங்கத்தவர் தெரிவாவார். அந்த வகையில் 800 வாக்குகளைப் பெற்ற கட்சி ஒன்றின் பட்டியலில் இருக்கும் முதல் நான்கு வேட்பாளரும், 200 வாக்குகளை மட்டுமே பெற்ற மற்றொரு கட்சியின் பட்டியலில் உள்ள முதலாவது வேட்பாளரும் அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்படுவார்.

ஓர் அங்கத்தவர் தெரிவு செய்யப்படுவதற்குரிய கோட்டாவின் மிகச் சரியான பெருக்கங்கள் நடைமுறையில் எந்தக் கட்சிக்குமே கிடைப்பது ஆய்வுமானதால் கோட்டா முறையில் அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் போது நிரப்பப்படாத ஆசனங்களுக்கு அங்கத்தவர்கள் தெரிவாவதற்கு “ஆகக் கூடிய மிகுதி வாக்குகள்” முறை கையாளப்படும். தேவையான கோட்டாவிற்கு ஏற்ப ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட்ட பின்னர் ஆகக் கூடுதல் மிகுதி வாக்குகளைக் கொண்டுள்ள கட்சியின் பட்டியலில் அடுத்த உள்ள வேட்பாளர், நிரப்பப்படாதிருந்த ஆசனத்துக்கு தெரிவாவார். அவ்வாறே எல்லா ஆசனங்களுக்கும் வேட்பாளர் நிரப்பப்படுவார்.

இடைத்தேர்தல்

இப்போதைய உள்ளூராட்சித் தேர்தல் சட்டத்தில் இடைத்தேர்தல் நடத்துவதற்கு வகை செய்யப்படவில்லை. உதாரணமாக மேயர் பதவி (இறப்பு, ராஜினாமா அல்லது வேறு ஏதாவது காரணத்தால்) வெற்றிடமானால் தேர்தல் அதிகாரி, பிரதி மேயரையே மேயராகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். பிரதி மேயர் பதவி வெற்றிடமானால், அவர் சார்ந்திருந்த கட்சியின் அல்லது குழுவின் வேட்பாளர் பட்டியலில் அடுத்ததாக இருக்கும் பெயருக்குரியவரை தேர்தல் அதிகாரி பிரதி மேயராகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். அதே போன்று, உள்ளூராட்சிச் சபை உறுப்பினர் பதவி ஒன்று வெற்றிடமானால் தேர்தல் சட்டத்தின் 65 (ஏ) 3 ஆவது பிரிவின்படி, அந்தப் பதவியை வெற்றிடமாக்கியவர் சார்ந்திருந்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சியின் அல்லது சுயேச்சைக் குழுவின் வேட்பாளர் பட்டியலில் அடுத்துள்ள பெயருக்குரிய

(9ம் பக்கம் பார்க்க)

பிரிட்டனில் உள்ளூராட்சி

பிரிட்டிஷ் நிர்வாக அமைப்பில், உள்ளூர் சுய அரசமுறை கட்டுதல் பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரு சிறப்பம்சமாக விளங்கி வந்தது. சமூகத்தின் நலனுக்காகச் செய்ய வேண்டிய பல்வேறு சேவைகளை நிர்வகிப்பதற்காக, மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட சபைகளைக் கொண்ட புதிய உள்ளூராட்சி முறை, முதன் முதலில், 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் அரசியல் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது.

இங்கிலாத்திலும், வேல்ஸிலும் (விசால வண்டன் பகுதியைத் தவிர்த்து) இப்போதுள்ள பிரதான உள்ளூராட்சி அமைப்பானது 1972 ஆம் ஆண்டின் உள்ளூராட்சிச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். நாட்டை 53 மாநிலங்களாகப் பிரித்து, பின்னர் அவற்றை 369 மாவட்டங்களாகப் பிரித்து இரு முகப்பட்டு நிர்வாகம் நடந்துவந்த அதன் அமைப்பாகும். இரு விதமான அமைப்புகளும் தனித்தனியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சபைகளைக் கொண்டவையாகும். மாநில சபைகள் வழமையாக, திட்டமிடல், போக்குவரத்தை இணைத்தல், பிரதான விதிகளை அமைத்தல், கழிவுகளை அகற்றுதல் (வேல்ஸில் மட்டும் கழிவுப் பொருள்களைச் சேகரித்தல், அகற்றுதல் ஆகிய வேலைகளை மாவட்ட நிர்வாகமே செய்கிறது) போலீஸ், தீயணைத்தல், கல்வி, நூல்நிலையங்கள், தனியார் சமூக சேவை ஆகியவற்றைச் செய்கின்றன. உள்ளூர் திட்டங்கள், அபிவிருத்திக் கட்டுப்பாடு, கட்டட விதிகள், குடியிருப்புகளை நிர்மாணித்தல், கழிவுப் பொருள்களைச் சேகரித்தல், உள்ளூர் வரிகளை நிர்ணயித்து அறவிடுதல், ஆகியவற்றுக்கு மாவட்ட நிர்வாகங்கள் பொறுப்பாக இருக்கின்றன.

மாநில சபைகளில் ஆறு — உதாரணமாக விசால மான்செஸ்டர், மேர்சியிட், லெஸ்டர் மிட்லாண்ட்ஸ் போன்றவை — பல்வின மாநிலங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. அந்த மாநிலங்களில், கல்வி, நூல்நிலையம், சமூகசேவைகள் போன்ற பெரிய அளவிலான சேவைகளைச் செய்யும் பொறுப்பு மாவட்ட நிர்வாகங்களிடமே கையளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்கிலாத்தில் கோவிற்பற்றுச் சபைகள் அல்லது கோவிற்பற்றுக் குழுக்களும், சிறிய பட்டினங்களும், வேல்ஸில் சன சமூக சபைகளும் உள்ளூர் வாரிகளின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் நிலையங்களாக விளங்குகின்றன. உள்ளூர் அக்கறைபுள்ள சேவைகளைச் செய்யும் அதிகாரமும் அவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

விசால வண்டன் பிரதேசம், 32 நகர சபைகளாலும், வண்டன் கார்ப்பரேஷனாலும் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. முழுப் பிரதேசத்தின் மீது கட்டுப்பாடும் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகமும், தேவைப்படும் சேவைகளை விசால வண்டன் சபையே செய்து வருகிறது.

வேல்ஸில், 9 பிராந்தியங்களும் 53 மாவட்டங்களும் கொண்ட இருமுகப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பு முறை நிலவுகிறது. வட அயர்லாந்தில் மத்திய திணைக்களங்களைச் சேர்ந்த உள்ளூர் அதிகாரிகளோ அல்லது பிரிவுச் சபைகளோ தான்

சுற்றுடல் சேவைகளைச் செய்வதற்கு பொறுப்பாக உள்ளன.

அரசாங்கச் சேவைகளில் பலவற்றை, உள்ளூர் மட்டத்தில், புவனோக்கு உள்ளூர் நிர்வாக சபைகளே நிர்வகிக்கும் பரந்த அளவிலானதும், பூரணத்துவம் வாய்ந்ததுமான உள்ளூராட்சி முறை பிரிட்டனில் உள்ளது. உள்ளூராட்சிச் சபைகள் பலவகைப்பட்ட கட்டமைகளைச் செய்கின்றன. அந்தக் கட்டமைகளைப் பின்வருமாறு மூன்றுக வகுக்கலாம்: சுற்றுடல், தற்காப்பு, தனியார் சேவை.

சுற்றுடல் சேவைகள்

நாடு நகரத் திட்டமிடல், பாலங்கள், பெருந்தெருக்களை நிர்மாணித்தலும் பராமரித்தலும், தெருக்களைச் சுத்திகரிப்பதும், உயற்றுக்கு விளக்கேற்றுதலும், வீதிப் பாதுகாப்பு, விளையாட்டு மைதானங்கள், பூங்காக்கள், கழிவுப் பொருள்களைச் சேகரித்தலும் அகற்றுதலும், பொது மலசல கூடங்கள், வடிகால் வேலைகள், உணவுச் சுகாதாரம், காற்று அகத்த மடைதலைத் தடுத்தல் ஆகியனவும் சுற்றுடல் சேவைகளில் அடங்கும்.

தற்காப்பு சேவைகள்

போலீஸ், தீயணைத்தல், சிலில் பாதுகாப்பு என்பனவாகும்.

தனியார் சேவைகள்

கல்வி, கலாசார நடவடிக்கைகள், தொல்பொருட்களட்சிச் சாலைகளும் நூல் நிலையங்களும், குடியிருப்புகள் நிறுவதலும் சேர்களை ஒழித்தலும், அங்கியினர்கள், மனநோயாளர், வயோதிபர்கள், சிறுவர்கள் ஆகியோரின் நலன்களைக் கவனித்தல் போன்ற தனியார் சமூக சேவைகள் என்பனவாகும்.

கமிசன் அறிக்கை

“உள்ளூராட்சியின் முக்கியத்துவம் எந்நிலை தங்கியுள்ளதென்றால், மக்கள் தங்களுக்கான சேவைகளை வழங்கிக் கொள்வதற்கும், அரசாங்கத்தின் ஆறுவங்களில் கற்றுக்கொள்ளும் ஆக்க ரீதியாகவும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கும், தேசியக் கொள்கைகளும், உள்ளூர் மூல வளங்களும் ஆறுமதிக்கும் வரையறைகளுக்கான எவ்வகையான சேவைகளைத் தாங்கள் விரும்புகின்றனர் என்பதையும், எந்த விதமான குறைந்த தாங்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதையும் தாங்களே முடிவுசெய்து கொள்வதற்கும் உள்ளூராட்சியே வழி என்பதிலுள்ள இத்தரும் மேலாக, நாடெங்குமுள்ள மக்கள் தங்களுடைய உள்ளூர் பிரதிநிதிகள் மூலம் உள்ளூர் பிரச்சினைகளுக்குக் கவனத்தை ஈர்ப்பதன் மூலமும், அரசாங்கம் என்ன செய்ய முயல் வேண்டும் என்பது பற்றித் தங்களுடைய பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிடுவதன் மூலமும், உள்ளூர்த் தொடக்க மூயற்சிகளை மேற்கொள்வதன் மூலமும், உள்ளூர் அபிப்பிராயங்கள் மூலம் கொள்கைகளைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்; கட்டியெழுப்பி வருகிறார்கள். இவற்றைத் தேசிய அரசாங்கம் மேற்கொள்கின்றது. உள்ளூர் அதிகார சபைகள் இப்பொழுது கொண்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கும், பொறுப்புக்களுக்கும், இப்பொழுது பொது உபயோகத்திலுள்ள அதே செயல் முறைகளுக்கும் தனிப்பட்ட உள்ளூர் அதிகார சபைகள் முன்னோடியாகச் செய்த வேலைகளை காரணமாகும். பாரா

ளுமன்றத்துக்கு வெளியே நாட்டிலுள்ள பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த ஒரேயொர் அரசியல் ஸ்தாபனம் உள்ளூராட்சியே யாகும்; அதன் தன்மையை முன்விட்டு, பாராளுமன்றத்தையோ அல்லது மந்திரிகளையோ விட உள்ளூர் நிலைமைகளுடனும், உள்ளூர்த் தேவைகளோடும், உள்ளூர் அபிப்பிராயங்களுடனும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருப்பதும், அது ஐனநாயக அரசாங்கக் கட்டுக்கோப்பில் ஓர் அத்தியாவசிய பாகமாக அமைந்துள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்தின் தன்மை துரைத்தலைப் போக்குடையதாகும். உள்ளூர் பிரதிநிதித்துவ ஸ்தாபனங்களைப் பாராளுமன்றத்தின் மத்திய ஸ்தாபனங்களுடன் ஒன்று சேர்ப்பதன் மூலம் மட்டுமே ஓர் உண்மையான தேசிய ஐனநாயகத்தைப் பேண முடியும்.

ஒரு சேவைக்குரிய ஏற்பாடு நாடெங்கும் தரப்படுத்தப்படவிருக்கும் அல்லது தரப்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்குமிடத்து, அல்லது சம்பந்தப்பட்ட முடிவுகள் தேசிய மட்டத்தில் மட்டுமே எடுக்கப்பட முடியும் என்றிருக்குமிடம், அல்லது ஒரு சேவைக்கு அசாதாரண அளவில் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் தேவைப்படட்டு, உள்ளூர்த் தெரிவுக்குச் சற்றும் இடமில்லாதிருக்கின்றது, சில சேவைகளைத் தேசிய அரசாங்கத்திலும் மட்டுமே வழங்க முடியும் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்கிறோம். எனினும், இங்கும் கூட, இடங்கள் மீதும் மக்கள் மீதும் தேசியக் கொள்கைகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கத்தை மதிப்பிடுவதும், கொள்கையிலோ அல்லது நிர்வாகத்திலோ மாற்றங்களைச் செய்யும்படி அல்லது குறிப்பிட்ட முடிவுகளைச் செய்யுமாறு தேசிய அரசாங்கத்தை நெருக்குவதிலும், உள்ளூராட்சி ஆற்றக்கூடிய பங்குண்டு. எங்கெங்கு உள்ளூர்த் தெரிவும், உள்ளூர் அபிப்பிராயமும், அரசாங்க நடவடிக்கையின் அல்லது நடவடிக்கையின்மையின் விளைவுகளைப் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு முக்கியமோ, அங்கெல்லாம், வழங்கப்படவிருக்கும் சேவைகளை மட்டத்தைப் பற்றியும் அதைப் பேறவிருக்கும் முதலிடங்களின் வரிசையைப் பற்றியுமான தேசிய முடிவுகளால் அது எவ்வளவு தூரம் உருவாக்கப்பட வேண்டியிருக்க வேண்டும், அச் சேவையை உள்ளூராட்சியே சிறப்பாக வழங்க முடியும்.

அப்பொழுது, மக்களின் பாதுகாப்பையும், ஆரோக்கியத்தையும், நல் வாழ்வையும் பாதிக்கும் உள்ளூர்ப் பிரச்சினைகளுக்குத் தேசிய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கும், இவ் விஷயங்கள் சம்பந்தமாகத் தேசிய அரசாங்க மட்டத்துக்குக் கீழே உள்ள ஒரு மட்டத்தில் நிறைவேற்றக்கூடிய சகல அரசாங்கப் பொறுப்புக்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கும் ஆறிய இரண்டுக்கும் ஒரு ஐனநாயக வழியை ஏற்படுத்துவதே உள்ளூராட்சியின் நோக்கம் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆனால், இப்பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதில், உள்ளூராட்சி, தேசிய நலன்கள் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில் தேசிய அரசாங்கத்தின் சம்மதத்துடன் செயலாற்ற வேண்டும்.”

(இங்கிலாத்தில் உள்ளூராட்சி பற்றிய ரெய்யல் கமிஷனின் அறிக்கை — 1966 - 1969 வால்யூம் 1 பக்கங்கள் 10, 11).

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வேட்பாளர், உறுப்பினராகப் பிர உடனப்படுத்தப்படுவார். ஒரு கட்சியின் அல்லது சுயேச்சைக் குழு வின் பட்டியலில் உள்ள வேட்பாளர் அனைவரும் அங்கத்தவர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர், அக்கட்சியின் அல்லது குழுவின சார்பில் அங்கத்தவராக இருந்தவர் மூலம் அங்கத்தவர் பதவி ஒன்று வெற்றிடமானால், அந்தப் பதவியை நிரப்புவதற்கு ஒருவரை நியமிக்கும்மாறு சம்பந்தப்பட்ட கட்சியை அல்லது குழுவை அமைச்சர் சேருவதற்குத் தேர்தல் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பதவியை இழத்தல்

தேர்தல் சட்டத்தின் 10 ஏ பிரி வின்படி, உள்ளூராட்சிச் சபையின் அங்கத்தவர் ஒருவர், அவரது பெயரை வேட்பாளர் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொண்ட அரசியல் கட்சியில் அல்லது சுயேச்சைக் குழுவின அங்கத்தவர் பதவியை விடுத்து விலகிக் கொண்டால் அவர் குறிப்பிட்ட உள்ளூராட்சிச் சபையின் அங்கத்தவர் பதவியையும் இழந்து விடுவார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சமாகும். அதுபோன்றே, ஓர் அரசியல் கட்சியின் அல்லது குழுவின வேட்பாளர் பட்டியலில் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருந்த ஒருவர் அக்கட்சியிலிருந்து அல்லது குழுவினிலிருந்து விலகிக் கொண்டால், குறிப்பிட்ட உள்ளூராட்சிச் சபையில் ஏற்படக்கூடிய உறுப்பினர் பதவிக்கு தெரிவாவதற்கு தகுதியற்றவராகுவார்.

உள்ளூராட்சி சபைகளின் நிதி

உள்ளூராட்சி சபைகளின் வருமானங்களைப் பின்வருமாறு வகுக்கலாம்:

- (அ) உள்ளூர் வரி விதிப்பில் இருந்து பெறப்படும் வருமானம்.
- (ஆ) மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்கும் நன்கொடைகள்.
- (இ) கடன்கள்.

உள்ளூராட்சி சபைகள் விதிக்கும் உள்ளூர் வரிகள்

பல நாடுகளில் உள்ளூராட்சி அரசின் பிரதான வருமானமாக விளங்குவது உள்ளூர்

ராட்சி வரியேயாகும். இது ஒரு வருமான வரியல்ல. (எனினும் சில நாடுகளில் உள்ளூராட்சி வருமான வரி விதிக்கப்படுவதும் உண்டு) உள்ளூராட்சி சபைகள் தமது பிரதேச எல்லைக்குள் செய்யும் சேவைகள் வசதிகளுக்காக அறவிடப்படும் கட்டணமாகவே உள்ளூராட்சி வரி கருதப்படுகிறது.

இலங்கையில், உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தமது எல்லைக்குள் இருக்கும் சொத்துக்களின் வருடாந்த மதிப்பீட்டுத் தொகை மீது (அதாவது அந்தத் தொகையைப் பொறுத்து) வரி விதிப்பதற்கு சட்ட ரீதியாக அதிகாரம் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக, மாநகரசபை ஒவ்வொன்றும் தனது எல்லைக்குள் இருக்கும் சகல வீடுகள், கட்டடங்கள், சகல காணிகள், வாடகைக் குடியிருப்புகள் என்பவற்றின் பெறுமதியை காலத்திற்குக் காலம் மதிப்பிட்டு அந்தந்த மதிப்பீட்டுத் தொகை மீது, அமைச்சரன் அங்கீகாரத்துடன் குறிப்பிட்ட ஒரு விநிதத்தை வரிடாக அறவிடலாம். எனினும் அமைச்சர் காலத்திற்குக் காலம் நி.ணயிக்கும் வரி உச்ச எல்லையை விடக் கூடுதலான விநிதத்தை மாநகரசபை வரியாக அறவிட முடியாது. மாநகரசபையின் அனுமதியுடன் மேயர் தீர்மானிக்கும் தவணை முறையில் வரி செலுத்தப்பட வேண்டும்.

உள்ளூராட்சி சபைகள் அறவிடும் வரியானது வருடாந்த மதிப்பீட்டுத் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சபை எல்லைக்குள் இருக்கும் எந்த ஒரு வீட்டினதும், கட்டடத்தினதும், காணியினதும், வாடகைக் குடியிருப்பினதும் உரிமையாளர் அல்லது அதனைப் பாஸிப்போரிடமிருந்தும் வருடாந்த மதிப்பீட்டுத் தொகை மீது அறவிடப்படும் வாடகைக் கட்டணம் பற்றிய விபரங்களை கோருவதற்குச் சபைக்கு உரிமையுண்டு. புதிய கட்டடம் அமைக்கப்பட்டால், அல்லது ஏற்கனவே இருந்த கட்டடத்தினை விஸ்தரித்தால் அது குறித்து உரிமையாளர் சம்பந்தப்பட்ட சபைக்கு எழுத்து மூலம் அறிவிக்க வேண்டும்.

உரிமைகளின் வருடாந்த மதிப்பீட்டை நடத்துதல், பிரஸ்தாப மதிப்பீட்டை நடத்துவதை ஆட்சேபித்தல், வரி செலுத்தாமைக்

காக உடமைகளைச் சவீகரித்தல் என்பவற்றைப் பொறுத்த மட்டில் மாநகரசபைகள் கட்டளைச் சட்டத்தின் சரத்துக்கள் சில மாற்றங்களுடன் (உதாரணமாக பட்டின சபைகள் அறவிடக்கூடிய ஆகக் கூடுதலான வரி 9% ஆகும்) நகரசபைகள், பட்டின சபைகள் ஆகியவற்றுக்குப் பொருந்தும் கிராம சபைகளைப் பொறுத்த மட்டில் கட்டிடங்கள் உள்ள இடங்களுக்கு வரி விதிக்கலாம். அதை விட ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2 ரூபா விற்கு மேற்படாமல் (ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள பிரிக்கப்படாத காணிகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 50 சதத்திற்கு மேற்படாமல்) சோலை வரியும் அறவிட முடியும்.

இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டில், உள்ளூராட்சிச் சபைகள் மீது தெரிவிக்கப்படும் பிரதான கண்டனம் என்னவெனில், பல சபைகள் நீண்ட காலத்திற்கு மதிப்பீட்டு வேலையைச் செய்வதில்லை என்பதாகும். உடமைகளின் பெறுமதிகள் அடிக்கடி அதிகரித்த போதிலும், அவற்றைப் பிரதிபலிக்காத மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையிலேயே வரிமூலம் கிடைக்கும் வருமானம் அமைந்திருக்கின்றது. பல சபைகளில் பல வருடக் கணக்கில் வரி அறவிடப்படாமல் நிலுவையாக விடப்படுவதும் உண்டு.

1971 ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட உள்ளூராட்சிச் சபைகள் (விசேஷ விதிகள்) 48 ஆம் இலக்க சட்டம் முன் சொன்ன குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க முயற்சிக்கிறது. அதன்படி, சகல உள்ளூராட்சி சபைகளும் தமது பிரதேசத்தில் ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை மதிப்பீட்டு வேலைகளை நடத்துவது கட்டாயமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. மேயரோ அல்லது தலைவரோ உள்ளூராட்சி சபையின் நிர்வாக அதிபராக இருப்பதால் அவரிடமே வரிகளை அறவிடும் பொறுப்பும் விடப்பட்டிருந்தது. அதனால் வரி ஒழுங்காக அறவிடப்படாமல் நிலுவையாக விடப்படுவதற்கு அரசியல் அம்சங்கள் பிரதான காரணங்களாக இருந்ததாகக் கருதப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து புதிய சட்டத்தின் கீழ் வரி அறவிடும் பொறுப்பு சம்பளம் பெறும் உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரிடமும் (பொதுவாகச் சபையின் செயலாளரிடம்) ஒப்படைக்கப்பட்டது.

பலவிதமான லைசென்ஸ் கட்டணங்கள், வாடகைக் கட்டணங்கள், சேவைகள் (உதாரணமாக மின்சார விநியோகம்) மூலம் கிடைக்கும் வருவாய்கள் என்பன மூலமும் உள்ளூராட்சி சபைகள் தமது வருமானத்தைப் பெறுகின்றன,

மத்திய அரசின் நன்கொடை

பல விதங்களில் அமைந்த நன்கொடைகளை மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து உள்ளூராட்சி சபைகள் பெற்றுக் கொள்கின்றன.

நிதி கிடைப்பதைப் பொறுத்தும் திட்டங்களின் அவசியத்தைப் பொறுத்தும் சில உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு மூலதன அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக விசேஷ நன்கொடைகளை வருடாந்தம் வழங்கப்படுவதுண்டு. அந்த வகையில் 1978 ம் ஆண்டில் உள்ளூராட்சித் திணைக்களத்தால் பின்வரும் நன்கொடைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன:

	ரூ.
சன சமூக நிலைய இயக்கத்துக்கான நன்கொடை	1,203,328
வீடமைப்பு (சேரி ஒழிப்பு)	8,982,000
நண்ணீர் விநியோகம் (கிணறுகள், சிறிய அளவிலான நண்ணீர் விநியோகத் திட்டங்கள்)	5,892,319
மேதற்பப்பு வடிகால் திட்டம்	305,862
வடிகால் விநியோகத் திட்டம்	6,666,067
வீதிகள், மதகுகள்	19,505,520
கொழுப்பு மாநகரசபை (குறிப்பிட்ட வீதிகள்)	5,450,000
சந்தைகள்	5,300,558
பூங்காக்கள், வீளையாட்டு மைதானங்கள்	1,336,698
கடுகாடுகள், சேமக்காலைகள்	512,945
சமூக நல சேவைகள் (பிரசவம், குழந்தை நலன், நகர சுத்தி, நாய்கடி தோய் தடுப்பு உட்பட)	1,112,043
நூல் நிலையங்கள்	2,793,500
வாடி வீடுகள்	865,000

உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கும் முதன் முதலில் 1965 ஆம் ஆண்டில் பொதுத் தேவை நன்கொடை வழங்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சி சபைக்கும் வழங்கப்படும், பிரஸ்தாப நன்கொடையானது, அந்தந்தப் பிரதேசத்தின் சனத்தொகை, சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூராட்சி சபையின் வருமானம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கமிஷன் வகுத்த ஒரு சூத்திரத்தின் பிரகாரமே கணக்கிடப்படுகிறது. 1978 ஆம் ஆண்டின் பொதுத் தேவை நன்கொடையாக மொத்தம் 34,775,854 ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. 1978 ல் பெறப்பட்ட ஏனைய நன்கொடைகள் வருமாறு:

உள்ளூராட்சி சபைகளின் மூலதனத் திட்டங்கள் பலவற்றுக்

	ரூ.
கைவிடப்பட்ட வருமானத்துக்குப் பதிலாகக் கிடைத்த நன்கொடை	1,144,596
அரசாங்க உடமைகளின் மீதான வரி	289,900
மோட்டார் வாகனங்கள் மீதான லைசென்ஸ் கட்டணங்கள்	2,326,528
கிராம சபை ஊழியர்கள், இடப்பாறியவர்களுக்கான சம்பளங்கள், அலவன்சுகள்	22,497,994
காணிகள் கைமாற்றத்தின் வகையில் கிடைத்த முத்திரைக் கட்டணம்	1,899,985
ரயில்வே கடவைகள்	100,000
விசேஷ அலவன்சுகள்	29,634,590

(ஒதுக்கீடுகள் ரூபாயில்)

கும் கடன் அவசியமாகிறது. அவ்வாறு தேவைப்படும் கடனை உள்ளூராட்சி சபைகள் வழமையாக (1916 ம் ஆண்டின் 22 ம் இலக்க உள்ளூராட்சிக் கடன்களும் அபிவிருத்தியும் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட) உள்ளூராட்சிக் கடன்கள், அபிவிருத்தி நிதியி்விருந்தே பெற்றுக் கொள்கின்றன. உள்ளூராட்சிச் சபை ஒன்றுகடனுக்கு விண்ணப்பிக்கும் போது, கடன் பெற்று நிறைவேற்றப்படவிருக்கும் உத்தேச திட்டம் சாத்தியமானதா, பயன் தரக் கூடியதா என்பது பற்றி

உள்ளூராட்சி சபைகளின் நிதி வளங்களைப் பெருக்க வேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். அவற்றின் நிதி வளங்களை எவ்வாறு பெருக்கலாம் என்பது குறித்து விசாரணை செய்து சிபார்சுகளைச் சமர்ப்பிக்க காலத்திற்குக்காலம் அரசு ஆணைக்குறுக்களை நியமித்தமை, உள்ளூராட்சி சபைகளின் நிதி வளங்களைப் பெருக்க வேண்மயது அவசியமே என்பதை அரசும் அங்கீகரித்திருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றாகும். இது விஷயத்தில் 1972 ம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சி விசாரணைக் குழு (ஜெயசூரியா குழு) தனது அறிக்கையில், "எங்கள் விசாரணைக் குழுவுக்கு மகஜர்கள் அனுப்பிய சகலரும், தேரில் சாட்சியம் அளித்த சகலரும், உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு இப்போதுள்ள நிதிவளம் சிறிதளவும் போதுமானதா க இல்லை என்ற கருத்தை மூலப்பாடின்றி வலியுறுத்தினர். உள்ளூராட்சிச் சபைகள் இப்போது செய்து வரும் சேவைகளில் நிலவும் பல குறைபாடுகளுக்குக் காரணமாக — அடிப்படைக் குறைபாடாக — இருப்பதும் அதுவே" என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

யும், சம்பந்தப்பட்ட சபையின் நிதி நிலைமை திருப்திகரமானதா என்பது பற்றியும் அந்தப் பிரதேச உதவி உள்ளூராட்சி ஆணையாளரிடமிருந்து பெற்ற அறிக்கை ஒன்றையும் கூடவே இணைத்து அனுப்ப வேண்டும்.

உதாரணமாக 1978 ம் ஆண்டில், பின்வரும் தேவைகளுக்காக உள்ளூராட்சி சபைகள் மொத்தம் 5,663,068 ரூபாயைக் கடனாகப் பெற்றிருந்தன:

	ரூ.
நண்ணீர் விநியோகத் திட்டங்கள்	3,320,000
மின்சார விநியோகத் திட்டங்கள்	1,130,568
சந்தைகள்	1,182,500
	5,633,068

அண்மைக் காலங்களில் உள்ளூராட்சி சபைகள் தமது வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு புதிய வழிவகைகள் சட்ட ரீதியாகச் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விஷயமாகும். உதாரணமாக, மாநகர சபைகள், நகர சபைகள் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட, 1977 ம் ஆண்டின் 18 ம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் மாநகர சபைகளும், நகர சபைகளும் மோட்டார் வாகனங்களை நிறுத்தி வைப்பதற்கான கட்டணத்தை அறவிட வசதி செய்யப்பட்டது. சில உள்ளூராட்சி சபைகளால் நடத்தப்படும் பொழுது போக்கு வசதிகளைக் கொண்ட பூங்காக்கள் மூலமும் அவை தமது வருமானத்தை அதிகரித்துக் கொள்ள முடியும்.

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்ட நிதியிலிருந்து உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படும் முறையை விசேஷமாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். 1974 ம் ஆண்டில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதினிலிருந்து உள்ளூர் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு அந்த நிதியிலிருந்து உள்ளூராட்சி சபைகள் நன்கொடைகளைப் பெற்று வருகின்றன. 1977 ம், 1978 ம் ஆண்டுகளில் மாவட்ட அடிப்படையில் உள்ளூராட்சி சபைகள் பெற்ற நிதியின் விவரம் பின்வருமாறு:

உண்மையான மூலதன மதிப்பீட்டு அடிப்படையில் கணக்கிட வேண்டும் என்று அவர் சிபார்சு செய்தார்.

உள்ளூராட்சி சபைகளின் கருமங்கள்

இலங்கை உள்ளூராட்சி சபைகளின் கருமங்கள் — அதாவது கடமைகளும் அதிகாரங்களும் — மாநகர சபைகள் கட்டளைச்சட்டம், நகர சபைகள் கட்டளைச்சட்டம் பட்டின சபைகள் கட்டளைச்சட்டம், கிராம சபைகள் கட்டளைச்சட்டம் என்பவற்றில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரண

(ஈ) தொல்லைகளைக் குறைத்தல்
(உ) (தம்மிடமிருக்கும் மூலவளங்களின் அளவுக் கேற்ப) கட்டளைச் சட்டத்தில் அங்கீகாரமளிக்கப்பட்டிருக்கும் பொது வசதிச் சேவைகளை உருவாக்குவதும், பராமரித்தலும்.

(ஊ) பொதுவாக, மாநகரின் சுகாதாரம், சேம நலன், வசதிகள், சொளக்கிய நிலைமைகள். என்பவற்றை ஊக்குவித்தல்.

இக்கருமங்களை நிறைவேற்றும் வகையில், பிரிவு 40 (1) ன் கீழ் மாநகர சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்கள் பின்வருமாறு:

பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீடுகள்

மாவட்டம்	1977	1978
1. கொழும்பு	15,494,324	13,299,801
2. களுத்துறை	3,476,061	6,199,385
3. கண்டி	1,878,212	3,403,572
4. மாத்தளை	487,989	805,000
5. நுவரேலியா	892,489	2,370,706
6. காணி	2,292,962	4,175,632
7. மாத்தறை	1,865,950	3,470,510
8. அம்பாந்தோட்டை	3,503,762	1,150,290
9. யாழ்ப்பாணம்	1,919,960	3,491,954
10. மன்னார்	670,600	200,000
11. வவுனியா	112,000	374,156
12. மட்டக்களப்பு	750,002	1,276,500
13. அம்பாறை	1,711,246	1,110,000
14. திருகோணமலை	637,500	1,268,382
15. குருநாகல்	4,482,025	7,285,681
16. சிலாபம்-புத்தளம்	2,057,170	2,280,322
17. அதுராதபுரம்	2,810,688	2,861,900
18. பொலநறுவை	738,097	750,950
19. பதுளை	727,561	2,682,833
20. மொனருகலை	172,834	600,000
21. இரத்தினபுரி	996,891	4,524,914
22. கேகாலை	3,112,037	4,913,790
மொத்தம்	50,790,260	68,486,284

பதவிகளை உருவாக்குதல்

சபையின் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கும் காணி, கட்டிடங்கள் என்பவற்றை (அமைச்சரின் அனுமதியுடன் பிரெங்கலத்தில்) குத்தகை விற்பனை செய்தல்.

ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ளல்

பொது நோக்கத்துக்காக காணிகளைச் சேல்கரித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு கடன்களைப் பெற அனுமதி.

நீர் விவியோகம், வீதிகளில் விளக்கேற்றதல், மின் விவியோகம், சந்தைகள், பொதுக்குழியலறைகள், விவங்குகளைக் குளிப்பாட்டும் இடங்கள் போன்ற பொது வசதிகளை தாழ்ப்பதும் பராமரிப்பதும்.

மேலும், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் கருமங்கள் வேறு சில கட்டளைச் சட்டங்களிலும் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தரகர், ஏலமிடுவோர் கட்டளைச் சட்டம் (அதி. 109), மயானங்கள், சலக்காலைகள் கட்டளைச் சட்டம் (அதி. 231), சுகாப்புக் கடைக்காரர் கட்டளைச் சட்டம் (அதி. 272), விசர் நாய்கள் கட்டளைச் சட்டம் (அதி. 476), வாடி வீடுகள் சட்டம் (275), நாடு, நகரத்திட்டமிடுதல் கட்டளைச் சட்டம் (269), வீடமைப்பு, நகர அபிவிருத்தி கட்டளைச் சட்டம் (268) என்பன இவற்றுள் பிரதானமானவையாகும்.

குழல் சுகாதாரத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இலங்கையில் உள்ளூராட்சி சபைகள் வரையறுக்கப்பட்ட சில நடவடிக்கைகளையே மேற்கொண்டு வருகின்றன. "திருப்திகரமான மட்டத்

உள்ளூராட்சி சபைகளின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கென காலத்திற்குக்காலம் தெரிவிக்கப்பட்ட பலவிதமான ஆலோசனைகளில் அச்சபைகள் நேரடியாக வருமானவரி அறவிட வேண்டும் என்று திருமதி உச்சலா ஹிக்ஸ் தெரிவித்த ஆலோசனை குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டிய ஒன்றாகும். இலங்கையில் உள்ளூராட்சி சபைகளின் வருடாந்த மதிப்பீட்டு மூலமானது உடைமைகள் வெற்றுக் காணிகள் என்பவற்றுக்கு நடைமுறையில் உள்ள மதிப்புக்களுடன் ஒப்பிடும்போது யதார்த்த ரீதியில் அமையாமல் இருப்பதாகவும் திருமதி ஹிக்ஸ் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அதனால் உடைமைகள், காணிகள் மதிப்பீடு செய்யும் போது வாடகை மதிப்பீட்டு அடிப்படையில் இல்லாமல்

மாக, 46 ம் பிரிவின்படி மாநகர சபைகளின் கருமங்கள் பின்வருமாறு:

(அ) பொதுப் பாதைகளையும், சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வரும் திறந்த வெளி களையும் பராமரிப்பதும், சுத்தப்படுத்துவதும்.

(ஆ) தனியார் பாதைகளின் பராமரிப்பு, சுத்திகரிப்பு, பழுது பார்ப்பு என்பவற்றை சட்ட அதிகாரமூலம் செய்வித்தல்.

(இ) பாதைகளை திட்டமிடுவதன் மூலமும், விசாவிப்பதன் மூலமும் மாநகரின் வளர்ச்சியையும், அபிவிருத்தியையும் கண்காணிப்புச் செய்தல்.

இந்தியாவின் ஜனநாயகப் பன்முகப்படுத்தல் அல்லது பஞ்சாயத்து அரசு

இந்தியாவில், 1952 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமூக அபிவிருத்தி இயக்கம், உள்ளூர் அபிவிருத்திக்கான துண்டுத்ல் அந்தத்தப் பகுதி மக்களிடமிருந்தே வரவேண்டும் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தியது. பிரஸ்தாப கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் அந்த இயக்கம் தோல்வி அடைந்தது. உள்ளூர் மக்களின் பங்களிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குவதைவிட, மேலிடத்திலும் நினைக்கப்பட்ட ஓர் உத்தியோகபூர்வ இயக்கமாக அது விளங்கியதே அந்தத் தோல்விக்குக் காரணமாகும்.

திட்டங்கள், தேசிய வில்தரிப்புச் சேவை என்பன குறித்து ஆராய்வதற்காக (1957 இல்) நியமிக்கப்பட்ட பலவான்றாய் மேத்தா குழு சமர்ப்பித்த, நிருப்பங்கள் பல நிறைந்த அறிக்கையில் இருந்து உருவானதே "பஞ்சாயத்து அரசு" அல்லது ஜனநாயக ரீதியான பன்முகப்படுத்தல் முறையாகும். 1958 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அனேகமாக இந்தியாவின் மாநில அரசுகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த முறையே கடைப்பிடிக்கப்படுவதற்கு வரும்.

"அதிகாரம், பொறுப்பு என்பன இல்லாமல் அபிவிருத்தித் துறையில் முன்னேற முடியாது. ஒரு சமூகமானது தனது கட்டங்களைப் புரிந்துகொண்டு தனது பொறுப்புகளை நிறுட்டு, தெரிவு செய்யப்பட்ட தனது பிரதிநிதிகள் மூலம் தேவையான அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்து, உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் மீது ஒரே சீரான புத்திக் கூர்மையான கண்காணிப்பை மேற்கொண்டால் மட்டுமே உண்மையான சமூக அபிவிருத்தியைச் சேர முடியும்" — இவ்வாறு பஞ்சாயத்து அரசு முறைபற்றி விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கண்ட சிபாரிசுக்கு இனங்க முனைப்பைக் கிராமிய உள்ளூராட்சி முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த முன்று நிறுவனங்களும் வருமாறு:

1. கிராமிய மட்டத்தில், நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமப் பஞ்சாயத்து.
2. சமூக அபிவிருத்தித் தொகுதி மட்டத்தில் கிராமப் பஞ்சாயத்தின் தலைவர்கள் அங்கம் வகிக்கும் "பஞ்சாயத்து சமித்தி" (1) (பஞ்சாயத்துச் சபை).
3. மாவட்ட மட்டத்தில், அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ள சபைகளின் தலைவர்கள் அங்கம் வகிக்கும் "ஜில்லா பரிசாத்"

பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் உள்ள பஞ்சாயத்து அரசு நிறுவனங்களுக்கிடையில் அங்கத்தல் ரீதியான தொடர்பு நிலவ்வதை இங்கு காணலாம். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கும் ஜில்லா பஞ்சாயத்துக்கும் இடைபட்டுள்ள பஞ்சாயத்துச் சபைகளுக்கு நெருக்கடியான நிலை உள்ளது. அதேகமாக எல்லா மாநிலங்களிலும், ஜில்லாப் பரிசாத் திட்டமிட்தல், இணைப்பு வேலை ஆகிய கடமைகளில் மட்டும் ஈடுபடும் நிறுவனமாக இருக்க, பஞ்சாயத்துச் சபையே செயற்படுத்தும்

நிறுவனமாக விளங்குகிறது. உள்ளூரில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பஞ்சாயத்து அரசு நிறுவனங்கள் மேற்கொள்ளும் முடிவுகள், சமூகத் தொகுதி நினைக்கன அதிகாரியின் கீழ் தடைமுறைப்படுத்தப்படும். சமூகத் தொகுதி நினைக்கன அதிகாரி(2) பஞ்சாயத்துச் சபையின் பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரிகளாகப் பணிபுரிவார். அநேகமான மாநிலங்களில் மாவட்ட அதிகாரி (இலங்கையில் உள்ள அரசாங்க அதிபர் போன்றவர்) அபிவிருத்தி வேலைகளின் இணைப்பு அலுவலராகவே கடமைபற்றுகிறார்.

பஞ்சாயத்து அரசு முறையில் மிக முக்கியத்துவமான விதப்பம்சங்கள் இரண்டு உள்ளன. ஒன்று; பதவிவு செய்யப்பட்ட உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்குப் பரந்த அளவில் நிறைந்தளவு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது; சகல அபிவிருத்தி வேலைகளும் செய்யும் பொறுப்பும் அவற்றுட்கேய விக்கப்பட்டுள்ளன. ப்மத்தா குழுவின சிபார்சுகளின் படி பஞ்சாயத்து சபைகளின் கடமைகள் பின்வருமாறு: "சகல விதமான விலசாய அபிவிருத்தி வேலைகளும், உள்ளூர் கைத்தொழில்களை ஊக்குவித்தல், குடி தண்ணீர் வழங்குகம், பொதுச் சுகாதாரமும், புகழ்ப்பு, பழுதும் போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களின் போது வைத்தல் நிவாரண வேலைகளை மேற்கொள்ளுதல், உள்ளூரில் முக்கியமான விதிகளை அமைத்தலும், திருத்தலும், ஆரம்பப் பாடசாலைகளை நடத்துதலும் அவற்றின் நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்தலும், கைத்தொழிலில் சம்பந்தப்பாடாத தொழிலாளர்களின் சம்பந்தத்தை ஆக்க குறைந்த சம்பளச் சட்டத்தினைபடி நிர்ணயித்தல், பின்தங்கிய சமூகங்களின் நலனுக்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல், புள்ளிவிவர மதிப்பீடுகளைச் சேகரித்தலும் அவற்றைச் சரிவர வைத்திருத்தலுமாகும். மாவட்ட சபைகள் அவ்வது "ஜனபதாஸ் சபாக்கள்" (மக்கள் சபாக்கள்) உயர் நிலைப் பாடசாலைகளை நிர்வகித்து வரும் மாநிலங்களில், அந்தப் பொறுப்பு அந்தப் பகுதிப் பஞ்சாயத்துச் சபைக்கு மாற்றப்படலாம். இவற்றுக்கு மேலதிகமாக மாநில அரசு தனது அங்காரத்தை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பும் விசேஷ அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், அவ்வது வேறு அலுவல்களையும் பஞ்சாயத்துச் சபை பொறுப்பேற்று மாநில அரசின் ஏஜண்டாக இருந்து அமுல் நடத்தலாம். பஞ்சாயத்து அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட ஒரு அலுவலர் செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்தால் மட்டுமன்றி எந்த ஒரு அலுவலியுமோ, அவ்வது சமூகத் தொகுதியின் கீழ் அடங்கும் அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளை யுமோ மாநில அரசு கையேற்கக்கூடாது". — இவ்வாறு அந்தச் சிபார்க்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு பஞ்சாயத்து அரசு என்ற உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் அபிவிருத்திக்கான திட்டமிடுதலிலும் நிறைவேற்றத்திலும் பங்கு கொள்ளின்றன.

எவ்விதும் இந்த அமைப்பு முறையிலும் கிடைக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான அடவுகள் மிகக் குறைந்தவையே யாகும். இந்த அமைப்பு முறையே எழுத்துள்ள பரச்சினைகளில் ஒன்று, நினைக்கன உத்தியோகத்தர்கள் இரண்டு எஜமானர்களுக்கு அதாவது அவர்களின் மேலதிகாரிகளுக்கும், ஜனநாயக ரீதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சபைக்கும் கடமைபுரிய வேண்டிய நிர்ப்பத்தம் இருப்பதாகும். சமூக அபிவிருத்தித் தொகுதியை அபிவிருத்திப் பிரிவாகக் கொள்வதிலும் பிரச்சினை எழுந்துள்ளது. மகாராஷ்டிரம் போன்ற சில மாநிலங்கள் அபிவிருத்தித் தொகுதிக்குப் பதில் மாவட்டத்தை ஆர்விருத்தி அடிப்படையிலே பிரச்சினை கொள்ளின்றன. கிராமப் பஞ்சாயத்து பலவிதமான கடமைகளைச் செய்ய வேண்டி இருப்பதால் அதன் நிறமை குறித்துப் பல சந்தேகங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்புடைய கிராமிய உள்ளூராட்சி அரசு முறை நிறுவப்பட்டுள்ள போதிலும், முற்றிலும் தனியான அமைப்பின் கீழ் இயங்கும் 3,000 நகரப்புறத்து மாதகர சபைகளுக்கும் கிராமிய உள்ளூராட்சி அரசு முறைக்கும் இடையில் உரிய முறையிலான தொடர்பு இல்லை என்பதையும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

1. 1950 ஆம் ஆண்டின் சமூக அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் அபிவிருத்திக்கான அடிப்படைப் பிரிவாக வகுக்கப்பட்ட சமூகத் தொகுதி ஒவ்வொன்றும் 80,000 சனத்தொகையையும் 10 கிராமங்களையும் கொண்டதாகும்.
2. சமூக அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொரு சமூகத் தொகுதிக்கும் ஒவ்வொரு சமூகத் தொகுதி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார்.

தில்" இச் சேவைகளை மேற்கொள்வதில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தோல்வி கண்டுள்ளன என்று 1972 ல் ஜயசூரியா கமிஷன் சுட்டிக்காட்டியது. உள்ளூர் அபிவிருத்தியின் ஜீவநாடியான கிராமப் பாதைகளை பராமரிக்கத் தவறியமை, பொதுச் சுகாதாரத்தின் சில முக்கியமான துறைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டமை, முழுநாட்டிலும் கொடும்பு நகரம் மட்டுமே பொருத்தமான வடிகால் அமைப்பைப் பெற்றிருத்தல், குழாய் நீர் ஒரு சில நகரங்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டிருத்தமை, சல்வி, பொழுதுபோக்கு அம்சங்களின் குறைவான விஸ்தரிப்பு போன்ற அம்சங்களையும் இக்குழு எடுத்துக்காட்டியது.

அவ்வறிக்கை மேலும் கூறியதாவது

“பொருத்தமான பிரஜைகளை இச் சபைகளின் உறுப்பினர்களாக கவர வேண்டுமாயின், இச் சபைகளின் நடவடிக்கைகள் விஸ்தரிக்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும், இச் சபைகளின் பங்களிப்பு, சேவை நிறுவனங்கள் என்ற நிலையிலிருந்து தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தி முகவரணமைக்காக மாறுதலடைவதல் வேண்டும்”

எவ்வாறிருப்பினும், (உள்ளூராட்சி ஆணையாளரின் 1978 ன் நிர்வாக அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது போன்று) போதிய நிதியளிப்புக்களின் மூலம் உள்ளூராட்சி சபைகளில் நடவடிக்கைகளை விருத்தி செய்யவும், துரிதப்படுத்தவும் உள்ளூராட்சித் திணைக்களம் விசேஷ ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருவதை இங்கு எடுத்துக் காட்டுதல் வேண்டும்.

1977 ல் ரூ. 200,000 ஆக இருந்த சனசமூக நிலையங்களுக்கான ஒதுக்கு 1978ல் 1,205,328 ரூபாயாக அதிகரிக்கப்பட்டது: 1977 ல் வீடமைப்புக்கு (சேரி ஒழிப்பு) ரூ. 900,000 செலவு செய்யப்பட்டதற்குப் பதிலாக, 1978 ல் ரூ. 89,82,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கிராமப் பிரதேசங்களின் சமூக - பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உந்துதல் அளிப்பதற்கு தேவையான பாதைகளை அமைப்பதற்காக உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு உதவும் பொருட்டு, தயாரிக்கப்பட்ட பாலங்களை இணைக்கும் ஒரு துரித திட்டம் அமுல் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், வடிகாலமைப்பு, கொழுப்பு மாநகர சபைப் பகுதியில் வடிகாலமைப்பினை விஸ்தரித்தல் பாதைகளும், மதகுகளும், பூங்காக்கள், மைதானங்கள், மயானங்கள், நூலகங்கள், வாடி வீடுகள், (மகப்பேறு, யாத்திரிகர்களுக்கான சுகாதார வசதிகள், யானைக்கால் நோய்த் தடுப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய) சமூக நல சேவைகள் என்பவற்றுக்கும் போதிய நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நீர் விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரையில், கிணறுகள், சிறிய நீர் விநியோகத் திட்டங்கள் என்பவற்றுக்கு போதிய நிதிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய நீர் விநியோகத் திட்டங்களையும், கிராம நீர் வழங்கல் திட்டங்களையும் உள்

ளூராட்சி சபைகளின் சார்பில் நீர் விநியோக வடிகாலமைப்பு சபை மேற்கொள்கின்றது. இவற்றுள் சிலவற்றுக்கு யூனிசெப் உதவி கிடைக்கின்றது.

இம் முயற்சிகளுக்கு மத்தியிலும், இலங்கையின் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் பணிகள் (இன்றும் கூட) மட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாக இருப்பதுடன், தேசிய அபிவிருத்திப் படிமுறையிலிருந்து அவை வெகுதூரம் ஒதுங்கியவையாகவும் இருக்கின்றன. மேல்தேச நாடுகளில் — குறிப்பாக பிரிட்டனில் — (பல்கலைக்கழக கல்வி தவிர்ந்த) கல்வி, தனியார் சமூக சேவைகள், பொலீஸ், பாதைகள், போக்குவரத்து ஒழுங்கு, பொதுப் போக்குவரத்து, நாடு நகரத் திட்டமிடல், வீடமைப்பு, சுகாதாரம், சேமநலன், நூதனசாலைகள், கலைக்கூடங்கள், சிறுவர் பராமரிப்பு போன்ற பல்வேறு கடமைகளும் உள்ளூராட்சி சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. சுவீடனில் வைத்திய சாலை சேவைகள், வர்த்தகம், கைத்தொழில், பிராந்திய போக்குவரத்து, பாடசாலைகள், வீடமைப்பு, சமூக நலன் போன்ற கருமங்களை உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

ஓர் அபிவிருத்தி முகவரணமை என்ற வகையிலும் உள்ளூராட்சி சபைகள் திறமையான முறையில் செயற்பட முடியும். வளர்முக நாடுகளில் ஆந்தியா இதற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும். ஜனநாயக ரீதியில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பஞ்சாயத் அமைப்பின் கீழ் அபிவிருத்திப்படிமுறையில் பொது மக்களின் பங்களிப்பினைப் பெறுவதில் இந்தியா வெற்றி பெற்று வருகின்றது.

மத்திய அரசுடனான தொடர்பு

உள்ளூராட்சி சபைகள் மத்திய அரசின் சட்டமூலங்களினாலேயே உருவாக்கப்படுகின்றன. எனவே, தேசிய நலனுக்கும், தேசிய அரசுக் கொள்கைகளுக்கும் ஊறு ஏற்படாத வகையில் அவை தமது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் வேண்டும். உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் மீது அரசின் கட்டுப்பாடு வெளிப்படையானதாகும். ஆனால், இக்கட்டுப்பாட்டின் அளவு நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டிருக்கின்றது.

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி சபைகள் பல்வேறு உருவங்களிலான மத்திய கட்டுப்பாட்டைப் பெறுகின்றன. உள்ளூராட்சி சபைகள் சட்டமூலமாக நாடு கப்பட்டிருப்பதுடன், அவை தமது அதிகாரங்களை மத்திய அரசின் சட்ட ஆக்கங்களிலிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றன. எனவே, இச்சபைகளின் அதிகாரங்களை அதிகரிப்பதற்கும், குறைப்பதற்கும் அதேபோன்று அவற்றை புனரூபணம் செய்வதற்கும், ஒழிப்பதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரமுண்டு. பராரணமன்ற விவாதம், விமர்சனம், கேள்வி என்பவற்றுக்கடங்கியே அவை இயங்கி வருகின்றன.

நீதிமன்றங்கள் மூலம் நீதிக்கட்டுப்பாட்டுக்கு அவை உள்ளாகலாம். உள்ளூராட்சி சபைகளின் சட்ட ரீதியான அந்தஸ்து, கூட்டுத் தர்பனங்களுடையதைப் போன்றதாகும். கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரகாரம், அவை வழக்குத் தொடரவும் முடியும்; அவற்றின் மீது வழக்குத் தொடரவும் முடியும்.

இலங்கை உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் பெருமளவில் அரசாங்க உதவி நிதிகளிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. எனவே, அவை அரசாங்கத்தின் கூடிய கட்டுப்பாட்டுக்கு உள்ளாவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

திணைக்கள, அமைச்சு கட்டுப்பாடு

உள்ளூராட்சி, வீடமைப்பு, நிர்மாணத்துறை அமைச்சில் அமைந்திருக்கும் உள்ளூராட்சித் திணைக்களத்தின் வழி நடத்தலையும், கட்டுப்பாட்டிலுமே உள்ளூராட்சி சபைகள் இயங்கி வருகின்றன. உள்ளூராட்சி ஆணையாளர் இத்திணைக்களத்துக்கு பொறுப்பாக இருப்பதுடன், அது நாடு தழுவிய ரீதியில் இயங்கி வருகின்றது. 1946 ம் ஆண்டின் 97 ம் இலக்க உள்ளூர் அதிகார சபைகள் (நிர்வாகப் பிரதேசங்கள்) கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ், “நாட்டை நிர்வாகப் பிரதேசங்களாகப் பிரிப்பதற்கும், ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் ஒருவரை நியமனஞ் செய்வதற்கும்” உள்ளூராட்சி அமைச்சருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நகர, பட்டின, கிராம சபைகள் உதவி உள்ளூராட்சி ஆணையாளரினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வரு

கின்றன. அதே வேளையில், மாநகர சபைகள் (தமது கூட்டளைச் சட்டங்களுக்கேற்ப) ஓரளவு சுயாதீன உரிமையுடன் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றைப் பொறுத்த வரையில், தேவைப்படுமிடத்துத் திணைக்களம் நேரடியாகக் கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்ளும்; அல்லது அமைச்சு தலையிடும்.

திணைக்களத்தையும், உள்ளூராட்சி சபைகளையும் தொடர்புபடுத்துபவர் உதவி ஆணையாளரே. உதவி நிதிகள், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் போன்ற விஷயங்களில் திணைக்களம் அவருடன் கலந்தாலோசனை செய்யும். காலத்துக்குக் காலம் வெளியிடப்படும் சுற்றுநிருபங்கள், நடத்தப்படும் மாநாடுகள் என்பவற்றின் மூலம் திணைக்களத்தின் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை உதவி ஆணையாளர் அறிந்துகொள்வார். தமது பிராந்தியத்தில் இருக்கும் உள்ளூராட்சி சபைகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கண்காணிப்பதில் உதவி ஆணையாளர்களுக்கு உதவியாக விசாரணை அதிகாரிகள் பணி புரிகின்றார்கள். உதவி நன்கொடைகள், கடன்கள் போன்றவற்றுக்கான விண்ணப்பங்கள் உதவி ஆணையாளருக்குடாகவே சமர்ப்பிக்கப்படுதல் வேண்டும். மேலும், உள்ளூராட்சி சபைகளின் கருமங்கள் குறித்த அறிவுறுத்தல்களையும் அவர் வழங்குவார்.

உள்ளூராட்சி சபைகளை கலைக்கும் அதிகாரம், மேயர்களை -

தலைவர்களை அகற்றும் அதிகாரம் என்பன அமைச்சரின் மிக முக்கியமான அதிகாரங்களாகும். திறமையினம், மோசமான நிர்வாகம், கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் தொடர்ச்சியான கவனமீனம், சட்டத்துடன் இணங்கிச் செல்லாமை, கூட்டங்களை நடாத்தும் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தல் அல்லது கூட்டங்களை நடத்தாதிருத்தல் என்பன நிலவும் பட்சத்தில்,

(அ) மேயரை அகற்றுவதற்கு; அல்லது

(ஆ) சகல உறுப்பினர்களையும் அல்லது யாராவது ஒருவரை அகற்றுவதற்கு; அல்லது

(இ) சபையைக் கலைப்பதற்கு

அமைச்சுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. உறுப்பினர்கள் பதவிகளிலிருந்து அகற்றப்படும் பட்சத்தில், உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகள் தேர்தல் சட்ட விதிகளின் பிரகாரம் வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படுதல் வேண்டும். சபையைக் கலைத்து விசேஷ ஆணையாளர் ஒருவரது பொறுப்பின் கீழ் அதனை விடவும் முடியும்.

குறைபாடுகள்

உள்ளூராட்சி சபைகளின் ஊழல்களை, விசாரணை செய்வதற்கென

1978 ல் நியமனஞ் செய்யப்பட்ட இரு ஜனாதிபதிக் கமிஷன்கள் தமது அறிக்கைகளில் இலங்கை உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளன.

“பொதுமக்களில் பெருந்தொகையினர் மாநகர நிர்வாகத்தில் பெரிதும் அதிகுப்பியடைந்துள்ளனர் என்பதை இவ்விசாரணை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. மாநகர சபைகளில் காணப்பட்ட சில குறைபாடுகள் அவற்றின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்டவை என்பது உண்மையாகும்; ஆனால், ஏனைய முக்கிய குறைபாடுகள், அசிரத்தை, சோம்பேறித்தனம், மதுபானம் பாவனை, அரசியல் அதிகார துஷ்பிரயோகம், கட்டுப்பாடின்றமை போன்ற காரணிகளின் விளைவாக எழுந்தவையாகும். எவ்வாறிருப்பினும், சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சான்றுகளின் பிரகாரம் பயங்கரமான ஊழல்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டன. சட்ட மீறல்களும், அதிகார துஷ்பிரயோகங்களும் பல சந்தர்ப்பங்களில் காணப்பட்டுள்ளன.”

மாநகர சபைகள் குறித்த ஜி. பி. ஏ. சில்வா அறிக்கை மேற்கண்டவாறு முடிவுரை வழங்கியுள்ளது.

எஸ். டப். குணவர்தனா கமிஷன் கொலன்னுவை நகர சபையில் இடம் பெற்ற இலஞ்ச ஊழலொன்றை எடுத்துக் காட்டியது. ஒரு கட்டிடத் திட்டத்தை அங்கீகரித்துக் கொள்வதற்காக இந்நகர சபைத் தலைவருக்கு 3,500 இலஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது என அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

உறுதியற்ற நிதி நிலைமை, மோசமான முகாமை, திறமையீனம், ஊழல், இலஞ்சம் என்பன காரணமாக பல சபைகள் கலைக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது உதாரணமாக, 1953 ல் மேற் சொன்ன காரணங்களுக்காக பாணந்துறை நகரசபை கலைக்கப்பட்டது. “மோசமான முகாமை-திறமையீனம்” என்பன காரணமாக பின்வரும் உள்ளூர் அதிகார சபைகள் (1971-72) கலைக்கப்பட்டன. (உள்ளூராட்சி ஆணையாளரின் நிர்வாக அறிக்கை, 1971-72):

மாத்தளை அம்பலாங்கொடை	மா. ச. ந. ச.
தங்காலை	ந. ச.
நாவலப்பிட்டி	ந. ச.
கந்தாலை	ப. ச.
மொளராகலை	ப. ச.
சதிர்காமம்	இ. ச.
திக்குவல்லி	இ. ச.
கொட்டாலை	இ. ச.
பிந்தென்ன	இ. ச.
திலகொட	இ. ச.
தத்துகம்பெருவ	இ. ச.
பொத்துவில்	இ. ச.
லக்கலை-உடையபத்து	இ. ச.

அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்ட அரசாங்கமும் பொதுமக்கள் பங்குபற்றுவதும் பற்றி ஜனாதிபதி

“மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கி, உப துணையான சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களை மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளுக்கு வழங்கும் உத்தேச திட்டத்தினால், பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கிராம மக்கள் பங்குபற்றுவதை ஊக்குவிப்பதற்கும், முன்பென்ற துறுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் இன ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய அடித்தளம் அமை யுமா?” என்று, இலங்கை ஜனாதிபதி திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனாவுடம் ஒரு வினா விடுக்கப்பட்டது. இதைப் பத்திரிகைப் பேட்டியாளருக்கு அவர் இவ்வாறு பதிலளித்தார்:

“அரசாங்கத்தின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டவாறு, நாம் நகரசபை, மாநகரசபை, கிராமசபைத் தேர்தல்களை நடத்துவோம். பின்னர், நிர்வாகத்தைப் பரவலாக்கி, மாவட்ட அமைச்சர்களைச் சிடுஷியப்போம். பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களுடன் மற்றும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஸ்தாபனங்களின் பேராளர்களை எவ்வாறு சேர்த்துப் பணியாற்றுவது என்பது பற்றி அவர்கள் இப்பொழுது எம். பி. க்களுடன் சேர்ந்து

வேலை செய்வதன் மூலம் ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். அது இப்பொழுது ஜனாதிபதிக் கமிஷனின் நோக்கமாயிருக்கிறது. மக்களின் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் வேலையில் பங்குபற்றுவதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய மாவட்டங்களை எவ்வாறு தரிதமாக அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதை தேரில் கண்டு வருகிறார்கள். ஆம்; இவ்வேலைகளில் பொது மக்கள் பங்குபற்றுவார்கள். அது இன ஒற்றுமைக்கு அடிகோலும். அபிவிருத்தி வேலையை அவர்களுடைய கைகளில் கொடுக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம்.”

“உள்ளூராட்சி மன்ற அங்கத்தவர்களால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் தேர்தல்களைத் தவிர, அபிவிருத்திச் சபைகளுக்குத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட மாட்டா. ஒரு மாவட்டத்திலே நாம் மாநகரசபைகளையும் நகரசபைகளையும் கிராமசபைகளையும் கொண்டுள்ளோம். நீங்களெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து, உங்கள் அங்கத்தவர்களில் 10 பேரை அனுப்புகள் என்று நாம் சொல்ல வேண்டும். விவரங்களைக் கமிஷன் வருக்க வேண்டும்.”

முடிவுரை

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட சில பொறுப்புக்களே வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இலங்கையில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பணித்துறையாட்சி அமைப்பொன்று படிப்படியாக எழுச்சியடைந்து வந்துள்ளது. எனவே, சுச்சேரி முறையும், அரசு நினைக்களங்கங்களின் பிராந்திய அலகு களும், பெருந் தொகையான பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்களும் நிர்வாக அமைப்பில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றன.

சேவைகளை வழங்குவதிலும், தேசிய அபிவிருத்திப்படிமுறையிலும் உள்ளூர் அதிகார சபைகள் கூடிய பங்கினை வகிக்க வேண்டுமாயின், அவற்றின் நிதி நிலைமையில் முக்கிய கவனஞ் செலுத்துதல் அவசியமாகும். உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் நிதிவளத் தட்டுப்பாடு கடந்த காலங்களில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு வந்துள்ளது.

துரிதமானதும், திறமையானதுமான நிர்வாகத் தேவை கருதி உள்ளூராட்சி சபைகளின் சில கருமங்கள் நீக்கப்படுவது கவலைக்குரிய ஓர் அம்சமாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில் குறித்த சபைகளின் குறைபாடுகள் காரணமாக இந்நிலைமை தோன்றுகின்றது. பௌதீக திட்டமிடல், அபிவிருத்தி போன்ற அம்சங்கள் இப்பொழுது புதிதாக நிறுவப்பட்டிருக்கும் நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபையிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1978 ன் மா கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழு சட்டத்தின் கீழ் பின்வரும் உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் நிர்வாகம் இதன் பின்னர் மா கொழும்பு பொருளாதார ஆணைக்குழுவின் அதிகாரத்தின் கீழேயே வரும். இப்பகுதிகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட சபைகள் இயங்காது.

மாநகர சபை:

நீர்கொழும்பு

நகர சபைகள்:

பேலியகொடை

வத்தலை-மா போலை

ஜா-எல

சேதுவ-கட்டுநாயக்கா

பட்டின சபைகள்:

களவி

தலுகம

கந்தானை

வெளிசர

ஹெந்தலை

கொச்சிக்கடை

ராகமை (பகுதி)

கிராம சபைகள்:

பியகம

பட்டுவத்தை

தந்துகம்பெருவ

பமுலுகம

ஆண்டி அம்பலம்

கட்டானை

தலானே

மாஹர (பகுதி)

நாரன்வலை (பகுதி)

எவ்வாறிருப்பினும், உள்ளூராட்சி சபைகள் இன்று ஒரு மாறுதல் கட்டத்தில் வந்து நிற்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. சமீபத்தில் அமுல் செய்யப்பட்ட விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ தேர்தல் முறை இம்மாற்றங்களுள் மிக முக்கியமானதாகும்.

மாநகர சபைகளினதும், நகர சபைகளினதும் அமைப்பில் இன்னும் அடிப்படை மாற்றங்கள் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. இவை தவிர்ந்த ஏனைய சபைகளின் எல்லைகளை நிர்ணயம் செய்வதற்காக மொரகொட கமிஷன் நியமனஞ் செய்யப்பட்டது. பட்டின சபைகளை ஒழித்துவிட்டு, தற்போதிருக்கும் 549 கிராம சபைகளுக்குப் பதிலாக, ஒவ்வொன்றும் ஒரு கிராம கவுன்சிலைக் கொண்ட 269 உள்ளூர் அதிகார வட்டாரங்களைத் தாபிக்குமாறு இக்கமிஷன் சிபார்சு செய்தது. எனினும், பன்முகப்படுத்துதல் குறித்த ஜனாதிபதிக் கமிஷன், கீழ்மட்டத்தின் கிராமக் கவுன்சில்களின்றி, மாவட்ட அமைச்சர்களின் கீழ் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளைத் தாபிக்க விரும்புவதாக தெரிகின்றது.

இலட்சிய ரீதியான உள்ளூராட்சி அமைப்பு ஒவ்வொரு தனியாளின் வாழ்க்கையிலும் ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகிக்கக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். ஒரு தனியார் வாழும் பௌதீகச் சூழலையும், பண்பாட்டுச் சூழலையும் அது போஷித்தல் வேண்டும். வேலை வாய்ப்புக்களையும், சமூக சேவைகளையும் அது பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும். தமக்குத் தேவையானது எது? தமது முன்னுரிமைகள் யாவை என்பதை மக்

கள் கண்டறிந்து இச்சபைகள் மூலம் அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஜனநாயகப் பன்முகப்படுத்தல் என்ற இலட்சியத்தை உள்ளூராட்சி சபைகள் மூலமாகவே எய்த முடியும்.

சமூக, பொருளாதார, அரசியல், வரலாற்று காரணிகளின் விளைவாக, பன்முகப்படுத்தல் மாதிரிகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. இவ்வகையில், நமது நாடு பாரம்பரியமான பிரிட்டிஷ் உள்ளூர் சுயாட்சி அமைப்ப முறையைத் தாண்டிவிட்டது. மாறாக, மாவட்ட அமைச்சர்கள் மூலம் மத்தியுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் உள்ளூராட்சியமைப்பொன்றை நோக்கி அது நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

(16ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மானம் கிடைக்குமா வென்பது கேள்விக்குரியது. ஆதலால், தென்னை வளர்ப்பு தளர்வடையும் ஒரு கைத்தொழிலாகியுள்ளதில் ஆச்சரியமில்லை. புதிய முதலீடுகள் மூலம் இக் கைத்தொழிலின் உற்பத்திச் சக்தியை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். உள்நாட்டில் மாற்று எண்ணெய்களை அபிவிருத்தி செய்தால் அல்லது இறக்குமதி செய்தாலும் கூட, உயர்மதிப்புள்ள தேங்காய் எண்ணெயின் ஏற்றுமதிகளை அதிகரிக்க முடியும். ஆனால், ஏற்றுமதிக் கட்டுப்பாடுகள் மூலம் தேங்காய் எண்ணெயின் விலைகள் செயற்கை முறையில் குறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரை, உள்நாட்டு மாற்று எண்ணெய்களை அபிவிருத்தி செய்வதோ அல்லது அவற்றை இறக்குமதி செய்வதோ ஆதாயத் தராது. இதை வேறுவார்த்தைகளில் சொல்வதாயின், உற்பத்தியாளரின் செலவில் நுகர்வோரைப் பாதுகாக்கும் பிரதான நோக்கங் கொண்ட கொள்கைகளால் பெரும் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளைக் கொண்ட தெங்குக் கைத்தொழில் நீண்டகாலமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கைத்தொழிலுக்குப் பொறுப்பாயுள்ள புதிய அமைச்சர் உற்பத்தியாளருக்குரிய ஊக்குவிப்புகளை அதிகரிப்பதன் மூலம் இந்தக் கைத்தொழிலுக்குப் புத்துயிர்ளிக்கும் தனது நோக்கத்தை அறிவித்துள்ளதைக் கவனிக்கும் போது உற்சாகம் ஏற்படுகிறது.' என இலங்கை மத்திய வங்கி குறிப்பிட்டுள்ளது.

தேங்காய் விலை அதிகரிப்பு

1978 ஆம் ஆண்டின் இதே காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில் இவ் வருடத்தின் முதல் 10 மாதங்களில் தெங்குப் பொருள்களின் ஏற்றுமதிக்க கனஅளவு 13 சதவிகிதத்துக்கு மேல் அதிகரித்தது. எனினும், விலைகளின் அடிப்படையில், சம்பாதிக்கப்பட்ட வருமானம் 48 சதவிகிதம் வரை அதிகரித்தது. இவ்வருடத்தின் முதல் 10 மாதங்களில் தெங்குப் பொருள்களின் ஏற்றுமதிப் பெறுமதியில் ஏற்பட்ட கூட்டு மொத்த அதிகரிப்பு 46 சதவிகிதமாகும். தெங்குப் பொருள்களின் ஏற்றுமதி முறையில் காணப்படும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில், (எந்த ஏற்றுமதியும் நடைபெறாத 1978 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில்) இவ்வருடத்தின் முதல் 10 மாதங்களில் 347,550 புத்தம் புதிய தேங்காய்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாகும். அக்டோபரில் மாத்திரம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட புதிய தேங்காய்களின் கன அளவு 69,800 மெட்ரிக் தொன்களுக்குச் சமமாகுமெனப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கிடையில், செப்டம்பர் பரிவிருந்து காணப்பட்டு வந்த கரும் தேங்காய்த் தட்டுப்பாட்டுடன், உள்நாட்டுச் சந்தையில் புதிய தேங்காய்களின் விலைகள் முன்னெப்போதும் காணாத மட்டங்களுக்கு ஏறின. இதன் விளைவாக, (தேங்காய்த் துருவல் கவிர) தேங்காயிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களின் ஏற்றுமதி முற்றாக நிறுத்தப்பட்டது. எனினும், அப்போதிருந்த ஒப்பந்தங்கள் பேரிலான ஏற்றுமதிகள் அனுமதிக்கப்பட்டன.

உள்நாட்டுச் சந்தையில் தேங்காயின் விலை உயர்ந்ததற்கு அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் வரும் உற்பத்திக் குறைவான காலத்தினால் ஏற்பட்ட தற்போதைய தட்டுப்பாடே காரணமெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தென்னை பயிரிடும், பகுதிகளில் தேங்காய் பறிப்பதைத் தடுத்த மழையும் இதற்கு ஓரளவு காரணமாகும். இன்னொரு முக்கியமான காரணி என்னவென்றால், உற்பத்தியாளருக்குக் கொடுக்கப்படும் அடிப்படை விலையை அரசாங்கம் அதி

கரித்ததாகும். 1978 ஆகஸ்டில் 1,000 தேங்காய்கள் 650 ரூபா என்றிருந்த அடிப்படை விலை 1979 ஜனவரியில் 1,000 தேங்காய்கள் 850 ரூபா என உயர்த்தப்பட்டது. இந்த அடிப்படை விலை 1979 நவம்பர் 9 ஆம் திகதியன்று 1,000 காய்கள் 1,000 ரூபா என மீண்டும் அதிகரிக்கப்பட்டது. பருவகாலத் தட்டுப்பாட்டுடன் இக் காரணியும் சேர்ந்து அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் உள்ளூர் விலைகள் திடீரென உயர்வதற்கு வழிகோலியது.

இவ்வருடத்தின் முதல் ஆறு மாதங்களில் சுமார் 110.6 கோடி காய்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக மதிப்பிடப்படுகிறது. இது கடந்த ஆண்டின் முதற் பாதியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதை விட கிட்டத்தட்ட 10 சதவிகிதம் அதிகமாகும். 1979 ஆம் ஆண்டின் பிந்திய மாதங்களில் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியுடன், 1978 ஆம் ஆண்டின் உற்பத்தியை விட 1979 ஆம் ஆண்டின் உற்பத்தி மொத்தம் சுமார் 8 சதவிகிதம் அதிகரிக்காமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. உள்நாட்டுச் சந்தையும் நுகர்வோரும் பாதிக்கப்பட்ட போதிலும், ஏற்றுமதி வர்த்தகம் அதிகரித்த சர்வதேச விலைகளின் அனுசூலங்களைப் பெற்றது. தேங்காய் எண்ணெய், தேங்காய்த் துருவல் ஆகிய இரண்டின் விலைகளும் கூட 1979 ஆம் ஆண்டில் அதிகரித்து வந்துள்ளன. கடந்த வருடம் இதே காலத்தில் நிலவிய விலையான மெட்ரிக் தொன் ஒன்று 748 அமெரிக்க டொலருடன் ஒப்பிடுகையில், இவ்வருடம் ஜூன் மாதமளவில் தேங்காய் எண்ணெயின் விலை மெட்ரிக் தொன் ஒன்று 1,250 அமெரிக்க டாலராக உயர்ந்தது. மெட்ரிக் தொன் ஒன்றுக்கு இலங்கைத் தேங்காய்த் துருவலின் சர்வதேச விலைகள், கடந்த வருடம் அக்டோபரிலிருந்து 1,293 அமெரிக்க டொலரிலிருந்து இவ்வருடம் அக்டோபர் அளவில் 1,550 அமெரிக்க டொலருக்கு உயர்ந்து விட்டன. இதற்கிடையில், கொப்பறு, தேங்காய் எண்ணெய், பின்னாக்கு ஆகியவற்றின் உள்நாட்டுச் சந்தை விலைகளும் இவ்வருடம் முதல் 10 மாதங்களில்

ஏறியுள்ளன— தேங்காய் எண்ணெயின் விலை இவ்வருடம் ஜனவரியிலிருந்து மெட்ரிக் தொன் ஒன்று 5,895 ரூபாலிலிருந்து அக்டோபர் அளவில் மெட்ரிக் தொன் ஒன்று 7,426 ரூபாவுக்கு உயர்ந்துள்ளது.

அமெரிக்கா இலங்கைத் தேங்காய் எண்ணெயைப் பெருமளவில் கொள்வனவு செய்யும் நாடாக இருந்து வந்துள்ளது. கடந்த வருடம் இதே காலத்தில் வாங்கப்பட்ட 2,000 தொன்னுடன் ஒப்பிடுகையில், 1979 ஆம் ஆண்டின் முதல் 10 மாதங்களில் 9,515 மெட்ரிக் தொன் வரை வாங்கியுள்ளது. பெருமளவில் வாங்கிய மற்றொரு நாடான இத்தாலி சுமார் 6,000 தொன் வாங்கியது. மிகப் பெருந்தொகையான தேங்காய்த்துருவல் ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகப் பிரதேசத்துக்குள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது— பிரிட்டன் 10,874 மெட்ரிக் தொன்னும், மேற்கு ஜெர்மனி 8,107 மெட்ரிக் தொன்னும் கொள்வனவு செய்தன.

உற்பத்தி, 1977 ஆம் ஆண்டின் முன்னெப்போழுதும் காணாத மிகக் குறைந்த மட்டங்களிலிருந்து 1978 ஆம் ஆண்டிலும், 1979 ஆம் ஆண்டிலும் மீட்சி பெற்று, 1979 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 230 கோடி காய்களாகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனினும், 1970 களின் ஆரம்பத்தில் சாதிக்கப்பட்ட சராசரி உற்பத்தியான 250 கோடிக்கு மேற்பட்ட அளவைக் கவனிக்குமிடத்து, உற்பத்தி இன்னும் வெகு தூரத்தில் பின்தங்கியேயுள்ளது. “உள்நாட்டு நுகர்வு அதிகரித்திருப்பதையும், உற்பத்தியில் விளக்கரிப்பு விகிதம் குறைவாயிருப்பதையும்” முன்னிட்டு, இத் துறையின் ஏற்றுமதி ஆற்றல் எதிராவரும் வருடங்களில் மோசமாகப் பாதிக்கப்படும்” என்று ஏற்கனவே எச்சரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன.

“பதப்படுத்தும் கட்டத்தில் சில ஏகபோக உரிமைக் கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இவை உற்பத்தியாளருக்கும் கிடைக்கும் விலைகளைக் குறைக்கும் போக்குள்ளவையாகும். உற்பத்தியாளருக்கு உச்சவிலை கிடைக்குமென உறுதி கூறப்பட்ட போதிலும், தெங்குப் பயிர்ச் செய்கைக்குப் போதிய வரு

(தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்)

தென்னை உற்பத்திப் போக்குகள்

இலங்கையில் தென்னை பயிரிடப்படும் நிலம் சுமார் 11 லட்சத்து ஐம்பதின்மூன்று ஏக்கர் (அல்லது 466,000 ஹெக்டேயர்) ஏக்கர்களாகும். இது தேயிலை, இரப்பர் இரண்டும் பயிரிடப்படும் மொத்த நிரப்பர்ப்புக்கு நிகரானது. 85 வீதமான தென்னைப் பயிர்ச் செய்கை நிலம் இலங்கையின் 8 மாவட்டங்களிலும், 66 சதவீதமானவை இந்த 8 மாவட்டங்களில் மூன்றிலும் காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் தென்னை பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பளவின் சராசரி பங்கீடு பின்வருமாறு:

மாவட்டம்	ஹெக்டர்	மொத்தம் வீதம்
குருநாகலை	157,000	34
கொழும்பு	89,000	19
புத்தளம்	60,000	13
கேகாலை	38,000	6
அம்பாந்தோட்டை	21,000	—
களுத்துறை	15,000	3
மாத்தறை	15,000	3
காவிரி	15,000	3
இலங்கை மொத்தம்	466,000	100.0

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் தென்னை பெரும்பாலும் சிறு நிலப் பயிராகவே விளங்குகின்றது. நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தின் விளைவாக, 50 ஏக்கருக்கு (சுமார் 23 ஹெக்டார்) மேற்படாத காணி உச்ச வரம்பு நில உரிமையில் ஏற்பட்டதை தொடர்ந்து 1972, 1975 ஆம் ஆண்டுகளில் தென்னை பயிர் நில உடமைகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அரசுக்கு உரித்தான சில காணிகள் நிலமற்ற பொது மக்களிடையே பங்கீடு செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, தென்னை பயிரிடுவோர் தொகையில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதெனினும், அதற்கான தரவுகள் இன்னமும் கிடைக்கவில்லை.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ், பெருந்தோட்டங்களான சிறத்த நிலங்களில் மிகக்குறைந்த பரப்புகளே (52,273 ஹெக்டார் திட்டமே) அரசுக்கு உரித்தானது. இன்று, நாட்டின் மொத்த

தென்னை பயிரிடும் நிலத்தில் சுமார் 31,814 ஹெக்டார் (அல்லது 6.1 வீதம்) மட்டுமே அரசு நிறுவனங்களினால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இலங்கை அரசு பெருந்தோட்ட கூட்டுத்தாபனம், ஜனதா தோட்ட அபிவிருத்திக் கழகம், தேசிய கால்நடை சபை, தெங்கு ஆராய்ச்சி சபை, நிலச் சீர்திருத்த கமிஷன் என்பவை இத் தென்னை நிலங்களை நிர்வகிக்கின்றன. 60% க்கும் அதிகமான தென்னை நிலங்களின் உரிமைகள் 10 ஏக்கருக்கும் (4 ஹெக்டார்) குறைவாக இருப்பதை பொதுவாக அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளின் தென்னை உற்பத்தி விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது:

ஆண்டு	மொத்த உற்பத்தி (மில்லியன் காய்கள்)	ஏற்றுமதிகள் (மில்லியன் காய்கள்)
1970	2,445	905
1971	2,668	1,109
1972	2,828	1,231
1973	1,946	351
1974	2,030	495
1975	3,585	914
1976	2,330	794
1977	1,825	233
1978	2,208	507
1979	2,100 (தற்காலிக மதிப்பீடுகள்)	596

தகவல் மூலம்: தெங்கு சந்தைப்படுத்தும் சபை, குடிமதிப்பீட்டு, புள்ளிவிபரத் திணைக்களம்

1972 ல் இருந்து உற்பத்திப் போக்கில் ஒரு வீழ்ச்சி தென்படுவதை அட்டவணை காட்டுகின்றது. தென்னை உற்பத்தியின் இத்தகைய நீண்டகால தேக்கத்திற்கு பல விடயங்கள் காரணமாக இருந்துள்ளன. அவற்றுள் சில பின்வருமாறு:—

1. மோசமான விவசாய செயல்முறைகள், உரப்பாவனை குறைவு, பசளைகள், பசளைகளுக்கான உயர்ந்த விலைகள் போன்ற உற்பத்தியின் உள்ளீட்டு செலவுகளுக்கு கூடிய முதலீடு தேவைப்பட்டமை, தென்னை உற்பத்தியாளர்கள் உரங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு போதிய விவசாய கடன்கள் வழங்கப்படாமை, அதிகரிக்கின்ற கூலி விகிதம்

கனிவால் ஏற்பட்ட உற்பத்திச் செலவின் அதிகரிப்பு என்பன முக்கியமானவையாகும்.

2. அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட காலநிலை பாதிப்புகள்.
3. தேயிலை, இரப்பர் உற்பத்திகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது, தென்னை உற்பத்தியாளருக்கு அவர்களது உற்பத்திக்கு சடான வருமானம் கிடைக்கவில்லை. அதே சமயத்தில், தேயிலை, இரப்பர் உற்பத்தியாளர்களுக்கு, சர்வதேச வியாபாரப் பொருட்களின் விலையேற்றங்களுக்கு ஏற்ப, உயர்ந்த விலைகள் என்ற வகையில் பல வருமான ரீதியான வாய்ப்புகள் இருந்தன. உள்ளூர் பாவனையாளர்களை திருப்தி செய்வதற்காக, தென்னை

விலைகளை குறைந்த மட்டங்களில் வைத்திருக்கும்பொருட்டு அரசு பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது.

4. நகர அபிவிருத்தி, கிராம விஸ்தரிப்பு, ஹோட்டல்கள், சுற்றுலாத்துறை போன்ற ஏனைய தேவைகளுக்காக தென்னை நிலங்கள் துப்புரவு செய்யப்பட்டமை.
5. கள்ளிறக்குவதற்காக பயன்படுத்தப்படும் தென்னை மரங்களின் தொகை வருடாந்தம் அதிகரிப்பது.
6. மானியங்கள், ஆராய்ச்சி என்பன குறித்த தகவல்கள் பொதுமக்களைச் சென்றடையாமையும், விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்களைப் பற்றாக்குறையும்.

பயிரிடுதலும் உரப்பாவணையும்

தென்னை நிர்வாகத்தின் செயற்பாடுகள் மிகக் குறைவானவையும், எளிமையானவையும் ஆகும். உரங்களை பாவிப்பது, காலத்துக்கு காலம் சளைசளை வெட்டுவது அல்லது அழிப்பது, மூன்று அல்லது நான்கு இடைவெளிகளில் உழுதல், தோண்டுதல் அல்லது மண்ணை மேடுபள்ளமின்றி சமப்படுத்தல், தென்னம் மட்டைகளைப் புதைத்தல், தென்னம் மட்டையிலான வரப்புகள், சுற்களினாலான முகப்புகள் அல்லது எல்லைக் கால்வாய்கள் போன்ற மண் பாதுகாப்பு முறைகளை நிர்மாணித்தல் என்பவை இப்பயிர்ச் செய்கையில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயங்களாக இருந்தன. ஆயினும் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், (குறிப்பாக சிறு நில உடமையாளர்களைப் பொருத்தவரையில்) இந்த நடவடிக்கைகள் குறைவாக அல்லது முற்றாக புறக்கணிக்கப்படுபவையாக இருக்கின்றன.

உண்மையில், 1978 இல் தென்னை உற்பத்தியின் வருடாந்த உரப்பாவணை, தேவையில் 14% ஆக மட்டுமே இருந்தது. 1964 ஆம் ஆண்டில், மொத்த தேவையில் 23% ஐ எய்தியதே தென்னை உற்பத்தியின் மிக உயர்ந்த உரப்பாவணையாக உள்ளது, தென்னையின் உரப்பாவணை விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது:—

ஆண்டு	உரம் (தொன்களில்)
1970	62,430
1971	59,051
1972	45,423
1973	30,539
1974	21,496
1975	27,664
1976	10,911
1977	29,000
1978	42,500

தென்னைப் பயிர்ச் செய்கைத் துறையில் உரப் பாவணையின் குறைவுக்கு வழி வகுத்த காரணங்கள் பின்வருமாறு:—

1. உரங்களின் மிகக் கூடிய விலைகளும், அவசியமான சமயங்களில் அவை கிடைக்கக்கூடிய சாத்தியம் இல்லாமல் இருந்ததும் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பிற்கு வழி வகுத்தன. விசேடமாக உரம், உழைப்பு என்பவற்றிற்கு நிலவிய உயர்ந்த விலைகள் உற்பத்திக்கு பெருந்தடைகளாக இருந்தன.

வர்த்தகம்

முன்னணியில் நிற்கும் ஐப்பான்

நாட்டின் இறக்குமதிகளை வழங்குவதில் யப்பான் தொடர்ந்தும் முன்னணியில் நிற்கின்றது. இந்த ஆண்டின் முதல் ஆறு மாத காலப்பகுதிகளில், இலங்கையின் இறக்குமதிகளின் சுமார் 13.5 சதவீதம் யப்பானில் இருந்து வந்தன. 1978 இல், 159 கோடி ரூபா அல்லது 11 சதவீத இறக்குமதிகள் யப்பானிலிருந்து நம் நாட்டிற்கு வந்ததை யடுத்து, முதன் முறையாக யப்பான் எமது சந்தையில் முன்னணி இடத்தைப் பெற்றது. முன்னைய ஆண்டுகளில், மொத்த இறக்குமதிகளின் சராசரி 5 சதவீதத்தை மட்டுமே

இலங்கை யப்பானிடமிருந்து கொள்வனவு செய்தது. யப்பானுக்கான இலங்கை ஏற்றுமதிப் பெறுமதிகளின் போக்கும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சமாகும். இந்த ஆண்டின் முதல் ஆறு மாத காலங்களில் எமது மொத்த ஏற்றுமதிகளில் 49.3 கோடி ரூபா (அல்லது 7.3 சதவீதம்) யப்பானிடமிருந்து எமக்கு கிடைத்துள்ளதாக பதிவுகள் காட்டுகின்றன.

இலங்கைக்கு இறக்குமதிகளை வழங்கும் ஏனைய முன்னணி நாடுகளில் இந்தியா, ஐக்கிய ராச்சியம், சவுதி அரேபியா, சிங்கப்பூர்,

1979 ஜனவரி - ஜூன் காலப்பகுதியில் இலங்கைக்கு, இறக்குமதிகளை வழங்கிய ஆறு முன்னணி மூலங்கள்

மூலங்கள்	இறக்குமதிகள் பத்துலட்சம் ரூபாய்களில்	மொத்த பெறுமதியின் வீதம்
1. யப்பான்	1,454	13.5
2. இந்தியா	151	10.7
3. ஐ. ரா.	976	9.0
4. சவுதி அரேபியா	757	7.0
5. சிங்கப்பூர்	689	6.4
6. சீனா	675	6.2
உப மொத்தம்	—	58.8
ஏனையவை	—	47.2
மொத்தம்	10,853	100.0

2. தென்னை வேளாண்மையைப் பொருத்தவரையில், உரங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு வழங்கப்பட்ட விவசாய கடன்களின் பற்றுக்குறை. உற்பத்தியாளர்களிடையே, குறைந்த உற்பத்தி விலைகள் ஏற்படுத்திய குறைந்த வருமானங்கள்.

3. உரப் பாவணைகளின் விளைவுகளை மதிப்பிடக் கூடிய போது மான கால இடைவெளி குறிப்பிட்ட சில தென்னை இனங்களின் அதிகரிப்பை உரமிட்ட ஆறு மாதங்களின் பின்னர் அவதானிக்க முடியும் என கூறப்படுகின்றது. ஆயினும், 18 மாதங்களில், அல்லது ஆகக் கூடியது 3 வருடங்களுக்குள் உரப் பாவணையின் பலனை நிச்சயமாக தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

சீனா என்பவை அடங்குகின்றன. இந்த ஆண்டின் முதல் அரைப்பகுதியில், நாட்டின் இறக்குமதிகளில் 53 சதவீதத்தை, இந்த ஆறு நாடுகளும் கூட்டாகப் வழங்கின. (அட்டவணையை பார்க்க)

இலங்கைக்கு வெளிநட்டு ஏற்றுமதிகளையும், வெளிநட்டு செலாவணி வருமானங்களையும் பெற்றுக் கொடுக்கும் ஆறு முன்னணி சந்தைகளில் (பெறுமதி ரீதியாக) ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம், யப்பான், மேற்கு ஜேர்மனி, பாகிஸ்தான், என்பவற்றுடன் விமானங்களுக்கும், சுப்பல்களுக்கும் எரிபொருள் வழங்குவதில் கிடைக்கும் வருவாயும் இடம் பெற்றன. நாட்டின் அந்நிய செலாவணி வருமானங்களின் சுமார் 45 சதவீதம் இந்த ஆறு மூலங்களில் இருந்தும் கிடைத்துள்ளன. (19ம் பக்க அட்டவணையை பார்க்க)

ஐனவரி - ஐதீன் காலப் பகுதியில், இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி வருமானங்களைப் பெற்றுக்கொடுத்த ஆறு முன்னணி மூலங்கள்

ஏற்றுமதிகள்

வியாபாரப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நாட்டின் ஏற்றுமதி வருவாய்களை பெற்றுக் கொடுப்பதில் பாரம்பரிய ஏற்றுமதிகள் (தேயிலை, இரப்பர், தென்னை) தொடர்ந்தும் பெரும் பங்கை வழங்கி வருகின்றனவாயினும், 1978 - 79 ஆண்டுகளின் ஆறு மாதப் பகுதியில், இப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி அளவுவீதங்களில் குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சி காணப்பட்டது: (கீழே யுள்ள அட்டவணையில் விபரம் தரப்பட்டுள்ளது,

(தொடர்ச்சி 27ம் பக்கம்)

1978 - 79 ஆண்டுகளின் ஐனவரி - ஐதீன் மாதம் வரையில் வியாபாரப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி

வியாபார சரக்கு	1978 ஜூன்		ஆறுமாத இறுதியில்	
	பெறுமதி ரூபாய்	மொத்தம்	பெறுமதி ரூபாய்	மொத்தம்
தேயிலை	3,036,331,314	49.1	2,750,994,516	40.9
இறப்பர்	1,150,475,925	18.6	1,019,131,280	15.2
தென்னை உற்பத்திகள்	364,727,899	5.9	438,173,504	6.5
மொத்தம்	4,551,535,138	73.6	4,208,299,300	62.6
ஏனைய உற்பத்திகள்				
இரத்தினக் கற்கள்	184,322,353	3.0	225,262,340	3.4
தெய்கு துணை உற்பத்திகள்	144,551,101	2.3	126,706,116	2.6
சிறு விவசாய உற்பத்திகள்	326,984,487	5.3	414,770,623	6.2
உற்பத்தி தயாரிப்புகளும், ஏனைய பலவகைப்பட்ட உற்பத்திகளும்	517,611,272	8.3	971,601,459	14.5
கப்பற்சுறு உற்பத்திகள்	122,415,260	2.0	173,681,339	2.6
மொத்தம்	1,295,884,473	20.9	1,962,027,877	29.3
	337,235,655	5.5	547,785,307	8.2
பெரு மொத்தம்	6,184,655,266	100.0	6,718,112,489	100.0

இறக்குமதிகள்

ஆறு மாதங்களின் இறுதியில்

வியாபார பொருட்கள்	1978 ஜூன்		1979 ஜூன்	
	பெறுமதி மில்லியன் ரூபாய்	மொத்தம்	பெறுமதி மில்லியன் ரூபாய்	மொத்தம்
கடின ஒடுடைய மீனினங்களும் சிப்பிகளும்	2.9	0.0	12.0	0.1
பன்னாை உற்பத்திகள்	22.0	3.2	203.7	1.9
தானியங்கள்	404.6	5.9	644.4	6.0
தானியங்களின் மாவு	1,280.7	18.7	907.8	8.4
சீனி, இனிப்புப் பண்டங்கள்	295.3	4.3	424.3	3.9
பெற்றோசிய உற்பத்திகள்	1,295.4	18.9	1,785.6	16.3
உடற்கூற்று மருத்துவ இரசாயனங்கள்	113.6	1.7	62.3	0.6
மருந்தாக்க உற்பத்திகள்	68.7	1.0	124.6	1.2
உர வகைகள்	104.6	1.5	412.9	3.8
காகிதமும், காகித அட்டையும், காகிதப் பொருட்கள், காகிதக் கூழ், அல்லது காகித அட்டை	71.4	1.0	166.7	1.5
பருத்தி	390.1	5.7	636.0	5.9
இரும்பு, உருக்குப் பொருட்களும் அது போன்றவையும்	253.2	3.7	617.3	5.7
கொடு கலன் இயந்திரங்களும் இயந்திர சாதனங்களும் உதிரிப்பாகங்களும் அது போன்றவையும்	522.1	7.6	1,004.5	9.3
மின்சார இயந்திரங்கள், உபகரணங்களும், உதிரிப்பாகங்களும்	206.2	3.0	375.6	3.5
புகையிரத சேவை, அதன் உதிரிப்பாகங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய வாகனங்கள்	597.2	8.7	984.7	9.1
ஏனையவை	1,032.3	15.1	2,540.0	23.5
மொத்தம்	6,858.3	100.0	10,875.4	100.0

மூலம்: புள்ளிவிபரப் பகுதி, வர்த்தகத் திணைக்களம்

வரவு செலவுத்திட்டம் - 1980

1980 ன் வரவு செலவுத் திட்டம், ஒரு வகையில், 1977 நவம்பரில் அரசாங்கத்தினால் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளை தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஒன்றாகவே தென்படுகின்றது. ஆனால், அது ஒரு தொடர்ச்சி மட்டுமன்று; சில அம்சங்களில், கடந்த காலத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளிலிருந்து முக்கியமான சில திருப்பங்களை அது காட்டுகின்றது. ஏற்றுமதி அபிவிருத்திக்கு மட்டுமன்றி, தேசிய பொருளாதாரத்தின் முற்றுமுழுதான வளர்ச்சிக்கும், விஸ்தரிப்புக்கும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு தனியார் துறையின் கூடிய பங்களிப்பினை அரசாங்கம் நாடி வருகின்றது என்பது தெளிவாகும். பொதுவாக, தனியார் துறைக்கு பல்வேறு வகையான வரிச் சலுகைகளும், ஊக்குவிப்புகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பேரளவிடான தனியார் முதலீட்டு உட்பாய்ச்சலை இவை ஊக்குவிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. "இவ்விலட்சியங்களை எய்தும் பொருட்டு, முதலீட்டாளர்களுக்கு கவர்ச்சிகரமான வெகுமதிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பது மட்டுமன்றி, கம்பெனிகளுக்கான வரி ஊக்குவிப்புகள் சொத்துடமையைப் பரவலாக்குவதனை நோக்கமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். "நிதி அமைப்பின் மிகப் பிரதான கூறான மூலதனச் சந்தையை உத்வேகத்துடன் இயக்கிச் செல்லும் வகையில் நாணயக் கொள்கைகள் வகுக்கப்படுதல் வேண்டும். வெளிநாட்டு முதலீடுகள், ஏற்றுமதிச் சந்தைக்கான உற்பத்திகளை மேற்கொள்ளும் முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்துக்குள் இயங்கும் நிறுவனங்களுக்கு மட்டுமல்லாது, இவ்வலயத்துக்கு வெளியே இயங்கும் நிறுவனங்களுக்கும் ஈர்க்கப்படுதல் வேண்டும். வலயத்துக்கு வெளியே, உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முயற்சியாளர்களின் கூட்டு முதலீட்டுத் திட்டங்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டுமாயின் அது தொடர்பான வரி வீதங்கள் எமது பிராந்தியத்தின் ஏனைய வளர்ச்சிகரமான நாடுகளின் வீதங்களுடன் ஒப்பிடக் கூடியவையாக இருத்தல் வேண்டும்." என்று

நிதியமைச்சர் கூறினார். இப்புதிய கொள்கை இலக்கு குறித்து வரவு செலவுத் திட்டம் பின்வரும் பிரதான மாற்றங்களை அறிமுகஞ் செய்தது:

- (1) வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புக்களைக் கொண்ட கம்பெனிகளுக்கான கம்பெனி வரி 50 சதவீதத்திலிருந்து 40 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டது.
- (2) அத்தகைய கம்பெனிகளின் இலாபப் பங்குகள் தொடர்பான பணம் மீள்பெறுதல் மீது அறவிடப்பட்ட 33 1/3 சதவீத வரி ஒழிக்கப்பட்டது.
- (3) இக் கம்பெனிகளின் பங்குடமையை மாற்றுவதன் மூலம் பெறப்படும் மூலதன சம்பாந்தியங்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தல்.
- (4) தனியார் வருமான வரிக்கான உச்ச எல்லை 70 சதவீதத்திலிருந்து 55 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டது.
- (5) இதுவரை காலமும் ஏற்றுமதி நோக்கிலான உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கும், (மாநகரசபைகளுக்கு வெளியே அமைந்திருந்த) 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு குறைந்த மூலதனத்தைக் கொண்ட சிறிய, நடுத்தரக் கைத்தொழில்களுக்கும், மீன்பிடி, கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருந்த ஐந்தாண்டு கால வரி விலக்கு பின்வருவனவற்றுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது:
 - * மகாவலித் திட்டத்தில் நிர்மாண நடவடிக்கைகளிலும், நிலத்தைச் சுத்திகரிக்கும் வேலைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் புதிய கம்பெனிகள்.
 - * அங்கீகரிக்கப்பட்ட சொத்துடமை அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் கம்பெனிகள்.
 - * சில இறக்குமதிப் பிரதேசங்களைக் கைத்தொழில்கள்.
 - * முன்னோடி இயல்பினைக் கொண்ட கைத்தொழில்கள்.
- (6) வெளிநாட்டு நாணய வங்கி அலகுகள், சில விசேடத்த பண்டங்களை கண்டுபிடிப்பதற்கும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்கள் என்பவற்றின் இலாபங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்படும்.

இம் முன் மொழிவுகளினால் வர்த்தக வட்டாரங்களும், முயற்சியாளர்களும் புத்துணர்ச்சி பெற்றிருப்பதனை செய்தி அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

வரவு செலவுத் திட்டம் பெருந்தோட்டத் துறைக்கும் பல ஊக்குவிப்புகளை வழங்கியது. தேயிலை சிறு உடமையாளர்களின் நலன்கருதி ஒரு கிலோ பச்சைக் கொழுந்துக்கு ரூ. 2.20 விலை ஆதரவுத் திட்டம் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டது! இறப்பர் மீள் நடுகைக்கான

மானியம் ஏக்கரொன்றுக்கு ரூ. 5,000 விருந்து ரூ. 6,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது; ஏக்கருக்கு ரூ. 2,200 ஆக இருந்த தென்னை மீள் நடுகை மானியம் ரூ. 2,750 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. ஒரு ஏக்கருக்கு குறைவான காணித்துண்டுகளை வைத்திருக்கும் தெங்கு உற்பத்தியாளர்களுக்கான மானியம் கன்ரென்றுக்கு 23 ரூபாவி விருந்து 28 ரூபாவாக உயர்த்தப்பட்டது.

"உற்பத்தியாளரி விருந்து இறுதி ஏற்றுமதியாளர் வரையில் கைத்தொழிலுடன் தொடர்பான சகல பிரிவினருக்கும் நலன் பயக்கும் வகையில்" இரத்தினக்கல், ஆபரணங்கள் கைத்தொழிலுக்குப் பல சலுகைகள் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டன.

* தெரிவு செய்யப்பட்ட சில இடங்களில் வாராந்த இரத்தினக்கல் ஏல விற்பனைகளை வர்த்தக சபை மேற்கொள்ளும், தமது கற்களை திறந்த சந்தையில் விற்பனை செய்வதற்கான வாய்ப்பு கரங்கம்மழ்வோருக்கும், வர்த்தகர்களுக்கும் இதன் மூலம் கிட்டும்.

* ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்படும் இரத்தினக்கற்களின் இலாபங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்தல்.

* இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதி மூலமான இலாபங்களுக்கு வரி விலக்களித்தல்.

* ஏற்றுமதிக்கான ஆபரணத்தயாரிப்புக்கு ஐந்தாண்டு கால வரிவிலக்கு.

இந்த நடவடிக்கைகள், இரத்தினக்கற்கள் கடத்தப்படுவதைத் தடை செய்வனவாகவுமிருக்குமென தாம் நம்புவதாக நிதியமைச்சர் குறிப்பிட்டார்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட மிகப் பிரதானமான பொதுநல நடவடிக்கை, 9 ந்தரம் வரையிலான மாணவர்களுக்கு இலவசமாக பாடப் புத்தகங்களை வழங்கும் திட்டமாகும். வருடமொன்றுக்கு 3.2 கோடி ரூபா செலவாகும் இந்நடவடிக்கை, 1946 ல் இலங்கையில் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட இலவசக் கல்வி மீதான பிறி தொரு விஸ்தரிப்புக் கொள்கையாகும்.

சுற்றுலா ஊக்குவிப்பு—ஒரு வித்தியாசமான பரிசோதனை

சுற்றுலா ஊக்குவிப்பு தொடர்பாக செனிகல் நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பரிட்சார்த்த முயற்சி, பாரம்பரிய சுற்றுலாத்துறைக்கு சவால் விடுவதாக இருந்தது. புதுமையான இத்திட்டத்தின் தோற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது.

குளிசூட்டப்பட்ட ஹோட்டல் அறையொன்றிலிருந்து குளிசூட்டப்பட்டதும் மென்மிறழட்டப்பட்ட சாளரங்களுள்ளதும், ஆடம்பர வசதிகளைக் கொண்டதுமான வண்டி ஒன்றுக்கு மாறும் புதுவகைக் குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கவாதி, மக்களுடன் மேலோட்டமான தொடர்புக்கு மேற்பட்ட எந்த ஒட்டுறவும் ஒரு போதும் கொள்ளாது பாதுகாக்கப்பட்டவராயும், ஆபிரிக்காவின் காட்சிகளையும் ஒலிகளையும் காண்கிறார். ஆனால், வழமையான "சூரிய வெப்பம், மணற் பரப்பு, செக்ஸ்" ஆகியவற்றை விட வேறேதாவதொன்றில் பிரீதி கொண்ட சுற்றுப் பயணிக்காக, செனிகல் நாட்டில் கிராமப் புறங்களிலே ஒரு மனோகரமான திட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் மக்களால் கட்டப்பட்டு, நிர்வகிக்கப்படும் எளிமையான, கிராமம் போன்று அமைந்துள்ள குடியிருப்புப் பகுதிகள் சுற்றுப்பயணிகளுக்காக இப்பொழுது இயங்கி வருகின்றன.

இப் பக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரை இத்தகைய ஒரு பரிட்சார்த்த முயற்சியின் பின்னணியையும், அலுகூலங்களையும், மறைந்துள்ள ஆபத்துக்களையும் விவரிக்கின்றது. இக்கட்டுரை "குடும்ப அபிவிருத்தி" என்னும் பிரபலமான செனிகல் சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ள ஒரு விசேஷ கட்டுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

அபிவிருத்திக்குள்ள மிகப் பெரிய தடைகளில் ஒன்று — அது தோல்வியுறுவதற்கான பிரதான காரணம் — ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் பொது மக்கள் பங்கு பற்றாத குறையேயாகும். அபிவிருத்தி என்பது மக்களுக்காக, மக்க

ளுக்கு, மக்களுக்கெதிராக செய்யப்படும் ஏதோவொன்றாகிவிட்டது. ஆனால், அதில் மிகுந்த அக்கறையுள்ள மக்களுடன் சேர்ந்து அது செய்யப்படுவது அபூர்வமாகும். அநேக நாடுகளில், அபிவிருத்தி என்பது நிபுணர்களினதும், — இவர்கள் அடிக்கடி அந்நியர்களாக, உள்ளூர் மக்கள் மதித்துப் போற்றுவனவற்றை உணராதவர்களாய் இருக்கின்றனர் — ஊருக்குள் நுழைவது ஓர் அபாயகரமான, தவிர்க்கப்படவேண்டிய அருவருப்பான அனுபவம் எனக் கருதும் துரைத்தன அதிகாரிகளினதும் உதவியுடன் தலைநகரிலிருந்து ஏதாவதொரு விதத்தில் வழிப்படுத்தப்படும் ஒரு நிகழ்வுப் போக்காக உள்ளது.

ஆனால், சமூக விசுவாக ஊக்கத்தையும் — ஆபிரிக்காவை எப்பொழுதும் விசேடமாகச் சிறப்பிக்கும் ஒரு குணம் — பொது ஐனப் பங்கெடுப்பையும் வலியுறுத்தும் அபிவிருத்தி, மக்களிடமே, அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கைக்கும் எதிர்காலத்துக்குமான பொறுப்பைச் சேர்த்து விடுகின்றது. பெருந்தொகையான மக்கள் நகர்ப்புறங்களை நாளும் பிரச்சினைக்கும் அது ஒரு மிகத் திறமான பரிசீலனையை ஏற்படுத்த முடியும். இத்தகைய ஓர் அணுகுமுறைக்கு இத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான ஓர் உதாரணமாகும்.

காம்பியாவுக்குத் தெற்கேயுள்ள செனிகல் நாட்டின் ஒரு பிரதேசமான கலமானஸ் ஆபிரிக்காவின் எழில் கொஞ்சும் பகுதிகளில் ஒன்றாகும். சின்னஞ்சிறு தீவுகளையும், விரிசூடாக்களையும் புள்ளியிட்டது போலப் பெருந்திரளாகக் கொண்டுள்ள அதன்கரையோரங்கள் மீன் பிடிப்பதற்கு மிக நேர்த்தியான இடங்கள்; அதன் நெற் கழனிகளும் அபரிமிதமான பனைமரங்களும், பழ மரங்கள் நிறைந்த அதன்காடுகளும், அதன் நிலக்காட்சிகளும், நானாவிதமான வாழ்க்கை முறைகளும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் அப்பகுதியை சுற்றுலாத்துறைக்கான ஓர் இயற்கையான இடமாக மாற்றியுள்ளன.

சூத்திரம் கண்டுபிடிப்பு

வித்தியாசமான கலாசாரப் பின்னணிகளைக் கொண்ட மக்களிடையே ஒட்டுறவு ஏற்படும் போது பாரம்பரியமான சுற்றுலாத்துறை முற்றாகத் தோல்வியடைந்து விடுகிறது. இத்திட்டத்தின் கர்த்தாக்கள் இதை உணர்ந்தே ஒரு புதிய சூத்திரத்தைச் சிருஷ்டிக்கத் தூண்டப்பட்டனர். விஷயங்களைத் துருவி ஆராய்ந்து குணமுள்ளவர்களுக்கு "விநோத அழகு காட்டும் அந்நியமான" ஒரு சுற்றுலாத்தலமாக இது இல்லை; ஆனால், இது புதுமை காணும் ஓர் ஏற்பாடாகும். இங்கே, அந்நிய நாட்டாருடன் வெகு சிறு அளவிலேயே தொடர்பு கொண்டுள்ள ஒரு கிராமத்துக்கு சுற்றுலாப்பயணி போகிறார்; அத்துடன், கிராமத்தவர்களால் கட்டப்பட்டு, அவர்களாலேயே நடத்தப்படும் குடியிருப்புப் பகுதியொன்றிலுள்ள ஓர் இருப்பிடம் அவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. குறைந்தபட்ச வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன; பனைநாரிலிருந்து செய்யப்பட்ட ஒரு படுக்கை, ஒரு மெத்தை, நுளம்பு வலை, மலசலகூடம், தாரை நீர்க் குளியல் வசதி. அத்துடன், நிச்சயமாக, உள்ளூர் உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட போசனங்கள்.

இத்திட்டத்தில் இரட்டிப்பான நன்மை உண்டு; உள்ளூர் மக்களுக்கும் சுற்றுப்பயணிகளுக்கு மிடையே நிகழும் பயனுள்ள தொடர்புகளுடன் கூடிய ஒரு புதிய, ஆரோக்கியமான சுற்றுலாத்துறை; மக்கள் தங்கள் சொந்த அபிவிருத்தியில் தூங்களை பங்குகொள்ளல். ஏனென்றால், இத்திட்டத்திலிருந்து கிடைக்கும் இலாபங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகளில் மறுபடியும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

பிரதேச நிர்வாகிகளும், உள்ளூர் நிர்வாகிகளும், அத்துடன் டாக்கரிலுள்ள பயணத்துறை அதிகாரிகளும் இத்திட்டத்தை எவ்வளவு உற்சாகத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை சுண்டு வலியுறுத்த வேண்டும். மற்ற நாடுகள் ஏற்க மறுத்து விட்ட நஷ்ட பயங்களைத் துணிந்து ஏற்க அவர்கள் தயாராயிருந்தனர்.

இயற்கையாகவே, ஆரம்பத்தில் சில தோல்சைகள் தலைகாட்டின. பல்வேறு நிர்வாக அமைப்புகள் இத் திட்டத்தில் பெருந்

சாகம் காட்டிய போதிலும், கிராமங்களில் ஏற்கனவே சுரண்டலுக்கு ஆளான உள்ளூர் மக்கள் (முற்றாக அவநம்பிக்கை தெரிவிக்காவிட்டாலும்) மிகுந்த எச்சரிக்கை மனோபாவத்தைக் காட்டினர். திட்டத்தின் அமைவிடங்களில் ஒன்றான எலும்போரில், கிராமத்தவர்கள் இக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு 52 கூட்டங்களை நடத்த வேண்டியிருந்தது.

முதலாவது குடியிருப்புப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரை, பொருள்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பணம் கொடுக்க நிதிக்களைக் காண வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அதன் பின், கிராமவாசிகள் இவ்விரு செலவுகளுக்கும் பணம் கொடுத்தனர். நிர்வாகிகள் குழாய் அமைப்பு, இணைப்புச் சாதனங்கள், (பெற்றோல் விளக்குகள், மட்கலங்கள் முதலிய) தளவாடங்கள் ஆகியனவற்றை வழங்குவதற்கு மட்டுமே பொறுப்பேற்றனர்.

லெகைன் என்னும் இன்னொரு கிராமத்தில், பெண்கள் தாம் ஒரு முடிவுக்கு வர நிர்வாகத்தினர் 15 கூட்டங்களை நடத்திய பின் பும், ஆண்கள் இன்னும் மெளனமாகவே இருந்தனர். ஆதலின், பெண்கள், விஷயங்களைத் தங்கள் பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டு, ஆண்களுக்கு இத்திட்டத்தில் அக்கறையில்லாவிட்டாலும் தங்களுக்கு அக்கறை யுண்டென அவர்களிடம் தெரிவித்துவிட்டு வேலையைத் தொடங்கினர்.

இதைத் தவிர, இன்னும் நேச பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தப் பிராந்தியத்தில் தியோலா இனத்தினரே ஆதிக்க நிலையிலுள்ளனர். ஆனால், மற்றும் முக்கியமான இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் உள்ளனர்; மந்திங்கோயர், மஞ்சக்குகள், பைநெளக்கர், பியூவர், லெரேரர், வொலோபர் ஆகிய இனங்கள், இந்த இனங்களுக்கிடையேயும், வம்சங்களுக்கிடையேயும், ஏன், கிராமத்திலுள்ள சமூகங்களுக்கிடையே கூட பகைமை இருந்து வருகிறது. இதைத்தான் முதலில் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னர், பெருமளவு பொறுமையுடன், கிராம மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து திட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்றும், வழக்கம் போல அவர்கள் உத்தரவுகளுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டாமல் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதென்றும் அவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டியிருந்தது.

பிரதேச பயணத்துறை அதிகாரியான அடமா கௌடியாபையின் தளரா ஊக்கமும், காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் பிடிவாதமும் இதற்குத் தேவைப்பட்டன. சுயமாகக் கல்வி கற்றுக்கொண்ட இவர், நிலைமை வகிக்கும் ஆற்றலையுடையவராகவே பெற்றவர். இவருடைய உதவியின்றி இத்திட்டம் ஒருபோதும் வெளிச்சத்தைக் கண்டிராதென்பது நினைவாகும்.

கிராம மக்கள் இக் குடியிருப்புப் பகுதிகளை உள்ளூர்ப் பொருள்களைக் கொண்டு தாங்களாகவே கூட்டி முடித்ததுடன், இந் நிலையங்களின் முகாமைக்கும் அவர்களே பொறுப்பாயிருந்து வருகின்றனர் என்ற உண்மை, அநேக புதுமைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

ஓர் அசல் ஆபிரிக்கப் பாணி நிலை நிறுத்தப்பட்டிருப்பதுடன், கிராமமான செளகரியத் தரங்களை அனுசரித்தும் இது அமைந்துள்ளது. உண்மையில், வருடத்தின் மிக வெப்பமான காலத்தில்கூட அறைகளில் நிலவும் குளிர்ச்சியைக் கண்டு மக்கள் ஆச்சரியப்படுகின்றனர். வழக்கமாக 22 விருந்து 25 வரையான படுக்கைகளைக் கொண்ட இக்கூட்டங்கள் குறைசொல்ல முடியாதவாறு சுத்தமாயிருக்கின்றன. தங்களுடைய செளகரியத்துக்குத் தாங்கள் எவ்வளவோ அத்தியாவசிய மெனக் கருதிய சகல இயந்திர உபகரணங்களும் இந் தங்களால் ஒரு குறையுமில்லாமல் வசிக்க முடியுமென்பதைக் கண்டு பிடிக்கும் பயணிகள் பெருவியப்புறுகின்றனர்.

பாரம்பரியமான உயர்தர சுற்றுலாத்துறை ஹோட்டல்களுக்கும், உள்ளூர் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கு மிடையேயிருந்துவரும் அதிர்ச்சி யூட்டும் (ஏன் இலச்சைகெட்ட என்று கூடச் சொல்லலாம்) இடைவெளி குறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஓர் அறையில் ஒரு நாளிரவு மட்டும் தங்க 10,000 இலிருந்து 12,000 ஆபிரிக்க பிராங்குகள் வரை வாடகை. (ஓர் அமெரிக்க டாலர் — 214 ஆபிரிக்க பிராங்குகளுக்குச் சமம்) செனிகல் மக்களின் தலா வருமானம் ஏறக்குறைய 410 டாலர்; உயர்தர ஹோட்டலொன்றில் ஒரு வாரம் மட்டும் தங்கியிருந்தால், ஓராண்டுச் சம்பாத்தியம் செலவழித்துவிடும்.

மிதமான முதலீட்டுடன் ஒரு திட்டத்தை அமைக்க முடியும்—

முதல்தர ஹோட்டலொன்றை அமைக்கச் செலவாகும் 80 லட்சம் ஆபிரிக்க பிராங்குகளுடன் ஒப்பிடுகையில், கிராமக் குடியிருப்புப் பகுதியொன்றை அமைக்கச் சுமார் 80,000 ஆபிரிக்க பிராங்குகளே செலவாகின்றன. இத்திட்டத்திலிருந்து அடிக்கடி கிடைக்கும் கணிசமான இலாபங்களை நேரடியாக கிராம மக்களுக்கு மறு பகிர்வு செய்யலாம். அதே சமயத்தில், அரசாங்கத்துக்கும் பணம் மிச்சமாகிறது. ஏனென்றால், ஆடம்பர வசதிகளைக் கொண்ட ஒரு ஹோட்டல் (நட்டு முட்டுச் சாமான்கள், உபகரணங்கள், இயந்திரங்கள்) கிட்டத்தட்ட முற்றாக இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது; இத்தகைய ஸ்தாபனங்களை நடத்துவதற்குச் செலவு அதிகம்; ஏனென்றால், பெரும்பாலும் வெளிநாட்டிலிருந்து அனுப்பப்படும் ஐரோப்பியரைக் கொண்ட பதவியணிகளுக்குரிய சம்பளங்கள், இறக்குமதி செய்யப்படும் உணவுகள் முதலியன இதில் சேர்ந்துள்ளன.

கிராம வாசிகளைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் கூட்டு முகாமையைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இது ஒரு வேளை இத் திட்டத்தின் மிக முக்கியமான அம்சமாயிருக்கக்கூடும். முற்றாகக் கிராமத்தவர்களால் நடத்தப்படும் இக் குடியிருப்புப் பகுதிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக அமைக்கப்படுகின்றன. ஒரு நிர்வாக சபை தெரிவு செய்யப்படுகிறது. அது குடியிருப்புப் பகுதி சுமுகமாக நடத்தப்படுவதற்கு மட்டுமன்றி, அலுவலர்களின் முகாமையாளர், சமையல்காரர்கள், தோட்டக்காரர்கள் ஆகியோர் சம்பந்தமாகவும் கிராமத்துக்குப் பொறுப்புக் கூறுகின்றது.

மற்றும் பொருளாதார, சமூக நடவடிக்கைகளை — சந்தைத் தோட்டங்கள், பழச் செய்கை, மிருக வளர்ப்பு, மீன் பிடித்தல், கைப்பணிகள், மருந்துச்சாலைகள், பிரசவ வைத்திய சிகிச்சை நிலையங்கள் முதலியன — ஆரம்பிப்பதற்கும் நிதிகள் விடுவிக்கப்படலாம். இது முறையே கிராம மக்களுக்குத் தங்கள் சொந்த ஆற்றல்களில் நம்பிக்கையூட்டுகின்றது.

பயணிகளுக்கும் கிராமவாசிகளுக்கு மிடையே மிக நம்பிக்கையான ஒட்டுறவு சாத்தியமாகின்றது. பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து இருந்து வருவதனால், இங்குதான் பெருமளவு முன்னேற்றத்தைச் சாதிக்க வேண்டியுள்ளது. பயணி

தப்பெண்ணங்களை வெல்லத் தயாராயிருப்பதுடன், பொருள் பொதிந்த தொடர்பை உண்மையிலேயே விரும்பவும் வேண்டும். வரவேற்கப்பட வேண்டிய பயணிகளைத் தடுப்புச் சோதனை மூலம் பொறுக்கியெடுக்கும் எளவுக்குக் கூடப் போய், பயணிகளுக்கும் கிராமத்தவர்களுக்கும் முழுக்கல்லியூட்டும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். உண்மையுறுதியுள்ள தொடர்பு சாத்தியம் என்பதற்குரிய அத்தாட்சி, வருகையாளர் புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டுள்ள குறிப்புக்களிலிருந்தும், அவ்வழியே செல்லும் பிரயாணிகள், ஐரோப்பியர்கள், ஆபிரிக்கர்கள் ஆகியோரின் கருத்துக்களிலிருந்தும் ஏற்கனவே கிடைக்கக் கூடிய தாயுள்ளது.

கவனமையத்தில் மாற்றம்

இத்திட்டம், செவிகல் நாட்டு மக்கள், உட்பட ஆபிரிக்கர்களுக்குத் தங்களுடைய சொந்தக் சண்டத்தின் செல்வ வளங்களைக் கடுபிண்டிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதும் முக்கியமாகும். பாரம்பரிய சுற்றுலாப் பயணத்துறை கைத்தொழில்மய நாடுகளிலிருந்து வருவோரின் தேவைகளையே கிட்டத்தட்ட முற்றாகப் பூர்த்தி செய்கின்றது. தனது ஆபிரிக்க முன்னோர்களைப் பெருவாஞ்சையுடன் தேடிப் பார்க்கும் ஆபிரிக்க - அமெரிக்கர்; ஒரு வாரத்தில் தமது சருமம் பழுப்புநிறமடைவதை விரும்பும் ஸ்காந்திநேவியர், மிகப் பெரும்பாலான உல்லாசப் பயண முகவர் ஸ்தாபனங்களின் பிரதான குறிக்கோள் ஆகக் குறைந்த காலத்தில் ஆகக் கூடிய இலாபங்கள் சம்பாதிப்பதாகவே இருப்பதால், அந்த ஸ்தாபனங்களின் தொழில் விருத்தி நடவடிக்கைகள் ஐரோப்பாவையும், வட அமெரிக்காவையே மையமாகக் கொள்ளும் போக்குடையனவாயுள்ளன. ஜீவனத்துக்குக் கஷ்டப்படும் ஆபிரிக்கர் — இது ஒரு வேளை ஜனத்தொகையில் 95 சதவிகித்தினருக்குப் பொருந்தலாம் — இந்த முகவர் ஸ்தாபனங்களின் இலக்கில் இடம் பெறுவதில்லையென்பது தெளிவு. ஹோட்டல் அறையின் வாடகை 3,000 இலிருந்து 12,000 ஆபிரிக்கப் பிராங்குகள் வரை இருக்கும் போது போலிப் பகட்டை விரும்பாத எந்தக் கண்ணியமான சிவில் சேவை அதிகாரி அல்லது ஆபிரிக்க மாணவன் ஒரு சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொள்ள முடியும்? எனினும், கிராமக் குடியிருப்புப்

பகுதிகளில், அறையின் வாடகை 600 ஆபிரிக்கப் பிராங்குகளாகவும், நண்பகற் போசனத்துக்கும் இராப் போசனத்துக்கும் கட்டணம் 500 பிராங்குகளாகவும் இருக்கின்றன.

இது, பிரச்சினைகளின் பரிமாணங்களை அடியோடு மாற்றிவிடுகிறது. ஒரு மினிபல்ஸில் கட்டணத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம், ஒரு டஸன் ஆசிரியர்கள் புதியன காணும் நெடும் பயணமொன்றை மேற்கொள்ளக்கூடிய நிலையிலுள்ளனர். ஒருகாலத்திலே கிடைக்க முடியாத, செலவுமிருந்த, ஆடம்பர வசதியாயிருந்த ஓன்று திடீரென்று நடைமுறையில் சாத்தியமாகி விட்டது.

வழியிலுள்ள தடைகள்

“குடும்ப அபிவிருத்தி” சஞ்சிகை இரு வேறு பருவகாலங்களில் ஒன்பது - நாள் ஆய் வொன்றை நடத்தியது. முதலாவது, பயணிகள் கோஷ்டியொன்றுடன் கூடச் சென்றும், பின்னர் இத்திட்டத் தலைவர்களில் ஒருவருடன் பிரயாணம் செய்தும் இப்பரிசீலனைகள் நடத்தப்பட்டன. எந்தப் புதிய அனுபவமும், தவிர்க்க முடியாதவற்று கஷ்டங்களை எதிர்நோக்குகிறது. இப்பரிசீலனை சுட்டிக் காட்டிய பிரதான கஷ்டங்களில் சில ஈண்டு தரப்படுகின்றன:

முகாமை கஷ்டங்கள்

குறிப்பாக, சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் பரம்பரைக் கூட்டு முகாமை எவ்வாறு அமைந்திருந்ததென்பதை “மறந்துவிடப்போது” கய முகாமை முறையை ஒரு நாளிலிருந்து மறுநாள் வரை கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அநேக சந்தர்ப்பங்களில், உணவின் விலை ஏறியது, பிரயாணிகளுக்குத் தாங்கள் நேரடியாக விற்று வந்ததே இதற்குக் காரணம் என விவசாயிகள் நம்பினர். இலாபத்தின் பகட்டு — “என்னுடைய கோழிக் குஞ்சை 700 பிராங்குகளுக்கு என்னால் விற்க முடியும். ஏனென்றால், பயணிகளின் புதிய கோஷ்டியொன்று குடியிருப்புப் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்துள்ளது” — கூட்டு நலன்கள் என்னும் கருத்தை விடப் பலமாக உள்ளது. “குடியிருப்புப் பகுதி எங்கெல்லோருக்கும் சொந்தம்” சம்பாதிக்கப்படும் இலாபங்களால் ஒவ்வொருவரும் நன்மையடைய வேண்டும் என்ற உணர்வைக் காணோம்.

இதைவிட அதிக கவலையூட்டும் விஷயம் என்னவென்றால், வெவ்வேறு கோஷ்டிகளுக்கிடையே நிலவும் பகைமையும், பொருமைமயமாகும். குறிப்பாக, முகாமையாளர்களிடம் நம்பிக்கை வைக்கப் படாதபோது, இந்தப் பகைமையும் பொருமைமையும் குடியிருப்புப் பகுதிகளை நடத்துவதில் அடிக்கடி பார தூரமான சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இப் பிரச்சினை துரிதமாகத் தீர்க்கப்படாவிட்டால், திட்டத்தின் எதிர்காலமே பாதிக்கப்படும்.

இப்பரிட்சார்த்தம் செனிகலின் கட்டுக் கோப்புக்கு அப்பால் வெகு தூரம் செல்கின்றது. இது, முழு ஆபிரிக்காவின் சிறத்தைக்குரியதொன்று. ஏனென்றால், இராமப் பகுதிகளிலுள்ள சமூகங்களால் பொருளாதார ஜனநாயகத்தைக் கற்றுக்கொள்ள முடியுமா? அல்லது அதைவிட, அவர்களால் அதை எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பதே அதன் பொருள்.

பயணிகளின் நடத்தைப் பிரச்சினை

இது அத்தியாவசியமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாகும். “உடைகளைவு” செய்யப்படும் பல்வேறு உருவங்கள் எடுத்துக் கொள்வோம். இச் செயல்கள் நகரங்களில் விட கிராமங்களிலே எவ்வளவோ பாரதூரமான தூக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அடுத்து, இனிப்புப் பண்டங்களையும், சில்வறை நானயங்களையும் கையில் நிறைய அளவிக் கொடுக்கும் அல்லது சற்றுமே யோசித்துப் பாரக்காது எவ்வித பாகுபாடுமின்றிக் கண்ணில் பட்ட எல்லோரையும் திடீரெனப் புகைப்படம் பிடிக்கும் பயணிகள் இருக்கிறார்கள்.

ஆதலால், பயணிகளுக்கு ஒழுக்க நெறி முறைகள் போதிக்கப்பட வேண்டியதவசியமாகும். இதைச் செய்வதற்கு முன்பு நட வேண்டிய பயணி புறப்படுவதற்கு முன்பு ஆகும். அத்துடன், இது பயணிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யும் வெளநாட்டு ஸ்தாபனங்களால் உல்லாசப் பயண முகவர் ஸ்தாபனங்கள் முதலியன செய்யப்பட வேண்டும். அவற்றிற்கு மதிப்புடைய இருந்தால், உல்லாசப் பயணிகளுக்கு இக்கல்வழி யூட்டுவது, விருந்தோம்பும் நாட்டின் நலனுக்குப் போலவே, நீண்ட காலத்தில் அவற்றின் நலனுக்கும் உகந்ததென்பதை உணரமுன்பது திணைம். திடீர்ப் புகைப்படம் பிடிக்கும் பயணிகளின் அதிகரித்து வரும் தொகையினர், தாங்கள் விலக்கித் தள்ளப்படும் செயலை, ஏன் பகிரங்க விரோதத்தைக் கூடத் தூண்டும் அபாயத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். ஆகும், உடனடிப் பண இலாபமே கணக்கில்லாதுத் கொள்ளப்படுவதால், உல்லாசப் பயண முகவர் ஸ்தாபனங்கள் இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துவதற்கு இடமில்லை. ஆதலால், இத்தக் கல்லியூட்டும் நடவடிக்கையை விருந்தோம்பும் நாடுகளே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பெண்கள் பங்குபற்றுதல்

குடியிருப்புப் பகுதிகளை நடத்துவதில் பெண்கள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தபோதிலும், பெரும்பாலும் சமையல், கத்திகரிப்பு முதலிய வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களேயன்றி, முகாமையைப் பற்றியும் இலாபங்களை உபயோகிப்பது பற்றியும் முடிவு செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லை.

பயணிகளிடமிருந்து கற்கவேண்டிய பாடங்கள்

இது இத்திட்டத்துக்கு மட்டுமன்றி பயணத்துறையைக் கொண்டுள்ள சகல நாடுகளுக்கும் பொருந்தும். பயணி ஓர் அபூர்வமான விலங்கினத்தைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்படலாகாது. பங்களிப்புச் செய்ய உல்லாசப் பயணியிடமும் எவ்வளவோ உள்ளதென்பதைக் கிராமத்தவர்கள் உணர வேண்டும்.

(தொடர்ச்சி 27ம் பக்கம்)

கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டம் அதன் சிக்கனங்களும் பிரச்சினைகளும்

— ஆர். இராமநாதர்

(துணைப் பணிப்பாளர், பிரதேச அபிவிருத்திப் பகுதி
திட்ட அமல் அமைச்சர்)

இந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில், கிராமங்களை மின்மயமாக்கல் என்பது, 'கிறிட்' முறையை (அல்தாவது உயரத்தில் போடப்படும் கம்பிகள் மூலம் மின் சக்தியை விநியோகிக்கும் முறையை) உபயோகித்து கிராமப் பிரதேசங்களை மின்மயமாக்கல் என்பதைக் குறிக்கின்றது. கிராமப் பிரதேசங்களை மின்மயமாக்கல், மனித வாழ்க்கையின் சமூக, பொருளாதார அம்சங்களை நவீனமாக்கும் ஒரு காரணியாகும். பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமாயின், கிராமப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுவதவசியமாகுமென அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. மாற்று முதலீட்டுத் தேவைகளுடன் நிதி வளங்களில் காணப்படும் அருமை மற்றும் முதலீட்டுத் தேவைகளுக்கெதிராக மின்மயமாக்கலின் பொருளாதார அம்சங்களை எழுப்புகின்றது. உலக வங்கி நடத்திய ஆராய்ச்சிப் பிரசிடென்சு அநேக நாடுகளில் கிராமங்களை மின்மயமாக்கலில் ஏற்பட்ட அனுபவம் திருப்தியளிப்பதாயில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றன. குறைவான பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் கொண்ட பிரதேசங்களில் செய் திட்டங்களை இனங் காண்பதிலும், தயாரிப்பதிலும், அங்கீகரிப்பதிலும் போதிய கவனம் செலுத்தப்படாமையே இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். ஆனால், இலங்கையில் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பின்னணியில், மின்மயமாக்கல் தனி யொரு முதலீட்டல்ல; கிராமப் பகுதியில் உற்பத்தியையும் வருவாயையும் அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான நீர்ப்பாசனம், நீர் முகாமை, விஸ்தரிப்புச் சேவைகள், கடன் வசதி, வீதிகள், கைத்தொழில்கள் போன்றவற்றுக்கு செய்யப்படும் முதலீடுகளை நிறைவு செய்யுமுகமாகவே இது மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும், எரிபொருள்களில் பெரும் விலை உயர்வுகள் ஏற்பட்டுள்ளதை முன்னிட்டு, ஏலைய வலு மூலங்களுக்கு ஒரு மாற்றாக மின்சாரத்தின் தேவை அதிகரித்

துள்ளது. இலங்கையில் கிராமங்களை மின்மயமாக்கும் உத்தேச பொருளாதார செயற்பாட்டைச் சாதிப்பதற்குத் திடமான சாத்தியக் கூறுண்டு.

மூலப் பின்னணி

இக்கட்டுரையில், இலங்கையில் கிராமங்களை மின்மயமாக்கலைப் பற்றிய ஒருமூலப் பின்னணியும், அதன் தற்போதைய நிலையும் தரப்படுகின்றன. கிராமங்களை மின்மயமாக்கலின் சில குறிப்பிட்ட ஜீவாதாரமான பொருளாதாரத் தன்மைகளில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. மேலும், நகர்ப்புற மின்மயமாக்கலுக்கு எதிராகக் கிராம மின்மயமாக்கலுக்கு விசேஷமாக ஏற்புடைத்தான பொருளாதார அணுகுமுறையும் அலசி ஆராயப்படுகிறது. கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டங்களைப் பகுப்பாய்வதில், குறிப்பாக இது ஓர் உற்பத்திக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கப்படும் போது, நுகர்வோர் மிகை அணுகுமுறையன்றி உற்பத்தியாளர் மிகை அணுகு முறையே மிகப் பொருத்தமாயுள்ளதென்பது இந்த ஆராய்வில் புலப்படும். மின்மயமாக்கலில் செய்யப்படும் ஒரு முதலீடு, உற்பத்தியிலும், வருமானத்திலும் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்துவதற்காகக் கிராமப் பகுதிகளில் செய்யப்படும் ஒன்றுடனொன்று தொடர்புடைய ஏலைய முதலீடுகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்படும் போது இப்படித்தானிருக்க வேண்டும்.

1950 களின் ஆரம்பத்தில், இலங்கையிலே உண்மையில் எந்தக் கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டமும் இருக்கவில்லை. கிராமப் பிரதேசங்களிலுள்ள சிறிய கிராம சமூகங்கள் தங்களுடைய கொந்த முயற்சியின் பேரில் சிறிய மின்சாரத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்துள்ளன. மின்சாரம், மாநகர சபைகளும், நகரசபைகளும் இயங்கிய நகரங்களில் மட்டுமே கிடைக்கக் கூடியதாயிருந்தது. கிராம மின்சாரத் திட்டத்துக்கான நிதி ஏற்பாடு 1955-56 இல் தான் அரசாங்கத்தினால் முதலா

வதாகச் செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது கையாளப்பட்ட தகுதி கான் அளவுகோல் யாதெனில், நிதிகள், கடன்கள் வாயிலாகப் பெறப்பட்டால் 20 சதவிகித வருட வருவாயும், நிதிகள் திரட்டப்பட்டால் 12 சதவிகித வருவாயுமாகும். மிகச் சில திட்டங்களே இந்த அளவு கோலைப் பூர்த்தி செய்தன. கிராம மின்மயமாக்கல் 1964 ஆம் ஆண்டிலே தான் ஒரு கட்டுப்பாடான முறையில் முதலாவதாக மேற்கொள்ளப்பட்டது.

“50 கிராமங்கள் திட்டம்” உருவாக்கப்பட்டதுடன் வருட வருவாய் 5 சதவிகிதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1967 பெப்ரவரி மாத அமைச்சரவை ஆவணம், “500 கிராமங்களைக் கொண்ட கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டத்தை” ஆரம்பித்து வைத்தது. இலங்கை மின்சார சபை 1969 ஆம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை பின் வருமாறு:

1971 வரை	287
1972	59
1973	66
1974	65
1975	129
1976	178
1977	161
1978	280
30.6.1979	211
மொத்தம்	1436

இத் திட்டங்கள் ஒருபுறமிருக்க, கிராம சபைகள், இலங்கை மின்சார சபையால் தமக்கு வழங்கப்படும் மொத்த மின்சாரத்திலிருந்து அநேக கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குகின்றன. இத் திட்டங்கள் ஏறக்குறைய 2,000 கிராமங்களை உள்ளடக்குகின்றன. இது இலங்கையிலுள்ள கிராமங்களின் மொத்தத் தொகையில் சுமார் 10 சதவிகிதமாகும். 1979 ஜூன் மாத முடிவுவரை கிராம மக்களில் (வீடுகளில் வசிப்போர்) 5 சதவிகிதத்தினர் மின்சாரம் பெற்றுள்ளனரென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டுவரை (கிராமப் பகுதிகளில்) மின்சாரத்தை வீடுகளில் உபயோகிப்போரின் வளர்ச்சிவிகிதம் ஆண்டுக்குச் சுமார் 8.7 சதவிகிதமாயிருந்துள்ளது. என்றாலும், அதே காலத்தில் வர்த்தக, கைத்தொழில் துறைகளில் மின்சாரத்தை

உபயோகிப்போரின் வளர்ச்சி விகிதம் ஆண்டுக்கு 6.8 சதவிகிதமாக மட்டுமே இருந்தது. பொருளாதாரம் கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டுத் தாராளமாக்கப்பட்டதனாலும், மின்சார உபகரணங்கள் முதலியவற்றின் மீது கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டதனாலும், அத்துடன் கிராம அபிவிருத்தி வேலை திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டதனாலும், கிராமப் பிரதேசங்களில் மின்சாரத்துக்கான கேள்வியில் செங்குத்தான வளர்ச்சி விகிதம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆண்டொன்றுக்குப் புதிதாக அமைக்கப்படும் கிராம வீடுகளின் தொகை ஏறக்குறைய 20,000 ஆக இருக்கின்றது. இலங்கை மின்சார சபை ஆண்டுடொன்றுக்கு 200 இலிருந்து 250 கிராமங்கள் வரை கொண்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வேலைத் திட்டமொன்றைக் கொண்டுள்ளது. இதன் பயனாக வருடாந்தம் சுமார் 10,000 கிராம வீடுகள் மின்சாரத்தைப் பெறும். அரசாங்கம் மின்மயமாக்கல் விகிதத்தை ஆண்டுக்கு 500 கிராமங்கள் என்ற விகிதத்துக்கு அதிகரிக்க உத்தேசிக்கின்றது.

பொருளாதார குணம்சங்கள்

(அ) ஆரம்ப முதலீட்டுச் செலவுகள் நகர்ப்புறங்களுக்கு ஆவதை விட இரு மடங்களுக்கு மேல் உள்ளன. ஏனென்றால், மின்சாரம் கோரும் நிலையங்கள் 'கிறிட்' அமைவிடத்திலிருந்து தூரத்திலிருப்பதுடன், நகர்ப்புற நிலையங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், கிராமப் பகுதிகளில் குறைவான ஜைத் தொகை அடர்த்தியே காணப்படுகிறது. உயர் செலவுகளுக்குப் பிரதான காரணம், சம்பந்தப்பட்ட 33 கே. வி. மின்னோட்டப் பாதைகளே எனக் கூறப்படுகிறது. இலங்கையில் கிராமப் பிரதேசங்களில் உள்ள குறைவான ஜைத்தொகை அடர்த்தியை அட்டவணை 1 இல் காணலாம்.

அட்டவணை 1

ஜைத்தொகை அடர்த்தி	கிராமங்களின் தொகை மொத்தக்	கிராமங்களின் சதவீதம்
0 — 599	14,551	78.6
600 — 999	1,913	10.3
1000 — 2999	1,773	9.6
3000 — 3000 க்கு மேல்	265	1.5
	18,502	100.0

குறிப்பாகக் கிராமப் பிரதேசங்களில் மின்சாரத்துக்குரிய தேவை தற்போதுள்ளது போலப் பிரதானமாக வீட்டுபயோகங்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால், உபயோகிப்போரின் அடர்த்தி அதிகரிப்பதுடன் செலவுகள் குறைகின்றனவென்பது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. சதுர மைல் ஒன்றுக்கு 500 பேரைக் கொண்ட ஒரு கிராமப் பகுதிக்கு ஆரம்ப முதலீட்டுச் செலவு கிலோவாட் ஒன்றுக்கு 1,777 டொலராகின்றது; என்றாலும், இந்த ஜைத் தொகை அடர்த்தியைப் போல் மூன்று மடங்குள்ள ஒரு கிராமப் பகுதிக்குக் கிலோவாட் ஒன்றுக்கு முதலீட்டுச் செலவு 25 டொலர் மட்டுமேயானது (1971 விலைகள்) என்று கென்யா லீட் அன்ட் பவர் கம்பெனி அறிவிக்கிறது.

(ஆ) மின்சாரம் கோரும் பகுதி 'கிறிட்' அமைவிடத்திலிருந்து எவ்வளவு தூரத்திலிருக்கிறதென்பதைப் பொறுத்து செலவுகள் செங்குத்தாக அதிகரிக்கின்றன. அல்கொன்றின் மின் ஏறபுத் திறனுக்கான உபகரணச் செலவுகளும் பரிமாணம் குறைவதைப் பொறுத்து அதிகரிக்கின்றன. இது கூடிய ஆரம்ப முதலீட்டுக்கும் அதே சமயத்தில் திட்டத்தின் குறைவான பொருளாதார செயற்றிறனுக்கும் அடிக்கோலாகின்றது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் 'கிறிட்' முறைக்கெதிராக டீஸல் தொழிற்பாட்டு 'செட்' களை உபயோகிப்பது பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

(இ) குறிப்பாகத் திட்டத்தின் ஆரம்ப வருடங்களில் குறைந்த அளவு மின்சார நுகர்வு, கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டத்தின் இன்னொரு குணம்சமாகும். ஆரம்ப கட்டத்தில், மின்சாரத்தை மேற்கொள்வோர் அதிகரிக்கும் சாத்தியப்பாடு குறைவு. அதேபோல பிந்திய கட்டமொன்றில் நிலைமை இதற்கு நேர்மாறானதாக இருக்கும். இவ்விரு கட்டங்களுக்கு மிடையே மின்சாரத்தை மேற்

கொள்வோரில் அதிகரிக்கும் விகிதத்தைத் தொடர்ந்து குறையும் விகிதம் ஏற்படுகிறது.

(ஈ) - (இ) யுடன் சேர்த்தால் ஆரம்ப வருடங்களில் குறைவான சுமைக் காரணிகள் தெரியவரும். "சுமைக் காரணி என்பது, ஆகக் கூடிய கோரிக்கை (தேவை) குறித்த காலம் முழுதும் இருந்து வந்திருந்தால், அக் காலத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய கிலோவாட் மணி நேரங்களின் தொகைக்கு அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட மணிநேரங்களின் தொகையினது விகிதமாகும்" — கிராம மின்மயமாக்கல் பற்றிய ஜி. நா பிரசாரம். மின்சாரத்தை வழங்கும் செலவுகளுக்கும் சுமைக் காரணிகளுக்குமிடையே ஓர் உறுதியான இணக்கம் உள்ளது. 10 வருட காலத்தில் சுமைக் காரணிகள் 30 அல்லது 40 சதவிகிதத்திலிருந்து விசேஷமாக அபிவிருத்தியடைகின்றனவென்று உலக வங்கி அறிவித்துள்ளது. 50 சத விகிதத்திலிருந்து 60 சதவிகிதம் வரையான வருடாந்த சுமைக் காரணிகள் வெகு திற்ப்திகரம் எனக் கருதப்படுகின்றன. இலங்கையில் வீட்டுச் சுமைக்கான வாய்ப்பு உச்சமாயுள்ளதென அவதானிக்கப்படுகிறது. 87 சதவிகிதமாயுள்ள உயர்ந்த எழுத்தறிவு விகிதமும், கிராமங்களுக்கு மோட்டாரில் செல்லத்தக்க வீதிகளின் அண்மை போன்ற ஏனைய அனுகூலமான காரணிகளும் இதற்குக் காரணமாகும். மின் சக்திக்கு விவசாயத்துறையில் பெரும் வாய்ப்புண்டு. மின்மயமாக்கப்பட்ட கிராமங்களில் மின்சாரம் உபயோகிக்கப்படும் விகிதம் கீழே எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது:

60 சதவிகிதம்—வீட்டு நோக்கங்கள்
28.5 சதவிகிதம்—வர்த்தக நோக்கங்கள்
11.5 சதவிகிதம்—கைத்தொழில் நோக்கங்கள்

கோரிக்கைச் சுமையை கீழ்க் கண்ட வழிகளில் அபிவிருத்தி செய்யலாம்:

- (அ) வறிய பகுதிகளுக்குக் குறைந்த விலையுள்ள நிமயமான கம்போஸ்போடுதல்.
(ஆ) கம்பி போடும் வேலைக்கு முகவர் நிலையங்களை அமர்த்துவதுடன் வள்கலங்களை நியமனப்படுத்துதல்.
(இ) மின் சேவை இணைப்புகளின் செலவைச் சமாளிக்க இலகு நிபந்தனைகளில் கடன் வசதிகளை வழங்குதல்.

உற்பத்தி நோக்கிலான சுமைக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இதைக் கீழ்க் கண்ட முறைகளில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்:

- (அ) கிராமப் பிரதேசங்களில் தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு ஊக்கிகள் வழங்குதல். பிரிட்டலில் பிரதேச அபிவிருத்திக் கொள்கைகள், இப்பிரதேசங்களுக்குள் வர உற்பத்திக் கம்பெனிகளுக்குப் பல்வேறு ஊக்கிகளை வழங்குகின்றன. தொழிற்சாலைகளை நவீனமாக்குவதற்கு மட்டுமன்றி, மேலதிக வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய திட்டங்களுக்கும் கம்பெனிகளுக்குக் கொடைகளின் உருவில்தவி வழங்கப்படுகிறது.
- (ஆ) தற்போதுள்ள மலல் எண்ணெயால் — மண்ணெண்ணெயால் இயக்கப்படும் இயந்திரங்களையும், இயந்திரோபகரணங்களையும் மின்சாரத்துக்கு மாற்றுவதற்காக இலகு நிபந்தனைகளில் கடன் வசதிகள் வழங்குதல்.
- (இ) மின்சாரத்துக்கு மாற்றுவதற்காக இலகு நிபந்தனைகளில் கடன் வசதிகள் வழங்குதல்.

உச்சப் பாரம் வீடுகளில் மின்விளக்கேற்றலால் நிர்ணயிக்கப்படுவதால், இத் திட்டங்களில் வீட்டுப் பாரத்தைவிட உயர்விகிதத்தில் கைத்தொழில் பாரத்தைக் கொண்டிருப்பது விரும்பத்தக்கதென்று கருதப்படுகிறது. கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டங்களின் நிதிச் செயற்பாடு பொதுவாக மோசமாகவே உள்ளது.

ஆரம்ப முதலீடுகள் பெருமளவினவாயிருப்பதுடன் ஆரம்ப பிரதிபயன்களும் அற்பமாயுள்ளன. 'கிறிட்' அமைப்பிலிருந்து நெடுந்தாரங்களில் சிதறியிருக்கும் சிறிய அலகுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும் போது, அடர்வு அல்லது ஓர் அலகுப் பரப்பின் பாரம் ஒரு குறைவாயிருப்பதுடன் பாரத்தின் வளர்ச்சியும் மெதுவாயிருக்கலாம். 1973 ஆம் ஆண்டைவிட 1977 ஆம் ஆண்டில் நிர்மாணச் செலவுகள் சுமார் 2.5 மடங்கு அதிகரித்துள்ளன. அவை இன்னும் உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. ஒரு கிலோவாட் மணிரேரத்துக்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கும், செலுத்துவதற்கும், விநியோகிப்பதற்கும் 25 சதவீதமிருந்து 60 சதம் வரை செலவாகின்றது. கட்டண விகிதங்களில் தேவையான மாற்றங்கள் செய்யப்படவில்லை. இந்நிலைமைகளில், கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டங்களுக்குச் செலவிடப்படும் நிதிகளை, முதலீட்டின் பேரில் வருவாய் பெறும் வழமையான பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்த முடியாது. நிதி அம்

சத்தைவிட பொருளாதார அம்சம் சற்றே அதிக நம்பிக்கையூட்டுவதாயுள்ளது. பொருளாதாரப் பகுப்பாய்வின்படி எரிபொருள் செலவுகளின் பேரில் அரசாங்கத்தாலும் தலியார் துறையினாலும் அடையப்படும் சேமிப்புகளும், உண்டாக்கப்படும் ஏனைய பொருளாதார நன்மைகளும் பொதுவாகக் கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டங்களுக்கு அனுசூலமாயிருக்குமென்பது நிச்சயம். உதாரணமாக, இலங்கை மின்சார சபை நாட்டில் மேற்கொண்டுள்ள கிராம மின்மயமாக்கல் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை, மாவட்ட வாரியாகக் கணக்கிடப்படும் வருவாயின் விகிதம் பூஜ்யத்திலிருந்து சாதகமான அளவு வரை மாறுபடலாம்; அத்துடன், வருவாயின் சராசரிப் பொருளாதார விகிதம் 15 சதவிகிதம் வரையில் உயர்வாயிருக்கும். (உற்பத்தியாளரின் உபரியையும் வெள்ளம்சங்களையும் கணக்கில் சேர்க்காது விட்டுவிட வேண்டும்.) எனினும், வர்த்தக இலாப அடிப்படையிலான நிதிப்பகுப்பாய்வு, அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் மானிய உதவிகள் சம்பந்தமாகத் தகுந்த கொள்கை முடிவுகளைச் செய்வதற்குச் சில குறிப்பிட்ட அம்சங்களை வெளிக் கொணர் கின்றது.

(ஈ) நிதிச் செயற்பாடு, பொருத்தமற்ற முறையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டணங்களின் ஒரு விளைவு என்று தெளிவாகும். எல்லைச் செலவுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கட்டண முறையொன்றை அமைப்பதும், அமுல் செய்வதும் பல்வேறு காரணிகளால் ஒரு சிக்கலான விஷயமாகும். மின்சாரத்துக்கான தேவை அதன் பல்வேறு பயன்களின் காரணமாக நான் முழுவதும் வேறுபடுகிறது.

நாளின் நேரத்தைப் பொறுத்து வெவ்வேறு பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. எனவே எல்லை ஆக்கச் செலவு வித்தியாசமாயிருக்குமென்பது வெளிப்படையாகும். ஆதலின், எல்லைச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்டணத்தைக் கணக்கிட அல்லது அமைக்க ஒருவர் விரும்பினால், எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய தேவையும் அது எவ்வாறு பூர்த்தி செய்யப்படுமென்பதும் அறியப்பட வேண்டும். தேவையின் குணம் சங்கடமும் சுமை வகைகோட்டின் உருவமும் மாறுபாடுகளுக்கு உட்படும். கட்டணமுறை சிக்கலாவதற்கு, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கும், செலுத்தப்படுவதற்கும், விநியோகிக்கப்படுவதற்கும் கைக்கொள்ளப்படும் வித்தியாசமான முறைகளும் அவற்றுடன் தொடர்புபட்ட எல்லைச் செலவுகளும் காரணமாகும். ஆனால் உபயோகிப்பாளரின் நுந்து நோக்குமிடத்து, கட்டணமுறை சிக்கலற்றதாகவும் சுலபமாக விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இலங்கையிலே நடைபுறங்கள் கிராமப் பிரதேசங்கள் ஆகிய இரு பகுதிகளுக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரே சீரான கட்டண முறையும், பகல் இரவு ஆகிய இருபொழுதுகளுக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ஒரேவிதமான கட்டணங்களும் கண்டனத்துக்கு உள்ளாகின்றன. ஒரு பக்கத்தில், கிராமப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்குவதற்கு ஆகும் செலவு நகர்ப்புறங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்குவதற்குப் பிடிக்கும் செலவை விட அதிகமாகும். மறுபுறத்தில், பாவனையாளருக்கு வழங்கப்படும் சேவைகளின் பெறுமதி குறைவாயிருக்கலாம். ஆதலால், கிராமப் பிரதேசங்களுக்குக் கட்டணங்களை நிர்ணயிப்பதில் விசேஷ பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. மின்சாரத்தின் செலவுகளில் கணிசமான பகுதியில் தேய்வும், வட்டி அறவீடுகளும் அடங்கியுள்ளன. பொதுவாக நிலையான செலவு கிளோவாட் வழங்கலாலும், மாறும் செலவு கிளோவாட் மணிரேர வழங்கலாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. உபயோகிப்பாளரின் தொகையையொட்டி உபயோகிப்பாளரின் செலவும் இருக்கிறது. செலவுக் கோணத்திலிருந்து பாக்கும்போது, (அ) கிளோவாட் கட்டணம் (ஆ) கிளோவாட் மணிரேரக் கட்டணம் (இ) பாவனையாளர் கட்டணம் ஆகியன அடங்கியுள்ள கட்டண முறையே சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது. மேலும், கிராமங்களை, மின்மயமாக்கலில் அரசாங்கத்துக்குச் சமூக, பொருளாதார நோக்கங்களுண்டு. இத்தகுறிக்கோள்களைச் சாதிக்கும் வகையில் கட்டண முறை தயாரிக்கப்பட வேண்டும். தற்போது வீட்டுக் கட்டணங்கள் ஓர் அலகு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. முதல் 50 அலகுகளுக்கு, உபயோகிக்கப்படும் மீதி அலகுகளை விட உயர்வான கட்டணம் அறவிடப்படுகிறது. வீடுகளில் மின்சாரத்தை உபயோகிப்

டணமுறை சிக்கலாவதற்கு, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கும், செலுத்தப்படுவதற்கும், விநியோகிக்கப்படுவதற்கும் கைக்கொள்ளப்படும் வித்தியாசமான முறைகளும் அவற்றுடன் தொடர்புபட்ட எல்லைச் செலவுகளும் காரணமாகும். ஆனால் உபயோகிப்பாளரின் நுந்து நோக்குமிடத்து, கட்டணமுறை சிக்கலற்றதாகவும் சுலபமாக விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இலங்கையிலே நடைபுறங்கள் கிராமப் பிரதேசங்கள் ஆகிய இரு பகுதிகளுக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரே சீரான கட்டண முறையும், பகல் இரவு ஆகிய இருபொழுதுகளுக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ஒரேவிதமான கட்டணங்களும் கண்டனத்துக்கு உள்ளாகின்றன. ஒரு பக்கத்தில், கிராமப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்குவதற்கு ஆகும் செலவு நகர்ப்புறங்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்குவதற்குப் பிடிக்கும் செலவை விட அதிகமாகும். மறுபுறத்தில், பாவனையாளருக்கு வழங்கப்படும் சேவைகளின் பெறுமதி குறைவாயிருக்கலாம். ஆதலால், கிராமப் பிரதேசங்களுக்குக் கட்டணங்களை நிர்ணயிப்பதில் விசேஷ பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. மின்சாரத்தின் செலவுகளில் கணிசமான பகுதியில் தேய்வும், வட்டி அறவீடுகளும் அடங்கியுள்ளன. பொதுவாக நிலையான செலவு கிளோவாட் வழங்கலாலும், மாறும் செலவு கிளோவாட் மணிரேர வழங்கலாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. உபயோகிப்பாளரின் தொகையையொட்டி உபயோகிப்பாளரின் செலவும் இருக்கிறது. செலவுக் கோணத்திலிருந்து பாக்கும்போது, (அ) கிளோவாட் கட்டணம் (ஆ) கிளோவாட் மணிரேரக் கட்டணம் (இ) பாவனையாளர் கட்டணம் ஆகியன அடங்கியுள்ள கட்டண முறையே சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது. மேலும், கிராமங்களை, மின்மயமாக்கலில் அரசாங்கத்துக்குச் சமூக, பொருளாதார நோக்கங்களுண்டு. இத்தகுறிக்கோள்களைச் சாதிக்கும் வகையில் கட்டண முறை தயாரிக்கப்பட வேண்டும். தற்போது வீட்டுக் கட்டணங்கள் ஓர் அலகு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. முதல் 50 அலகுகளுக்கு, உபயோகிக்கப்படும் மீதி அலகுகளை விட உயர்வான கட்டணம் அறவிடப்படுகிறது. வீடுகளில் மின்சாரத்தை உபயோகிப்

போர் சுமார் 60 சதவிகிதத்தினராவர். மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் எல்லோருக்கும், 50 அலகுளுக்கு மேற்பட்ட உபயோகத்துக்குக் குறைந்த கட்டணம் விதிக்கும் இந்த 'புளொக்' கட்டண முறையில் அநேக முறைகள் உண்டு. கிராமப் பிரதேசங்களுக்கு இக் கட்டண முறை பிரயோகிக்கப்படுவது ஆட்சேபிக்கத்தக்கதாகும். "செலுத்தும் ஆற்றல்" கொள்கையை இது பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை. ஆதலால், நிதி வருவாயைக் குறைத்துவிடும் இக் கட்டண முறையில் இத்தகைய பொது நிதி வருவாயை உயர்த்தவும், திறமையையும், நீதி நியாயத்தையும் கவனத்திற் கொள்ளவும் தக்க கட்டண மாற்றங்கள் அவசியமெனத் தோன்றுகிறது.

கிராம மின்மயமாக்கலை உற்பத்திக் கோணத்திலிருந்து நோக்க வேண்டியதவசியமாகும். ஏனென்றால், கிராமப் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயத்துறை, கைத்தொழில் துறை ஆகிய இரு துறைகளிலும் உற்பத்தி நோக்கங்களுக்கு இது பரந்த அளவில் பயன்படும். மேலும், அபிவிருத்திக்காகப் பிரதேசங்களைத் திறந்துவிடும் ஒரு புதிய நன்மையைச் செய்யவும் இது வல்லது. அபிவிருத்தி சம்பந்தமாகவும் உற்பத்தி சம்பந்தமாகவும் நேரடியான பயன்கள் ஏற்படுவதுடன், பொருளாதாரத்தில் தவிர்க்கத்தக்க செலவுகள் தொடர்பாகவும் பயன்கள் உண்டாகும். சிறிய அளவில் தொழில் துட்ப முறைகளைக் கையாண்டு, கிராமப் பகுதியில் போட்டி விலைகளிலும், தரத்திலும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வது மேன்மேலும் சாத்தியமாகும். பல்வேறுபட்ட மிகை அணுகு முறை, ஒரு நன்மைக்கு அல்லது சேவைக்கு அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கக் கூடியதற்கும் அவர்கள் உண்மையில் கொடுப்பதற்கு மிடையேயுள்ள வித்தியாசம் என வரைவிலக்கணஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. நகர்ப்புற மின்மயமாக்கலுக்கு ஏற்புடையதான இந்த அணுகுமுறை, "சேமிப்புக்களை" புதிய உற்பத்திக்குள்ளும், வருவாய்க்குள்ளும் மாற்றும் சூத்திரத்தைப் பற்றி ஆலோசிக்கப் போதாது. மேலும், அபிவிருத்தி மீதுள்ள மற்றும் நிர்வகிக்கப்படும் அது கணக்கிலெடுத்துக் கொள்வதில்லை. கிராம மின்மயமாக்கல் நிறைவு செய்யும் முதலீடுகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்

(23ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு

சில குறிப்பிட்ட ஸ்தாபனங்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றி, அவற்றை அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்க விரும்புகின்றன. இது பேரழிவை உண்டாக்கும் செயல். ஏனென்றால் இது திட்டத்தின் மிகப் பயனுள்ள அம்சத்தை — கிராம வாசிகளின் சுய முளமை — அழித்து விடுமென்பது நிச்சயம். மேலும், சம்பளம் பெறும் சிவில் சேவை ஊழியர்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளை நடத்தத் தொடங்கினால், இவை, மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளில் நடந்ததுபோல, துரிதமாக மலிவுக் கட்டண ஹோட்டல்களாகச் சீரழிந்து விடுமென்பது நினைக்கப்படும்.

தெவிட்டல்

இப் பிரதேசத்தில் தெவிட்டும் நிலைமை உண்டாவதைத் தவிர்ப்பதில் கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டும். திட்டத்தின் வெற்றியால் கவரப்பட்ட தனிப்பட்ட ஹோட்டல்காரர்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளை அமைக்கும் யோசனையில் ஏற்கனவே கவனஞ் செலுத்தி வருகின்றனர். இத்தகைய ஒரு பரீட்சையில் அக்கறையுள்ள பயணிகளின் தொகை குறைவானபடியால், கிராம சமூகங்களை அமைப்பதற்கே முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற தனியார் துறைக்கல்ல. ஏனென்றால், தனியார் துறை இதை ஒரு புதிய வருவாய் மூலமாக நோக்குகிறதேயல்லாமல் ஒர் அபிவிருத்தி அனுபவமாக அல்ல.

இன்னொரு கட்டுரை நீண்ட காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களைப் பற்றி எச்சரிக்கின்றது.

சமூக - கலாசார மட்டத்திலே, கிராம பயணத்துறை பாரம்பரிய உல்லாசப் பயணத்துறையைவிட அதிக அபாய ஏதுக்களை எதிர்நோக்கலாம். அபிவிருத்திக்

படுகிறதெனத் துணியும் உற்பத்தியாளர் உபரி அணுகுமுறை மூலமாகவே இவற்றைப் பற்றி நன்கு ஆலோசிக்க முடியும்.

இந்த அணுகுமுறை அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்த வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட பிரதேச அபிவிருத்தித் திட்டமிடலின் முக்கியத்துவத்தையும் பல்வேறு உறுப்புக்களின் பரிபூரணமான கூட்டணக்கத்தையும் வலியுறுத்துகின்றது. இக் கட்டுரையிலே இலங்கையில் கிராம மின்மயமாக்கலின் முக்கியமான பொருளாதார உள்ளம்சங்களைச் சுருக்கமாக ஆராய்ந்துள்ளேன். கிராமங்களுக்கு மின்சார விநியோகத்தை விஸ்தரிப்பதில் அரசாங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள பிரமாண்டமான வேலைத் திட்டத்தை முன்விட்டு இது உடனடிச் சிரத்தைக் குரியதாகும்.

கோணத்திலிருந்து நோக்குகையில், உயர் குடியிருப்புப் பகுதிகள் பேராபத்தானவையெனக் கருதலாமென்றாலும், அநேக பயணிகளின் எதிர்மறையான நடத்தைப்பெரும்பாலும் நகரப் பகுதிகளுடன் கட்டுப்படுத்தும் அடக்கமான அணுகுலத்தையேனும் அவை கொண்டுள்ளன. வெளியுலகுடன் அவ்வளவாகத் தொடர்பு கொண்டிராத கிராம வாசிகளைப் பொறுத்தவரை, மோசமாக முகாமை செய்யப்படும் ஒரு திட்டம் பேரழிவுக்கு ஏதுவாகலாம். வெகு விரைவிலேயே பல்வேறு விதமான வியம்சாரச் செயல்கள் நடைபெறலாம்.

இந்தப் புதிய அணுகுமுறையால் அபிவிருத்தி ஊக்கம் பெறுமா என்பதைப் பொறுத்தவரை, அங்கு மீண்டும் சிறு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. கிராமக் குடியிருப்புப் பகுதிகள் சிலவற்றை ஏற்கனவே பாதித்துள்ள பண விக்கத்தின் விளைவாக, மற்றவர்களைத் தவிர்த்துவரும் ஒரு பொருளாதார - சமூக நிலைமையில் விட்டுவிட்டு, ஒரு சிறிய கோஷ்டி பெருவாரியான இலாபங்களைத் திரட்டும் படியாக ஜனத்தொகை துரிதமாக இரு தருவங்களாகப் பிரிக்கப்படலாம்.

(19ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இறக்குமதிகள்

கடந்த ஆண்டின் இதே காலப் பகுதியில், நாட்டின் இறக்குமதிகளின் மொத்தப் பெறுமதியில் 25 சதவீதமாகக் காணப்பட்ட மா, கோதுமை, அரிசி, தானியங்கள் என்பன தற்போது 14.4 சதவீதமாக காணப்படுகின்றன. பெற்றோலிய உற்பத்திகளே இன்று நாட்டை அதிகமாகப் பாதித்துள்ளன. இந்த ஆண்டின் முதல் அரைப்பகுதியில் மொத்த இறக்குமதிகளின் பெறுமதியில் சுமார் 16.3 வீதத்தை இவை பெற்றன. இயந்திரங்கள், வாகனங்கள், இரும்பு - உருக்கு உற்பத்திகள் போன்ற இடையீட்டுப் பொருட்களினதும், முதலீட்டுப் பொருட்களினதும் இறக்குமதிகளின் எண்ணிக்கை, பெறுமதி என்பவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு, இறக்குமதி அமைப்பின் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு போக்காகியுள்ளது. இறக்குமதி அட்டவணை இப்போக்கை மேலும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

மகாவலி அபிவிருத்திப் பிராந்தியமொன்றில் பெண்களின் வேலை, வாழ்க்கை நிலைமைகள்

— ரெய்ன்ஹீல்ட் லுண்ட்

மகாவலி பிரதேசம் பற்றி பொதுவான ஓர் அறிமுகம்

1.1 பாரம்பரியமான குடியேற்ற முறை.

வட மத்திய மாகாணத்தின், கிராமிய மக்கள், பல நூற்றாண்டுகளாக பிழைப்பூதிய விவசாயத்தில் ஈடுபடுபவர்களாக இருந்துவந்துள்ளனர். சரித்திரத்தில், வரண்ட பிரதேச குடியேற்றங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் தெளிவற்றனவாக இருப்பதால் இவற்றின் ஆரம்பத்தை அறிந்துகொள்வது கடினமாக உள்ளது. எனினும், கிறிஸ்துவுக்கு முன்னர் 6 ஆம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் இந்திய ஆரியர்கள் இலங்கைக்கு குடிபெயர்வதற்கு முன்னர், இங்கு நெற்பயிர்செய்கை, நீர்பாசனம், இரும்பு பொருட்தயாரிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளதென நம்புவதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. அதற்கு பிந்திய காலப் பகுதியில் பெரும் நகரங்கள், பெரும் கிராமங்கள் என்பன இரண்டிற்கும் நீர்பாசன முறையை வழங்கிய நாகரிக மடைந்த சமூகம் ஒன்று, இலங்கை அரசர்கள் ஆட்சியில் ஏற்பட்டது. கிராமவாசிகள் விசேடமாக வரண்ட பிரதேசத்தின் பெரும் பகுதிகளில் சிதறியிருந்தனர். இத்தகைய கிராமங்கள், முக்கியமாக நெல்லை பயிரிடுவதிலும், காடுகளை எரித்து சேனை வேளாண்மையிலும் ஈடுபட்ட விவசாயிகளைக் கொண்டிருந்தன.

13 ம் 14 ம் நூற்றாண்டுகளில் பழைய இராஜதானிகளின் வீழ்ச்சியுடன் நீர்பாசன அமைப்புகள் படிப்படியாக சீர்குலைந்ததும், இலங்கையின் மிகவும் பின்தாங்கிய பகுதியாகவும், வறிய பகுதியாகவும் வட - கிழக்கு வரண்ட பிரதேசம் படிப்படியாக மாறியதும் சம காலத்தில் நிகழ்ந்தன.

வரண்ட பிரதேசங்களுக்கே உரித்தான குள - முறை வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிராம குடியேற்றங்கள், புராணகம என இப்போது அழைக்கப்படும் கிராமங்களில் ஏற்படலாயின. 19 ம் நூற்றாண்டில் இக்கிராமங்களை பொது

வட மத்திய மாகாணத்தின் 'எச்' பிரதேசம், மகாவலித்திட்டத்தின் கீழ்வரும் முதலாவது குடியேற்றப்பகுதிகளில் ஒன்றாகும். இப் பிரதேசத்தில் நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், பெருந்தொகையான குடும்பங்களுக்கு காணி நிலங்களும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிராந்தியத்தின் குடியிருப்பாளர்களின் வாழ்க்கை மாதிரிகளில் நிகழ்ந்து வரும் துரிதமான மாறுதல்கள், சமூக விஞ்ஞானிகளின் கவனத்தையீர்த்து வந்துள்ளன. நோர்வேயின் பெக்கின் டர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த கலாநிதி (திருமதி) லுண்ட், மக்கள் வங்கியின் ஆய்வாளர்களுடன் சேர்ந்து 'எச்' பிரதேசத்தில் (குறிப்பாக பெண்களின்) வாழ்க்கை மாதிரிகளில் ஏற்பட்டுவரும் மாறுதல்கள் குறித்த ஆய்வொன்றினை மேற்கொண்டார். அவரது ஆய்வறிக்கையின் பிரதான அம்சங்களை இக்கட்டுரை சுருக்கித் தருகின்றது.

வாக நோக்கிய பொழுது இவை, அவற்றின் பௌதீக, சமூக அமைப்புகளினால் ஏறக்குறைய தனிப்பட்டவையும், தமது சமூக பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்ற சுய நிறைவை எய்தியவையாகவும் இருந்தன.

* மேற்கு கரையின் பழமையான நகரப் பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அனேக கிராமங்கள் சில சமயங்களில் உட்புகவே முடியாத அடர்த்தியான காடுகளினால் சூழப்பட்டிருந்தமையால் வெளியுலகில் இருந்து தனிப்படுத்தப்பட்டவையாக காணப்பட்டன.

* கிராமங்களிடையே ஒற்றையடிப்பாதைகளே இருந்தமையால் மிக குறைவான சமூகப் பொது முதலீட்டு வசதிகளே காணப்பட்டன. வெளியாருடனான தொடர்பு ஒப்பு நோக்கில் மிக அரிதாகவே இருந்தது. உப்பு, எண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை அங்கு வந்த தமிழ், முஸ்லீம் வியாபாரிகளிடம் இருந்து இக்கிராமத் தவர்கள் வாங்கினர்.

* பருவ மழைக்கு ஏற்பவே வேளாண்மை நடைபெற்றது. பெரும் போகத்தின் போது (மகா) நெல் பயிரிடப்பட்டது. சிறு போகத்தின் போது (யால்) சேனைகளில் உப. உணவுப் பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டன.

* பொதுவாக ஒரே சாதியை சேர்ந்த அனேக குடும்பங்கள்

ஒரு கிராமத்தில் வசித்தனர். உறவினர்கள் மத்தியிலேயே திரும்ணங்கள் இடம் பெறுவது பொதுவான முறையாக இருந்தமையால், பெரும்பாலான கிராமத்தவர்கள் ஒரு வருக்கொருவர் உறவுடையவர்களாக காணப்பட்டனர்.

* கிராமத்தின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக விளங்கியது குடியேற்றங்களின் நடுமைய அமைப்பு முறையாகும். கிராமங்கள் இவ்விதம் அலகுகளாக ஒன்று சேர்ந்து அமைந்திருந்தது அவற்றை அடுத்துள்ள காடுகளினால் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களை (விவங்குகளால் அல்லது கொள்ளைக்காரரால்) தவிர்ப்பதற்காகவே என கூறப்பட்டது.

எவ்வாறாயினும், வரண்ட பிரதேசத்தின் கிராமம், நாட்டை பாரிய மட்டத்தில் உள்ளடக்கிய பெரியதொரு நிர்வாக அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது. பிராந்திய மட்டத்தில் இது சோரனை, பத்து, அல்லது திசாவைகளாகவும், உள்ளூர் மட்டத்தில் கிராமமாகவும் காணப்பட்டது. சுமரால எனும் கிராமத் தலைவன் நிர்வாக விவகாரங்களுக்கு பொறுப்பாக இருந்ததுடன், கிராமத்தவருக்கும் வெளியுலகத்துக்கும் இடையில் ஒரு இணைப்பாகவும் செயற்பட்டார். விசேடமாக, வரிகள் அறவிடும் சமயங்களில் விவசாயமும், வேறு உற்பத்தி மிகுதிகளும் அரசர்களினாலும், நிலமாவிய பிர

புக்களினாலும் உபயோகிக்கப்பட்டன. பாரிய நினைவுச் சின்னங்களாகவும், சிதைவுகளாகவும் இன்று எம்மிடையே கிடைப்பவை பழைய நில மானிய கலாச்சாரத்தின் எஞ்சிய சான்றுகளாகும்.

ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரதேசத்தில் "குள-அமைப்பு" கிராம முறையே பொதுவான அம்சமாக இருந்தது. 1930ம் ஆண்டில் இப்பகுதிகளில் முதலாவது குடியேற்ற திட்டத்தை ஸ்தாபிக்கும் வரையில், இந்தப் பிரதேசம் மிகவும் தனிப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்ததுடன், சமீபகாலம் வரையில் இவற்றின் பழைய கிராமங்கள் பல, இன்னமும் மரபுவழியான குடியேற்ற முறைகளையே கைக்கொண்டுமிருந்தன. எனவே புதிய குடியேற்ற பிரதேசத்தின் "எச்" பகுதியில் உதாரணமாக, பெருந்தொகையான மக்கள் இன்னமும் தமது பழைய வாழிடங்களிலேயே வசித்தனர். எனினும் தற்போதைய குடியேற்ற திட்டங்களினால் இம்முறை இப்பொழுது படிப்படியாக துரிதகதியில் முறிவடைந்து வருகின்றது.

குளங்களுக்கு கீழ், நிலங்கள் நெல் வயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள அதே சமயம் வரண்ட நிலத்தை உள்ளடக்கிய சேனை நிலம் மிக உயர்ந்த இவ்வள மட்டத்திலும் உயரத்தில் உள்ளது. ஒரு கிராமம் அனேக 'கம்மெத்' களை கொண்டிருக்கலாம். ஒவ்வொரு கம்மெதவும் பரந்த வசிப்பிட வசதியும், விளையாட்டு மைதானமும் கொண்ட மெத மிதுல எனும் கிராம சதுக்கத்தை சுற்றி அமைந்த தொகுதியான வசிப்பிடங்களாகும். மெத மிதுல பிரதேசப் பெங்களால் எப்பொழுதும் நன்கு பெருக்கி சுத்தம் செய்யப்பட்டு இருக்கும். வீ - பிஸ்ஸ, குரக்கன் அட்டுவ (கிராமத்தின் செல்வ வளங்களாக கருதப்படுபவை) என்பவை மெத மிதுலவின் உள்ளே காணப்படும். கால்நடைகள் அருகில் உள்ள தில் பெம்பவில் (இது கிராமத்தை குழ உள்ள பாதுகாப்பு பகுதியுமாகும்) மேய்ச்சலுக்கு விடப்பட்டு, இரவில் வீடுகளை அடுத்தள்ள 'கால்களில்' கட்டப்படும். வயல்களின் நீர்பாசனத்துக்கும், குடிநீராகவும், கழுவுதல், குளித்தல் போன்றவற்றிற்கும் குளம் நீரை வழங்கியது.

தற்போது நிலவும் குடியேற்ற முறையும் செயற் திட்டமும்

அடுத்த ஐந்து ஆண்டு காலப்பகுதிக்குள் மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் பெரும் பங்கை செயற்படுத்த எதிர்பார்க்கும் துரித மகாவலி திட்டத்தை, தற்போதைய அரசாங்கம் வகுத்துள்ளது. மகியங்கன முதல் திருகோணமலை வரையும், பொலநறுவை முதல் வாழைச்சேனை வரையிலுமான பரந்த பிரதேசத்திற்கு நீர் வழங்கப்படும் 140,000 புதிய குடியேற்ற குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள 640,000 ஏக்கர் நிலத்துக்கு நீர்ப்பாசனமளிக்கும் மகாவலி நீரை திசை திருப்பும் திட்டத்திற்கு 1,100 கோடி ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் அத்தியாவசியமான சமூகப்பொது முதலீட்டு வசதிகளான பாதைகள், பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், பட்டினங்கள், போன்றவையும் ஸ்தாபிக்கப்படும்.

வட மத்திய மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியை 'எச்' அமைப்பு பிரதேசம் கொண்டுள்ளதுடன், ஏற்கனவே இந்த பிரதேசத்துக்கு நீர்பாசன கால்வாய்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளனவாயினும், இவற்றின் நிர்மாண வேலைகள் இன்னமும் முற்றுப் பெறவில்லை. இத் திட்டத்தின் மூலம் 71,000 ஏக்கர் நிலத்துக்கு நீர்பாசனமளிக்க முடியுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட வெளிக்கன பிரதேசம் "எச்" அமைப்பின் முழு "எச் 1" பகுதியும், "எச் 2" பகுதியின் அரைப்பங்கினையும் உள்ளடக்கிய 3 வது பிரதேசமாகும். தற்போது இப்பிரதேசம், ஏலவே வேளாண்மை நிலமான 7,000 ஏக்கர்களை கொண்டுள்ளது. ஆய்வு நடைப்பெற்ற காலத்தில் ஏறக்குறைய 3,800 குடும்பங்களுக்கு நிலங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்தன. "எச் 1" பிரதேசத்தின் குடியமர்வு உறுதியானதும், நிரந்தரமானதுமான இயல்பை காண்பித்த அதே நேரத்தில், "எச் 2" பகுதி ஆரம்பகட்டத்தையே காண்பித்தது. அதாவது, அப்பகுதியில் நிலத்தினை பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இன்னமும் ஒழுங்காக குடியமரவில்லை என்பதை காட்டியது.

ஆய்வுப் பிரதேசம் ஒன்பது துண்டுகளாக பிரிக்கப்பட்டு, (இல. 301 முதல் 309 வரை)

ஒவ்வொன்றும் 3 முதல் 6 குக்கிராமங்களை உள்ளடக்கின. ஒவ்வொரு துண்டுக்கும் ஒரு கிராமமையமிருக்கும். ஒவ்வொரு குக்கிராமமும் 100 முதல் 125 குடும்பங்களுக்கு இட வசதியளிக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆயினும், 'புராண' குடியமர்வினர் அனேகர் அவர்களுக்கென வழங்கப்பட்டுள்ள வீட்டுத் தோட்டங்களுக்கு இன்னமும் நகரணை காரணமாக, இத்தரவுகள் தற்போதைய உண்மை நிலையை பிரதிபலிப்பனவாக இல்லை. ஒவ்வொரு குக்கிராமத்திற்கும் பாடசாலைகள், மருத்துவ - தபால் வசதிகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள், சமூக நிலையங்கள் போன்ற அடிப்படை சமூக வசதிகளை வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய வசதிகளை அளிப்பதற்கு தேவைப்படும் கட்டிடங்களின் நிர்மாண வேலைகள் திட்டக் காலப்பகுதிக்குள் ஏற்கனவே ஆரம்பமாகி விட்டன.

தற்போதைய குடியேற்ற வாசிகளின் வாழ்க்கை நிலைமைகள்

இக் குடியேற்றவாசிகள் இருவகைப்பட்டவர்களாக உள்ளனர்.

1. பழைய குடியேற்றவாசிகள்: இன்னமும் தங்களது முன்னோர்களின் கிராமங்களிலேயே வாழ்பவர்கள்.
2. புதிய குடியேற்றவாசிகள்: குக்கிராமங்களுக்குள் புதிதாக நகர்வுகளை மேற்கொண்டு புதிய குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள்.

பழைய குடியேற்ற வாசிகள் (மாதிரியின் 35 குடும்பங்களை கொண்டவை)

'புராண' கிராம வேளாண்மையினரைக் கொண்ட பழைய குடியேற்றவாசிகளின் முதல் குழுவின் ஒரு பகுதியினர் (மாதிரியின் 28 குடும்பங்கள்) 0.5 ஏக்கர் நில பங்கீட்டை அவர்களது "ஈர நிலத்துக்கு" (நெற்பயிர் செய்வதற்கென எதிர்பார்க்கப்படும் நீர்பாசன நிலம்) அருகிலேயே பெற்றுள்ளனராயினும், இன்னமும் தமது முன்னோர்கள் வாழ்ந்த இடங்களிலேயே வசிக்கின்றனர். வேறு சில 'புராண' கிராமத்தவர்கள் திட்டமிட்டு எழுப்பப்பட்டுள்ள குக்கிராமங்களின் எல்லைகளுக்குள் வாழ்வதன் மூலம் தமது ஆரம்ப வசிப்பிடங்களை விட்டு நகர வேண்டிய அவசியத்தை தவிர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். மற்றும் சில 'புராண' கிராமத்தவர்

கள், (என்னவென்று விளக்கப் படாத காரணங்களுக்காக) இன்னமும் நிலங்களை பெறவில்லை. இத்தகைய துரதிர்ஷ்ட குடும்பங்கள் மூன்றினை மாதிரி உள்ளடக்குகின்றது. இவர்கள் அனேக வருடங்களுக்கு முன்னர் நிலங்கள் கோரி விண்ணப்பித்துள்ளனராயினும், இன்னமும் பெறவில்லை.

தமது நெற்காணிகளுக்கு அருகில் இருக்குமுகமாக சில 'புராண' கிராமத்தவர்கள், தமது புதிய வாழ்விட நில பங்கீடுகளுக்கு நகர்வதற்கு விரும்புவதாகவோ, அல்லது திட்டமிட்டிருப்பதாகவோ கூறினார்கள். அதே சமயம், தமது ஆரம்பகால வசிப்பிடங்களிலேயே தொடர்ந்தும் வாழ்வதில் திருப்தியுற்றோரும், பாரம்பரிய சமுதாய அமைப்பில் ஊழியவர்களும் தமது இடங்களை விட்டுக் கள்வதில் விருப்பமின்மையை வெளிப்படுத்தினர். இவ்விதம் நகர்வதில் விருப்பக் குறைவை அறிவித்தவர்களின் வயதமைப்பை நோக்கும் பொழுது, ஒன்றில் நடுவயதிராகவோ அல்லது வயது முதிர்ந்தவர்களாகவோ ஒரே விதமாக சிந்திக்கும் மனப்போக்கை கொண்டவர்களாக காணப்பட்டனர்.

எஞ்சிய பழைய குடியேற்ற வாசிகள் யாவரும் 1950 இன் பிரதேசங்களில் தொழில் புரிய வந்து விட்டனர். இவர்களில் சிலர் ஏலவே அரசாங்க காணிகளில் அத்து மீறி குடியேறியிருந்த அதே சமயம், ஏனையோருக்கு குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திலிருந்து நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக சிறிமா-கம கிராம மக்களுக்கு, (மாதிரியில் உள்ள 4 குடும்பங்கள்) அவர்களது சொந்த மாவட்டங்களில் 1956 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெரும் வெள்ளத்தின் பின்னர் இந்த காணிகள் வழங்கப்பட்டன.

புது குடியேற்றவாசிகள் (மாதிரியின் 64 குடும்பங்கள்)

எல்வாறையினும் சகல புது குடியேற்றவாசிகளும் அவர்களுக்கென, குடும்ப வசிப்பிடத்துக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட 0.5 ஏக்கரில் வசிப்பதுடன், வயல் வேலைகளிலும் ஈடுபட ஆரம்பித்து விட்டனர். 500 - 600 வரையிலான குடும்பங்களை கொண்டுள்ள கூட்டமான குக்கிராமங்களுக்கு சேவை புரிவது கிராம மையமே என பாரம்பரிய குடியேற்றவாசிகளின் மையத்தன்மையை நாளும்

வேலைத்திட்டம் வெளிப்படுத்துகிறது. இன்னும் சற்று உயர்ந்த மட்டத்தில் ஒரு பட்டினம் 2,500 -3,000 குடும்பங்களுக்கு சேவைகளை, விரிவாகவும், மேலும் அனேக வகைகளிலும் வழங்க முடியும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இந்த ஆய்விற்கு தேவைப்பட்ட வெளிக்கள வேலை 1978ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 4 ம் திகதி முதல் அக்டோபர் 8 ம் திகதி வரையிலான காலப் பகுதியில் இடம் பெற்ற பொழுதே, கல்னேவ பட்டின நிர்மாணமும் மிகவேகமாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

மகாவலி அபிவிருத்திச் சபை (ம. அ. ச.) ஏற்படுத்திய கொள்கையினால் நில வாரிசு முறையிலும், உடமையிலும் நிலவிய பாரம்பரங்கள் உடைக்கப்பட்டன. நிலத்தை பங்கிடும் பொழுது ம. அ. ச. தற்போது பின்வரும் கொள்கைகளை பின்பற்றுகின்றது.

— நிலம் வழங்கப்படும் சகல விண்ணப்பதாரியும் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவராக இருத்தல் வேண்டும்.

— நிலம் ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் வழங்கப்படும்.

ஆயினும், பெண் திருமணமாகியிருந்தால் மட்டுமே அவரது கணவர் நிலத்தை பெறக்கூடிய தகுதி பெற்றவராக இருப்பார். ஏனெனில், காணித்துண்டு அவரது பெயரிலேயே பதிவு செய்யப்படும். ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனித் தனி அலகாகக் கருதப்படும். கணவர்-தகப்பன் இயல்பாக குடியிருப்பாளர்களின் தலைவராகிறார்.

பரம்பரையான சிங்கள சட்டத்தின் கீழமைந்த நில உடமையில் திருமணமான பெண்ணுக்கு நிலத்தை இன்னுமொருவருக்கு பராதீனம் செய்ய முடியாது. சொந்தமாக வைத்திருக்கக்கூடிய அதிகாரம் இருப்பதிலிருந்து இத்தக் கொள்கை ஏற்பட்டது. எனவே, புதிய திட்டத்தின் கீழான நிலப்பங்கீட்டில், பெண் தனது கணவனை விவாகரத்து செய்ய விரும்பின் அவளது பிழைப்புக்கான வருவாயை இழப்பதுடன், குடும்ப நிலத்திலும் அவளுக்கு உரிமையிருப்பதில்லை. இதன் விளைவாக பெண் தனது கணவனில் தங்கியிருக்கவும், அடங்கியிருக்கவும் நேரிடுகின்றது.

இப் பிரதேசத்து மக்களின் பொதுவான வாழ்க்கை நிலைமைகளில் துரிதமான மாற்றங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. நிலங்களின் மறு பங்கீட்டுடன், 'புராண' கிராமங்களின் பாரம்பரிய மையமான குடியேற்றங்கள் உடைக்கப்பட்டன. இன்று குடியேற்றங்கள் முன்னிலும் பார்க்க பரந்த அலகுகளாகவும், அவற்றுள் குடியேற்றங்கள் சிதறி காணப்படும் தன்மை கொண்டனவாகவும் அமைகின்றன. வீடுகளுக்கிடையிலான தூரம் 10-15 மீட்டர்கள். இந்த அமைப்பு புதிய விவசாய முயற்சிகளுடனும், நில உடமை முறைகளுடனும் சேர்ந்து புதிதான சமூக, கலாச்சார, பொருளாதார இணைப்புகள் மக்களுக்கிடையில் ஏற்பட வழி வகுத்துள்ளன.

இம் மாற்றங்களை சுட்டிக் காட்டுவதற்கு முதலில், புதிய குடியேற்றவாசிகளின் பொருள் சார்ந்த வாழ்க்கை நிலைமைகளுடன் இன்னமும் தமது 'புராண' கிராமங்களில் வாழுகின்றவர்களையும் ஒப்பிட்டு பொதுவான, விளக்க அறிமுகமொன்று தரப்படுகின்றது.

இந்த ஆய்வின் போது, பெரும்பான்மையான புது குடியேற்ற வாசிகள் குச்சிகளினாலும், மண் பூச்சினாலும் ஆன வீடுகளில் குடியிருந்தனர். இவற்றின் சுவர்கள் தூண்களுக்கிடையே களிமண் இட்டு நிரப்பியனவாயும், தரை மாட்டு சாணம் மெழுகியதாகவும், கூரைகள் ஓலைகளினால் வேயப்பட்டும் (பின்னிய ஓலைகள் — பெண்களுக்கே உரித்தான ஓலை பின்னும் தொழில்) இருந்தன. புது குடியேற்றவாசிகளில் ஐந்து குடும்பங்கள் மட்டுமே கண்கிரீட்தரைகளையும், ஒட்டு கூரைகளையும் பெற்றிருந்தன. இரு குடும்பங்கள் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட செங்கல்லும், கண்ணாம்பும் கலந்த காரை சுவர்களையும், கண்கிரீட்தரையையும், ஒட்டு கூரையையும் கொண்ட வீடுகளை கட்டியிருந்தனர்.

தொடரும்

இலங்கையில் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக்கைத் தொழில்

அதன் வளர்ச்சி, எதிர்கால வாய்ப்புக்கள் என்பன குறித்த ஓர் ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனை

— டி. பி. கருணரத்ன

ஐம்பதுக்களின் இறுதியில் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கொள்கை அமுலாக்கப்பட்டதிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட கைத்தொழில் முயற்சிகளுள் தனியார் துறைக்கைத்தொழில் என்ற வகையில் ஆடைத் தயாரிப்பு பிரதான இடத்தைப் பெற்றது. வளர்ச்சியின் ஆரம்பப்படியிலிருந்து கைத்தொழில்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சகல சலுகைகளும், வசதிகளும் இதற்கும் வழங்கப்பட்டது. 1972 ம் ஆண்டு வரைக்கும் உள்ளூர் சந்தைக்கு ஆடைகளை வழங்குவதே இதன் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. மேலும், இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கொள்கை அமுல் செய்யப்பட்ட ஆரம்பக் கட்டத்தில் இக் கைத்தொழிலின் வளர்ச்சி ஒப்பீட்டளவில் வேகமற்றிருந்தது.

ஆரம்ப காலத்தில் இக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி செய்யும் வகையில் ஆடை இறக்குமதி முழுமையாகத் தடை செய்யப்பட்டது. ஆகையால், 1950 க்களில் இறுதிப் பாசுத்திலிருந்து உள்ளூர்க் கேள்வியை உள்ளூர் உற்பத்தியின் மூலமே நிறைவு செய்யவேண்டியிருந்தது. எவ்வாறாயினும், அதிகரித்து வந்த உள்ளூர்க் கேள்வியை நிறைவு செய்யும் வகையில் உள்ளூர் நிரம்பல் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இக் கைத்தொழிலிற்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள், துணைக்கருவிகள், இயந்திர சாதனங்கள் என்பவற்றிற்கு வெளிநாட்டு இறக்குமதியில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தது. 1960 க்களில் ஏற்பட்ட வெளிநாட்டுச் செலாவணிப் பிரச்சினை காரணமாக, இக்கைத்தொழிலிற்குத் தேவையான இறக்குமதிகள் குறைக்கப்பட்டமையால், தொழிலின் இயலாமை குறைந்தளவிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் காரணமாக உள்ளூர் விலைகள் அதிகரித்ததுடன், தமது இலாபத்தை அதிகரிக்கும் பொருட்டு, தயாரிப்பாளர்கள் தனியுரிமை நடைமுறைகளைக் கைக்கொள்ளலாயினர்.

விரிவான ஆய்வறிக்கையொன்றின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட இக்கட்டுரை, நமது நாட்டின் தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைக்கைத்தொழில் பற்றிய பல புதிய செய்திகளைத் தருகின்றது. கொள்வனவு நாடுகளில் விதிக்கப்படும் கோட்டாக்கள், கட்டுப்பாடுகள், இத்துறையின் மீது ஏற்கனவே முடக்கப்பட்டிருக்கும் பாரியளவிலான முதலீடுகள் என்பவற்றின் பின்னணியில், இக் கைத்தொழில் மீது இடப்பட்டிருக்கும் முதலீடுகள் விதிதாசார அளவில் பொருத்தமின்மைகளைக் காட்டுவதை கட்டுரையாளர் அவதானிக்கின்றார். முதலீட்டாளர்களின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றுக்களைக் கருத்திற் கொள்ளாது உத்தியோகபூர்வமான ஆவணங்களின் அடிப்படையிலேயே அவர் இம் முடிவுகளுக்கு வருகின்றார். திரு. கருணரத்ன தற்பொழுது மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் பணிபுரிகின்றார்.

குறைந்த அளவு உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் அபரிமிதமான இலாபம் பெற கூடியதாகவிருந்தமையால், வெளியீட்டு அளவியை விஸ்தரிப்பதற்கான உந்துதல் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதன் காரணமாக ஏற்றுமதி நடவடிக்கைகள் விருத்தி பெறவில்லை.

1972 ன் பின்னர் இறக்குமதிப் பதிலீட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியை நோக்கி இது அசைவுறலாயிற்று. கைத்தொழில் சார் ஏற்றுமதிகளுக்கு ஊக்குவிப்ப அளிக்கப்படல் வேண்டுமென கொள்கை ரீதியான தீர்மானமொன்று எடுக்கப்பட்டது; ஆடைத்தயாரிப்பும் இதனால் உள்ளடக்கப்பட்டது. ஆடைத் தயாரிப்பாளர்கள் தமது மூலப்பொருள் தேவையையும், மூலதனப் பொருட் தேவைகளையும் இலகுவில் நிறைவு செய்ய முடிந்தது. சில பிரதான ஆடைத் தயாரிப்பாளர்கள் தமது உற்பத்தியை வெளிநாட்டுச் சந்தைகளின்பால் திருப்புவதற்கு இச் சலுகைகளும், வசதிகளும் ஊக்கமளித்தன. இச்செய்முறை இத்தொழிற்றுறையில் இரு பிரிவுகளைத் தோற்றுவித்தது:

- (1) உள்ளூர்ச் சந்தைக்கு மாத்திரம் தயாரிப்பவர்கள்
- (2) வெளியூர், உள்ளூர்ச் சந்தைகளுக்கு தயாரிப்பவர்கள்.

இரண்டாவது பிரிவினருக்கு மூலப்பொருள் இறக்குமதிக்குரிய வெளிநாட்டுச் செலாவணி ஒதுக்கீடு, மாற்றத்தக்க ரூபா நாயைக் கணக்கு, பீக்ஸ் என்பனஉட்பட பல்வேறு சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டன. முதலாவது பிரிவினர் இத்தகைய சலுகைகளைப் பெறவில்லை. இச்சலுகைகளின் கீழ், இக்கைத்தொழிலின் ஏற்றுமதி விரைவாக அபிவிருத்தியடைந்தது. 1973 ல் 1.3 மில்லியன் ஆகவிருந்த வருடாந்த ஆடை ஏற்றுமதி முறையே கடந்த ஐந்து வருடங்களாக 1.6, 1.7, 3.9, 5.2, 13 மில்லியன் என்ற வகையில் மிக வேகமாக அதிகரித்தது. 1976 - 78 காலக் கட்டத்தில் இதில் கூடிய அதிகரிப்பினைக் காண முடிந்தது.

பெறுமான ஆடிப்படையில் 1970 - 72 கால கட்டத்தில் ஆடை ஏற்றுமதி மூலமான சராசரி வருமானம் ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 30 இலட்சமாக ஆக இருந்தது. இதன் பின்னர் ஏற்றுமதி வருமானம் மிக வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து, 1974 இலிருந்து 1977 வரை வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதாசாரம் 78 சதவீதமாக இருந்தது. ஆடை ஏற்றுமதியின் பெறுமானம் சேர்க்கப்பட்ட சராசரி வருடாந்த வருமானம் (சமகால விலைகளில்) 1974 - 75 கால கட்டத்தில் ரூபா 76 இலட்சத்திலிருந்து 1976 - 77 கால கட்டத்

தில் ரூபா 3.4 கோடியாக அதி கரித்தது.

1978 ல் ஆடை ஏற்றுமதி வள ர்ச்சி, எண்ணிக்கை, பெறுமதி என்பவற்றின் அடிப்படையில் முன்னொருபோதுமில்லாத வகை யில் அமைந்திருந்தது. புடை வைக் கைத்தொழில் அமைச்சு 1 கோடி துண்டுகளை தனது ஏற்று மதி இலக்காக கொண்டிருந்த போதிலும், உண்மையில் ஏற்று மதி செய்யப்பட்ட துண்டுகளின் எண்ணிக்கை 1.3 கோடியாக இரு ந்தது; இது முன்னைய வருடத்தை விடவும் 150 சதவீத அதிகரிப் பாகும். பெறுமான அடிப்படையிலே ஏற்றுமதி 42.1 கோடி ரூபா வாக இருந்தது; எஸ். டி. ஆர். வடிவில் கணிப்பீடு செய்தபோது, இது 1977 ம் ஆண்டினை விடவும் 63 சதவீத அதிகரிப்பினைக் காட்டியது. (1977 நவம்பரில் ரூபா மதிப்பிற்கும் செய்யப்பட்டமையால் 1977 - 78 ம் ஆண்டுகளிற்கான வருவாயை ரூபாய் வடிவில் கணிப்பது பொருத்தமற்றதாகும்).

1973 ன் மொத்த ஏற்று மதியில் 2-3 பங்கு சட்டைகளாகவும், மீதி 1-3 பங்கு பெண்களின் மேற்சட்டைகளாகவும், கவுண்டுகளாகவுமிருந்தன. இதனைத் தொடர்ந்தது -டுகளில் புதிய ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் சேர்க்கப்பட்டதுடன், 1978 ல் குறிப்பிடத்தக்களவு பன்முகமாக்கலைக் காண முடிந்தது. இவ்வாண்டு மொத்த ஏற்றுமதியில் சட்டை 29 சதவீதமாகவும், பெண்களின் சட்டை, கவுன் 27 சதவீதமாகவும் இருந்ததுடன், நீண்ட சாற் சட்டை (18%) கட்டைக் காற் சட்டை (11%) என்பன கணிசமான பங்கினைப் பெற்றன. பிகினி ஜீன்ஸ், நீச்சலுடைகள் என்பன முக்கியம் பெற்று வருகின்ற ஏனைய ஏற்றுமதிப் பொருட்களாகும். சட்டை ஏற்றுமதிப் பெறுமானம் சென்ற காலங்களை விடவும் பெருமளவிற்கு வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. 1973 ன் மொத்த ஆடை ஏற்றுமதிப் பெறுமானத்தில் 70 சதவீதமாக இந்த 1978 ல் 19 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. 1978 ல் மிகக் கூடிய வருமானத்தை நீட்டுக் காற்சட்டை யும் (29%), -இதனைத் தொடர்ந்து பெண்களின் சட்டை, கவுன் (25%) என்பனவும் ஈட்டிக் கொடுத்தன.

ஆடைக் கைத்தொழில் இயலாவு ஆக்கம்

1975 ம் ஆண்டளவில் ஆடைக் கைத்தொழிலில் இடம்பெறத் துவங்கிய புதிய முதலீடு, 1978 ல் இடம்பெற்ற இறக்குமதித் தாராளமயமாக்கலுடன் துரித மடையலாயிற்று. 1977 நவம்பரில் அமுலாக்கப்பட்ட தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையின் கீழ், மூலப் பொருட்கள், இயந்திர சாதனங்கள் என்பவற்றை தடையின்றி இலகுவாக இறக்குமதி செய்ய முடிந்தது. மேலும், நாட்டில் நிறுவப்பட்ட சுதந்திர வர்த்தக வலயம் முதலீட்டாளர்களுக்கு பல்வேறு ஊக்குவிப்புக்களை வழங்கியது. இவ்வாறாக, ஆடைத் தயாரிப்பின் இயலாமை அதிகரிப்பதற்கான சூழ்நிலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையிலும் சந்தைப்படுத்தல் பாரிய பிரச்சினை யாகத் தென்படவில்லை. ஏனெனின் ஐ. பொ. ச. எமக்கு வழங்கியுள்ள கோட்டாவை விடவும் குறைவான தொகையை நாம் ஏற்றுமதி செய்வதுடன், ஐ. அ. போன்ற பாரிய சந்தைகளின் ஏற்றுமதியாளர்களாக நாம் இன்னும் மாறவில்லை.

ஆடைக் கைத்தொழிலில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள புதிய இயலாவு 1976-1978

இயலாவு எல்லை	வெளிநாட்டு ஒத்துழைப்புடன் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள்		வெளிநாட்டு ஒத்துழைப் பற்ற நிறுவனங்கள்		
	எண்ணிக்கை	இயலாவு	எண்ணிக்கை	இயலாவு	
5 க்கு மேல்	..	1	5.4	2	32.0
1-5	5	11.2	3	4.9
5-1	14	10.5	6	4.4
1-5	14	4.2	14	3.4
1 கீழ்	3	0.0	5	0.0
மொத்தம்	..	37	31.3	30	44.7

வெளிநாட்டு ஒத்துழைப்புடன் 37 நிறுவனங்கள் வருட மொன்றிற்கு 31.3 மில்லியன ஆடைத் துண்டுகளை தயாரிக்கும் வகையில் இயலாவினை நிறுவ அனுமதி பெற்றிருப்பதனை அட்டவணை காட்டுகின்றது. 1975 ற்கு முன்னர் இக் கைத்தொழில் துறையில் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டிருந்த இயலாவினை விடவும் இது 2 மடங்கு அதிகமாகும். 44.7 மில்லியன் துண்டுகளைத் தயாரிக்கக்கூடிய இயலாவுடன் 30 நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டு ஒத்துழைப்பின்றி இயங்க அனுமதி பெற்றுள்ளன.

மேலும், அண்மையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதிய இயலாவினை பரம்பலிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு அமைப்பு ரீதியிலான மாற்றங்கள் இடம் பெற்றன. தனி ஒரு நிறுவனம் மாத்திரம் 2.4 கோடி துண்டுகளைத் தயாரிக்கக் கூடிய இயலாவுடன் மூன்று பாரிய நிறுவனங்கள் இயங்க ஆரம்பித்தன. 1976 ற்கு முற்பட்ட காலக்கட்டத்தில் ஏற்கனவே இக் கைத்தொழிலில் நிறுவப்பட்டிருந்த மொத்த இயலாவினை விடவும் இது இரு மடங்கு அதிகமாகும்.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திற்குள் நிறுவப்படவுள்ள புதிய இயலாவு, திரண்ட இயலாவுக் கீழ்க் காணும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. எல்லாக்கம்பனிகளும் (பா. கொ. பொ. ஆ. கு. பிரகாரம்) தமது ஆரம்ப இயலாவினை 1981 லும், இறுதி இயலாவினை 1982 - 1985 காலக்கட்டத்திற்குள்ளும் நிறைவு செய்ய இணங்கியுள்ளன. 1982 ற்கும், அதன் பின்னரும் உள்ள ஆரம்ப இயலாவு, இறுதி இயலாவினைவிடும் கழிக்கப்பட்டுள்ளது).

இவ்வாறாக, சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினுள் நிறுவ எதிர்பார்த்த

கப்படுகின்ற ஆரம்ப இயலாவு 1979 ம் ஆண்டு இறுதியில் பூர்த்தி யாக்கப்படும். இவ்வருட இறுதியில் சு. வ. வ. இயலாவு 56.1 கோடி துண்டுகளைத் தயாரிக்கக் கூடியதாக அமையும். இறுதி இயலாவினைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சி 1982 ல் ஆரம்பமாகும். ஆனால், 1983, 1984 ம் ஆண்டுகளே இலக்குகளை அடைவதில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆண்டுகளாக விளங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1985 ன் இறுதியில் சு. வ. வ. தனிப்பட்ட 145.4 கோடி துண்டு ஆடைகளைத் தயாரிக்கக்கூடிய இயலாவினைக் கொண்டிருக்கும்.

இயலளவு: மில்லியன் துண்டுகளில்

ஆண்டு	வருடாந்த புதிய இயலளவு	திரண்ட இயலளவு
1978	78.5	78.5
1979	482.5	561.0
1980	22.6	583.0
1980	21.3	604.9
1982	23.2	628.1
1983	373.2	1001.3
1984	445.7	1447.0
1985	7.1	1454.1

ஒத்துழைப்பு நாடுகள்

சு. வ. வ. உள்ளாகவும், வெளியிலும் பெருமளவு சுடுபாடு கொண்டுள்ள நாடு ஹொங்கொங் ஆகும். சு. வ. வ. வெளியில் ஏறக்குறைய 1-5 பங்கிலையும், சு. வ. வ. உள்ளாக அரைவாசிக்கு சிறிது குறைந்த தொகையையும் இது கொண்டுள்ளது. சு. வ. வ. வெளியே ஜப்பான் இரட்டாவது இடத்தையும், சிங்கப்பூர் மூன்றாவது இடத்தையும் பெறுகின்றது. ஐ. அ., ஜப்பான் என்பன ஒவ்வொன்றும் நான்கு தொழிற்சாலைகளையும் தென்கொரியா மூன்று தொழிற்சாலைகளையும் கொண்டுள்ளன. சு. வ. வ. வெளியே உள்ள மொத்தம் 37 நிறுவனங்களுள், 17 நிறுவனங்கள் சோட்டா (பங்குவீதக்) கட்டுப்பாட்டிலே எதிர்நோக்கிய நாடுகளாகும். சு. வ. வ. உள்ளாக உள்ளவற்றில் சரியாக அரைவாசி ஒத்துழைப்பாளர்கள் இத்தகையவர்களாவர்.

இலங்கை மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள்

கடந்த பல வருடங்களாக, சில தென் கிழக்கு ஆசிய, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் ஆடைக் கைத்தொழில் துரித வளர்ச்சி கண்டு வந்திருப்பதுடன், அந்நாடுகளின் பிரதான ஏற்றுமதி வருமான மூலமாகவும் அது மாறியுள்ளது. ஒப்பீட்டளவில் குறைவான மூலதனம், ஆரம்பப்படியின் போது குறைவான தொழில்நுட்பம், மூலப்பொருட்களை இலகுவாகப் பெற முடிந்தமை போன்ற காரணிகள் ஆடைக் கைத்தொழிலில் இந்நாடுகளைக் கவனம் செலுத்தவைத்தன. கிழக்கே ஹொங்கொங்கை முன்னணியில் கொண்டு தென்கொரியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, இந்தியா ஆகிய நாடுகளும், இலத்தீன்

அமெரிக்காவில் பிரேசில், மெக்ஸிகோ ஆகிய நாடுகளும் உலகின் பாரிய ஆடைத் தயாரிப்பாளர்களாக மாறினர்.

மலிவான இப்பொருட்களின் வருகை மேலைத்தேச நாடுகளின் ஆடைக்கைத் தொழிலின் மீது கூடிய நாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. உள்நாட்ச்சந்தை, சர்வதேச சந்தை என்பவற்றில் இவர்களது ஆடைக்கான கோள்வி ஒன்றில் இல்லாமற் போனது; அல்லது மோசமடைந்தது. இலாபம் குறைவடைந்து தமது பொருளாதார முயற்சி வீழ்ச்சிப் பாதையை நோக்கிச் செல்வதனை தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் உணர்ந்தனர். ஆடைக் கம்பனிகளின் பங்குகள் குறைந்த விலையைப் பெற்றதுடன், முதலீடு, இத்துறைகளைச் சென்றடைந்தது. பெருமளவிலான தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட வேண்டியேற்பட்டமையால் இத்துறையில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை ஏற்பட்டது.

ஐ. அ., கனடா, வடமேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், ஐ. பொ. ச. நாடுகள் ஆகிய, எல்லா அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளுடன் அவுஸ்திரேலியாவும் இதன் தாக்கத்தினை உணர்ந்தது. முப்பது ஏற்றுமதி, இறக்குமதி நாடுகளின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் உடச்சாத்திடப்பட்ட 'பல்நாள்' ஒப்பந்தத்திற்கு முரணாக, வளர்முடி நாடுகளின் இறக்குமதிக்கு பல்வேறு சங்கத்தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. பல்நாள் ஒப்பந்தத்தின் செல்லுபடியாகலம் முடிவடைந்ததன் பின்னர், அதனை மீடப் பதுப்பிக்குமாறு கோரப்பட்டபோது நாடுகளுக்கிடையே குரோதமும், காரசாரமான வாக்குவாதமும் ஆரம்பித்தன. சுமுகமான தீர்விற்கு வருவது சுடினமாகவிருந்தது. ஐ. அ., கனடா, நோர்வே, ஸ்வீடன் போன்ற நாடுகள் ஒப்பந்தத்தில்

கட்டுப்பாடான வார்த்தைகளை ஒன்றிணைத்து இருபக்க ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொண்டன.

ஐ. அ. உட்பட வளர்ச்சியடைந்த எல்லா நாடுகளிலும் பாதுகாப்புக் கொள்ளை இடம் பெறத் துவங்கிய அதே வேளை, இந்தியா, இலங்கை உட்பட்ட ஆசியாவின் ஆடைத் தயாரிப்பு நாடுகள் பாரிய உற்பத்தித் திட்டங்களை அமுல் படுத்தலாயின.

ஐ. பொ. ச. பிராந்தியத்தில் இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளில் 26.6 சதவீதத்தைக் கொள்வனவு செய்ததன் மூலம் பிரதான கொள்வனவாளராக மாறியது. இவ்வருடம் பல்நாள் ஒப்பந்தத்தினைப் புதிப்பிப்பது தொடர்பாக ஐ. பொ. ச. மூலத்திற்கும் கிழைத்தேச ஏற்றுமதி யாளர்களுக்குமிடையே பிணக்குகள் ஏற்பட்டன. இவ்வொப்பந்தம் ஆடை ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு 6 சதவீதம் அதிகரிப்பு விகிதாசாரத்தை வழங்கியிருந்தது. இக்குழு பிரதான ஏற்றுமதி நாடுகளின் ஏற்றுமதி அளவினைக் குறைத்து, அவற்றின் ஏற்றுமதி அளவினை 1975 நிலைக்குக் குறைக்கும் வகையில் மீண்டும் ஒப்பந்தம் செய்ய முயற்சித்தது. ஹொங்கொங் இதனைத் தீவிரமாக எதிர்த்ததுடன், ஐ. பொ. ச. - ஹொங்கொங்கிற்கு இடையிலான வர்த்தகப் பேச்சுவார்த்தை இடைநிறுத்தப்பட்டது. மேலும், ஏனைய பாரிய ஏற்றுமதியாளர்களுடனான பேச்சுவார்த்தைகளையும் சுமுகமாகத் தீர்க்க முடியவில்லை. பாரிய ஏற்றுமதியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதன் நோக்கம் இவ்வர்த்தகத்தில் புதிதாக உள்ளுழைவோரிற்கு வசதியளிப்பதற்காகும் என ஐ. பொ. ச. இப் பேச்சுவார்த்தைகளின்போது கூறியது. குறைக்கப்பட்ட இறக்குமதித் தொகையை நிறைவு செய்வதற்கு புதிய நாடுகளின் பால் தமது வர்த்தக விருப்பரிமையை ஐ. பொ. ச. திசைதிருப்பியதே இதன் விளைவாகும்.

தொடரும்

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித்திட்டமாக பொருளியல் நோக்கை வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும், பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல் வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

விலை ரூ. 2/25

பொருளியல் நோக்கில் பிரசுரிக்கப்படுபவற்றை பேற்றுக் குறிப்புடன் மீளப் பிரசுரிக்கவோ மேற்கோள் காட்டவோ அனுமதியுண்டு